

2 சாமுவேல்

ஆசிரியர்

இந்த 2. சாமுவேல் புத்தகத்தில் ஆசிரியரைப்பற்றி எதுவும் சரியாக குறிப்பிடவில்லை. தீர்க்கத்தரிசி சாமுவேல் மரித்துவிட்டதால் இவர் எழுதியிருக்கமுடியாது. காத்தான் என்ற தீர்க்கத்தரிசிகள், ஆசாரியனான அபியத்தார் ஆகியவர்கள் எழுதியிருக்கவேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆதியிலே 1 சாமுவேலும். 2 சாமுவேலும் ஒரே புத்தகமாக இருந்தது. கிரேக்க மொழியில் மொழிப்பெயர்த்தவர்கள் இதை இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். ஆகையால் 1 சாமுவேல் சவுல் இராஜாவின் மரணத்துடன் முடிகிறது. 2. சாமுவேல் தாவீதின் அரசாட்சியுடன் தொடங்குகிறது. முதலாவதாக தாவீது யூதா கோத்திரத்தின் மீது இராஜாவாக அபிஷேகிக்கப்பட்டான் பிறகு இஸ்ரவேல் முழுவதும் இராஜாவாக்கப்பட்டான்.

எழுதப்பட்ட காலம் மற்றும் இடம்

ஏறக்குறைய கிமு 1050 க்கும் 722 கிமு. க்கும். இடையில் எழுதப்பட்டது.

பாபிலோனியா சிறையிருப்புக் காலத்தில் வேதவல்லுனர்களால் தொகுக்கப்பட்டது.

யாருக்காக எழுதப்பட்டது
 தாவீது சாலோமோன் காலத்திலும்
 வாழ்ந்தவர்களுக்கும் பின்வரும்
 சந்ததிகளுக்கும் எழுதப்பட்டது.

எழுதப்பட்ட நோக்கம்

இந்த புத்தகம் தாவீது இராஜாவின்
 ஆட்சியை பதிவு செய்கிறது. தாவீதின்
 உடன்படிக்கையை சரித்திரபூர்வமாக
 பதிவுசெய்கிறது. தாவீது எருசலேமை
 இஸ்ரவேலின் அரசியலின் மையமாகவும்
 ஆராதனைகளின் மையமாகவும்
 ஏற்படுத்தினான். (2 சாமு 5:6-12; 6:1-17).
 யெகோவாவின் வார்த்தைகளும் (2 சாமு: 7:4-
 16). (2 சாமு: 23:1-7). தாவீதின் வார்த்தைகளும்
 தேவன் கொடுத்த இராஜ்ஜியத்தின்
 முக்கியத்தை அழுத்தி சொல்கிறது.
 தீர்க்கதரிசனமாக மேசியாவின் ஆயிர வருட
 அரசாட்சியையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மையக் கருத்து

ஒருங்கிணைத்தல்

பொருளடக்கம்

1. தாவீதின் இராஜ்ஜியத்தினுடைய ஏற்றம்
 — 1:1-10:19
2. தாவீதின் இராஜ்ஜியத்தினுடைய வீழ்ச்சி
 — 11:1-20:26
3. பிறசேர்க்கை — 21:1-24:25

சவுலின் மரணத்தை தாவீது அறிதல்

1 சவுல் இறந்தபின்பு, தாவீது அமலேக்கியர்களை முறியடித்து, சிக்லாகு பட்டணத்துக்குத் திரும்பிவந்து, இரண்டு நாட்கள் அங்கே இருந்த பின்பு, 2 மூன்றாம் நாளிலே ஒரு மனிதன் சவுலின் முகாமிலிருந்து புறப்பட்டு, தன்னுடைய ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, தன்னுடைய தலையின்மேல் புழுதியைப் போட்டுக்கொண்டு, தாவீதிடம் வந்து, தரையிலே விழுந்து வணங்கினான். 3 தாவீது அவனைப் பார்த்து: நீ எங்கேயிருந்து வந்தாய் என்று கேட்டதற்கு, அவன்: இஸ்ரவேலின் இராணுவ முகாமிலிருந்து தப்பிவந்தேன் என்றான். 4 தாவீது அவனைப் பார்த்து: நடந்த செய்தி என்ன? சொல் என்று கேட்டதற்கு, அவன்: மக்கள் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்; மக்களில் அநேகம் பேர் காயப்பட்டு இறந்துபோனார்கள்; சவுலும் அவருடைய மகனான யோனத்தானும் இறந்தார்கள் என்றான். 5 சவுலும் அவருடைய மகனான யோனத்தானும் இறந்துபோனது உனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று தாவீது தனக்கு அதை அறிவித்த வாலிபனிடம் கேட்டதற்கு, 6 அந்த வாலிபன்: நான் தற்செயலாகக் கில்போவா மலைக்குப் போனேன்; அப்பொழுது இதோ, சவுல் தம்முடைய ஈட்டியின்மேல் சாய்ந்துகிடந்தார்; இரதங்களும் குதிரை வீரர்களும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து நெருங்கினார்கள். 7 அவர்

திரும்பிப் பார்த்து: என்னைக் கண்டு
 கூப்பிட்டார்; அதற்கு நான்: இதோ,
 இருக்கிறேன் என்றேன். ⁸ அப்பொழுது
 அவர்: நீ யார் என்று என்னைக் கேட்டார்;
 நான் அமலேக்கியன் என்று சொன்னேன்.
⁹ அவர் என்னை நோக்கி: நீ என் அருகில்
 வந்து நின்று, என்னைக் கொன்றுபோடு;
 இன்னும், என்னுடைய உயிர் முழுவதும்
 போகாததால் எனக்கு வேதனையாக
 இருக்கிறது என்றார். ¹⁰ அப்பொழுது நான்,
 அவர் விழுந்த பின்பு பிழைக்கமாட்டார்
 என்று நிச்சயித்து, அவருக்கு அருகில்
 போய் நின்று, அவரைக் கொன்றுபோட்டேன்;
 பின்பு அவருடைய தலையின்மேல் இருந்த
 கிரீடத்தையும் அவருடைய கையில் இருந்த
 காப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை
 இங்கே என்னுடைய ஆண்டவனிடம்
 கொண்டுவந்தேன் என்றான். ¹¹ அப்பொழுது
 தாவீதும் அவனோடு இருந்த எல்லா
 மனிதர்களும் தங்களுடைய ஆடைகளைக்
 கிழித்துக்கொண்டு, ¹² சவுலும், அவனுடைய
 மகனான யோனத்தானும், யெகோவாவுடைய
 மக்களும், இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார்களும்,
 பட்டயத்தால் மரித்து போனதால் புலம்பி
 அழுது மாலைவரை உபவாசத்தோடு
 இருந்தார்கள். ¹³ தாவீது அதைத் தனக்கு
 அறிவித்த வாலிபனைப் பார்த்து: நீ
 எந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று
 கேட்டதற்கு, அவன்: நான் அந்நிய

தேசத்தானுடைய மகன், நான் அமலேக்கியன் என்றான். ¹⁴ தாவீது அவனை நோக்கி: யெகோவாவினால் அபிஷேகம் செய்தவரைக் கொன்றுபோடும்படி நீ உன்னுடைய கையை நீட்டப் பயப்படாமல் போனது என்ன என்று சொல்லி, ¹⁵ வாலிபர்களில் ஒருவனைக் கூப்பிட்டு, நீ அவன் அருகே போய், அவனைக் கொன்றுபோடு என்றான்; அவன் அமலேக்கியனை வெட்டினான்; அவன் இறந்தான். ¹⁶ தாவீது அவனைப் பார்த்து: உன்னுடைய இரத்தப்பழி உன்னுடைய தலையின்மேல் இருக்கட்டும்; யெகோவா அபிஷேகம் செய்தவரை நான் கொன்றுபோட்டேன் என்று உன்னுடைய வாயே உனக்கு விரோதமான சாட்சி சொன்னது என்றான்.

தாவீதின் புலம்பல்

¹⁷ தாவீது சவுலையும் அவனது மகன் யோனத்தானையும் குறித்து, துயரப்பாடலைப் பாடினான். ¹⁸ (வில்வித்தையை யூதாவின் மகன்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும்படிக் கட்டளையிட்டான்; அது யாசேரின் புத்தகத்தில்* எழுதியிருக்கிறது) அவன் பாடின துயரப்பாடலாவது.

* **அத்தியாயம் 1:18** 1:18 வேதாகமத்தில் இந்த புத்தகம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது இது யூதர்களின் இப்போது கிடைக்க கூடிய ஒரு சரித்திர புத்தகம் இதில் பழங்காலத்து யுத்தத்தின் துயரப்பாடல்களின் சேகரிப்பாகும் யோசுவா 10:13,

19 இஸ்ரவேலின் புகழ்பெற்ற தலைவர்கள்,
உயர்ந்த மலைகளில் இறந்து போனார்கள்;
பலசாலிகள் கொலைசெய்யப்பட்டுபோனார்கள்.

20 பெலிஸ்தர்களின் மகள்கள்
சந்தோஷப்படாதபடியும்,
விருத்தசேதனம் இல்லாதவர்களின் மகள்கள்
கொண்டாடாதபடியும்,
அதைக் காத் பட்டணத்தில் அறிவிக்காமலும்
அஸ்கலோனின் வீதிகளில்
தெரிவிக்காமலும் இருங்கள்.

21 கில்போவா மலைகளே,
உங்கள்மேல் பனியும் மழையும்
பெய்யாமலும்,
காணிக்கைக்கு ஏற்ற பலன் தரும் வயல்கள்
இருக்காமலும் போகட்டும்;
அங்கே பெலசாலிகளுடைய கேடகம்
அவமதிக்கப்பட்டது; சவுல்
தைலத்தால் அபிஷேகம்
செய்யப்படாதவர்போல அவருடைய
கேடகமும் அவமதிக்கப்பட்டதே.

22 கொலைசெய்யப்பட்டவர்களின்
இரத்தத்தைக் குடிக்காமலும்,
பெலசாலிகளின் கொழுப்பை சாப்பிடாமலும்,
யோனத்தானுடைய வில்
பின்வாங்கினதில்லை;
சவுலின் பட்டயம் வெறுமையாகத்
திரும்பினதில்லை.

23 உயிரோடு இருக்கும்போது சவுலும்
யோனத்தானும் ஒருவருக்கு

ஒருவர் அன்பு காட்டி மகிழ்ச்சியாக
இருந்தார்கள்;
மரணத்திலும் பிரிந்துபோனதில்லை;
கழுகுகளைவிட வேகமும்,
சிங்கங்களைவிட பலமும் உள்ளவர்களாக
இருந்தார்கள்.

24 இஸ்ரவேலின் மகள்களே, உங்களுக்கு
சிவந்த ஆடையை நேர்த்தியாக
அணிவித்து,

உங்கள் உடையின்மேல் பொன்
ஆபரணங்களைப் பதித்த சவுலுக்காக
அழுது புலம்புங்கள்.

25 போர்க்களத்தில் பெலசாலிகள்
விழுந்தார்களே.

யோனத்தானே, உயரமான இடங்களில்
இறந்துபோனாயே.

26 என்னுடைய சகோதரனான யோனத்தானே,
உனக்காக நான் துயரப்படுகிறேன்;
நீ எனக்கு மிகவும் இன்பமாக இருந்தாய்;
உன்னுடைய அன்பு ஆச்சரியமாக இருந்தது;
பெண்களின் அன்பை விட அதிகமாக
இருந்தது.

27 பெலசாலி வீரர்கள் எல்லாம் அழிந்துபோனார்கள்;
யுத்த ஆயுதங்கள் எல்லாம் அழிந்துபோனதே”
என்று பாடினான்.

அத்தியாயம் 2

தாவீது ராஜாவாக அபிஷேகம் பெறுதல்

1 பின்பு தாவீது யெகோவாவை நோக்கி: நான் யூதாவின் பட்டணங்களில் ஒன்றிலே போய் இருக்கலாமா என்று விசாரித்தான். அதற்குக் யெகோவா: போ என்றார்; எந்த இடத்திற்குப் போகலாம் என்று தாவீது கேட்டதற்கு, அவர்: எப்ரோனுக்குப் போ என்றார். 2 அப்படியே தாவீது தன்னுடைய இரண்டு மனைவிகளாகிய யெஸ்ரயேல் ஊரைச் சேர்ந்த அகினோவாமோடும், நாபாலின் மனைவியாயிருந்த கர்மேல் ஊரைச் சேர்ந்த அபிகாயிலோடும் அந்த இடத்திற்குப் போனான். 3 மேலும்,

தன்னோடு இருந்த மனிதர்களையும், அவர்கள் குடும்பங்களையும் கூட்டிக்கொண்டுபோனான்; அவர்கள் எப்ரோனின் நகரங்களில் குடியேறினார்கள். 4 அப்பொழுது யூதாவின் மனிதர்கள் வந்து, அங்கே தாவீதை யூதா வம்சத்தார்களின்மேல் ராஜாவாக அபிஷேகம்செய்தார்கள். சவுலை அடக்கம்செய்தவர்கள் கீலேயாத்தேசத்து யாபேசின் மனிதர்கள் என்று அவர்கள் தாவீதுக்கு அறிவித்தபோது.

5 தாவீது கீலேயாத்தேசத்து யாபேசின் மனிதர்களிடம் தூதுவர்களை அனுப்பி, நீங்கள் உங்களுடைய ஆண்டவனான சவுலுக்கு இந்த தயவைச் செய்து, அவரை அடக்கம்செய்ததால், யெகோவா உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. 6 யெகோவா உங்களைக் கிருபையும் உண்மையுமாக

நடத்துவாராக; நீங்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபடியால், நானும் இந்த நன்மைக்கு ஏற்றபடி உங்களை நடத்துவேன். ⁷ இப்பொழுதும் நீங்கள் உங்களுடைய கைகளை பெலப்படுத்திக்கொண்டு தைரியமாக இருங்கள்; உங்களுடைய ஆண்டவனான சவுல் இறந்த பின்பு, யூதாவம்சத்தார்கள் என்னைத் தங்கள்மேல் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லச்சொன்னான்.

தாவீது மற்றும் சவுல் குடும்பத்தார்களுக்கு இடையே யுத்தம்

⁸ சவுலின் படைத்தலைவனான நேரின் மகனான அப்னேர், சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்தை* மகனாய்முக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ⁹ அவனைக் கீலேயாத்தின்மேலும், அஷூரியர்கள்மேலும், யெஸ்ரவேலின்மேலும், எப்பிராயீமின்மேலும், பென்யமீனின்மேலும், இஸ்ரவேல் அனைத்தின்மேலும் ராஜாவாக்கினான். ¹⁰ சவுலின் மகனான இஸ்போசேத் இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாகிறபோது, ⁴⁰ வயதாக இருந்தான்; அவன் இரண்டுவருடங்கள் ஆட்சி செய்தான்; யூதா கோத்திரத்தார்கள் மட்டும் தாவீதைப் பின்பற்றினார்கள். ¹¹ தாவீது எப்ரோனிலே யூதா கோத்திரத்தின்மேல் ராஜாவாக இருந்த

* **அத்தியாயம் 2:8** 2:8 இஸ்பாலே

நாட்களின் எண்ணிக்கை ஏழு வருடங்களும் ஆறு மாதங்களும் ஆகும்.

12 நேரின் மகனான அப்னேர் சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்தின் வீரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, மகனாயீமிலிருந்து கிபியோனுக்குப் புறப்பட்டுப் போனான்.

13 அப்பொழுது செருயாளின் மகனான யோவாபும் தாவீதின் வீரர்களும் புறப்பட்டுப்போய், கிபியோனின் குளத்தின் அருகில் ஒருவருக்கு ஒருவர் சந்தித்து, குளத்திற்கு அந்தப்பக்கத்தில் அவர்களும், குளத்திற்கு இந்தப்பக்கத்தில் இவர்களும் இறங்கினார்கள். 14 அப்னேர் யோவாபை

நோக்கி: வாலிபர்கள் எழுந்து, நமக்கு முன்பாகச் சண்டையிட்டும் என்றான். அதற்கு யோவாப்: அவர்கள் எழுந்து, அப்படிச் செய்யட்டும் என்றான். 15 அப்பொழுது

சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்தின் பக்கத்திற்குப் பென்யமீன் மனிதர்களில் பன்னிரெண்டுபேர்களும், தாவீதுடைய வீரர்களிலே பன்னிரெண்டுபேர்களும், எழுந்து ஒரு பக்கமாகப் போய், 16 ஒருவர் தலையை ஒருவர் பிடித்து, ஒருவருடைய விலாவிலே ஒருவர் பட்டயத்தினாலே குத்தி, ஒன்றாக விழுந்தார்கள்; அதினாலே கிபியோனிலிருக்கிற அந்த இடம் எல்காத் அசூரிம்[†] எனப்பட்டது. 17 அந்த நாளில்

[†] **அத்தியாயம் 2:16** 2:16 பட்டயத்தின் நிலம்

மிகவும் கடுமையான யுத்தமாகி, அப்னேரும் இஸ்ரவேல் மனிதர்களும் தாவீதின் வீரர்களால் முறியடிக்கப்பட்டார்கள்.

18 அங்கே செருயாவின் மூன்று மகன்களான யோவாபும் அபிசாயும் ஆசகேலும் இருந்தார்கள்; ஆசகேல் காட்டுமான்களில் ஒன்றைப்போல வேகமாக ஓடுகிறவனாக இருந்தான்.

19 அவன் அப்னேரைப் பின்தொடர்ந்து, வலதுபுறமாவது இடதுபுறமாவது, அவனைவிட்டு விலகாமல் துரத்திக்கொண்டுபோனான்.

20 அப்னேர் திரும்பிப் பார்த்து: நீ ஆசகேல் அல்லவா என்றான். அவன்: நான்தான் என்றான்.

21 அப்பொழுது அப்னேர் அவனை நோக்கி: நீ வலதுபக்கத்திலோ இடதுபக்கத்திலோ விலகி, வாலிபர்களில் ஒருவனைப் பிடித்து அவனுடைய ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொள் என்றான்; ஆசகேலோ விடமாட்டேன் என்று தொடர்ந்துபோனான்.

22 பின்னும் அப்னேர் ஆசகேலை நோக்கி: நீ என்னை விட்டுப்போ; நான் உன்னை ஏன் தரையில் விழ வெட்டவேண்டும்? பின்பு உன்னுடைய சகோதரனான யோவாபின் முகத்திலே எப்படி விழிப்பேன் என்றான்.

23 ஆனாலும் அவன் விலகிப்போகமாட்டேன் என்றபடியால், அப்னேர் அவனை ஈட்டியின் பின்புற மழுங்கிய முனையால் அவனுடைய வயிற்றிலே குத்தினான்; ஈட்டி மறுபக்கத்தில் வந்தது; அவன் அங்கேயே விழுந்து

இறந்தான்; ஆசகேல் விழுந்துகிடக்கிற
இடத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும்
அங்கேயே நின்றார்கள். ²⁴ யோவாபும்
அபிசாயும் சூரியன் மறையும்வரை
அப்னேரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள்;
கிபியோன் வனாந்திர வழிக்கு அருகில்
இருக்கிற கீயாவுக்கு எதிரே இருக்கிற அம்மா
மேடுவரை வந்தார்கள். ²⁵ அப்பொழுது
அப்னேருக்குப் பின்சென்ற பென்யமீன்
மனிதர்கள் ஒரே படையாகக் கூடி, ஒரு
மலையின் உச்சியிலே நின்றார்கள்.
²⁶ அப்பொழுது அப்னேர் யோவாபைப்
பார்த்துக் கூப்பிட்டு, பட்டயம் எப்போதும்
அழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமோ,
முடிவிலே கசப்புண்டாகும் என்று தெரியாதோ,
தங்களுடைய சகோதரர்களைவிட்டுப்
பின்வாங்கும்படி எதுவரைக்கும்
மக்களுக்குச் சொல்லாமல் இருப்பீர்
என்றான். ²⁷ அதற்கு யோவாப்: இன்று
காலையில் நீர் பேசாமல் இருந்திருந்தால்
மக்கள் அவரவர்கள் தங்களுடைய
சகோதரர்களைப் பின்தொடராமல்,
அப்போதே திரும்பியிருப்பார்கள் என்று
தேவனுடைய ஜீவனைக்கொண்டு
சொல்லுகிறேன் என்றான். ²⁸ யோவாப்
எக்காளம் ஊதினான்; அப்பொழுது
மக்கள் அனைவரும் இஸ்ரவேலைப்
பின்தொடராமலும், யுத்தம்செய்யாமலும்
நின்றுவிட்டார்கள். ²⁹ அன்று இரவு

முழுவதும் அப்னேரும் அவனுடைய மனிதர்களும் பாலைவனம் வழியாகப் போய், யோர்தானைக் கடந்து, பித்ரோன்[‡] வழியே சென்று அதைக் கடந்து, மகனாயீமுக்குப் போனார்கள். ³⁰ யோவாப் அப்னேரைப் பின்தொடராமல் மக்களையெல்லாம் கூடிவரச்செய்தான்; தாவீதின் வீரர்களில் 19 பேர்களும் ஆசகேலும் குறைந்திருந்தார்கள். ³¹ தாவீதின் வீரர்களோ பென்யமீனியர்களிலும், அப்னேரின் மனிதர்களிலும், 360 பேரைக் கொன்றிருந்தார்கள். ³² அவர்கள் ஆசகேலை எடுத்து, பெத்லெகேமிலுள்ள அவனுடைய தகப்பனுடைய கல்லறையில் அவனை அடக்கம்செய்தார்கள்; யோவாபும் அவனுடைய மனிதர்களும் இரவு முழுவதும் நடந்து, பொழுது விடியும்போது எப்ரோனிற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 3

¹ சவுலின் குடும்பத்திற்கும் தாவீதின் குடும்பத்திற்கும் பல நாட்கள் யுத்தம் நடந்தது; தாவீது மென்மேலும் வலிமை பெற்றுக்கொண்டே வந்தான்; சவுலின் குடும்பத்தார்களோ வரவர பலவீனப்பட்டுப்போனார்கள். ² எப்ரோனிலே தாவீதுக்குப் பிறந்த மகன்கள்: யெஸ்ரயேல்

[‡] **அத்தியாயம் 2:29** 2:29 காலை முழுவதும்

ஊரைச்சேர்ந்த அகினோவாமிடம் பிறந்த அம்னோன் அவனுக்கு முதல் பிறந்தவன். ³ நாபாலின் மனைவியாக இருந்த கர்மேல் ஊரைச்சேர்ந்த அபிகாயிலிடம் பிறந்த கீலேயாப் அவனுடைய இரண்டாம் மகன்; மூன்றாம் மகன் கெசூரின் ராஜாவான தல்மாய் மகளான மாக்காள் பெற்ற அப்சலோம் என்பவன். ⁴ நான்காம் மகன் ஆகீத் பெற்ற அதோனியா என்பவன்; ஐந்தாம் மகன் அபித்தாள் பெற்ற செப்பத்தியா என்பவன். ⁵ ஆறாம் மகன் தாவீதின் மனைவியான எக்லாளிடம் பிறந்த இத்ரேயாம் என்பவன்; இவர்கள் எப்ரோனிலே தாவீதுக்குப் பிறந்தவர்கள்.

அப்னேர் தாவீதிடம் செல்லுதல்

⁶ சவுலின் குடும்பத்திற்கும் தாவீதின் குடும்பத்திற்கும் யுத்தம் நடந்து வருகிறபோது, அப்னேர் சவுலின் குடும்பத்திலே வலிமை அடைந்தவனான். ⁷ சவுலுக்கு ஆயாவின் மகளான ரிஸ்பாள் என்னும் பெயருள்ள ஒரு மறுமனையாட்டி இருந்தாள்; இஸ்போசேத் அப்னேரை நோக்கி: நீ என் தகப்பனாருடைய மறுமனையாட்டியோடு உறவுகொண்டது என்ன என்றான். ⁸ அப்னேர் இஸ்போசேத்தின் வார்த்தைகளுக்காக மிகவும் கோபங்கொண்டு: உம்மை தாவீதின் கையில் ஒப்புக்கொடுக்காமல், இந்த நாள்வரை உம்முடைய தகப்பனான

சவுலின் குடும்பத்திற்கும், அவருடைய சகோதரர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், தயவு செய்கிறவனான என்னை நீர் இன்று ஒரு பெண்ணிற்காக குற்றம் கண்டுபிடிப்பதற்கு, நான் யூதாவைச் சேர்ந்த ஒரு நாயின் தலையா? ⁹ நான் அரசாட்சியை சவுலின் குடும்பத்தைவிட்டு மாற்றி, தாவீதின் சிங்காசனத்தைத் தாண்டுவங்கிப் பெயெர்செபாவரையுள்ள இஸ்ரவேலின்மேலும் யூதாவின்மேலும் நிலைநிறுத்தும்படி, ¹⁰ யெகோவா தாவீதுக்கு ஆணையிட்டபடியே, நான் அவனுக்குச் செய்யாமற்போனால், தேவன் அப்னேருக்கு அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு அதிகமாகவும் செய்யட்டும் என்றான். ¹¹ அப்பொழுது அவன் அப்னேருக்குப் பயப்பட்டதால், அதன்பின்பு ஒரு பதிலும் அவனுக்குச் சொல்லாமலிருந்தான்.

¹² அப்னேர் தன்னுடைய பெயராலே தாவீதிடம் தூதுவர்களை அனுப்பி: தேசம் யாருடையது? என்னோடு உடன்படிக்கை செய்யும்; இதோ, இஸ்ரவேலையெல்லாம் உம்மிடத்தில் திருப்ப, என்னுடைய கை உம்மோடிருக்கும் என்று சொல்லச் சொன்னான். ¹³ அதற்குத் தாவீது: நல்லது, உன்னோடு நான் உடன்படிக்கை செய்வேன்; ஆனாலும், ஒரு காரியம் உன்னிடம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; அது என்னவென்றால், நீ என்னுடைய

முகத்தைப் பார்க்க வரும்போது, சவுலின் மகளான மீகாளை அழைத்து வரவேண்டும்; அதற்குமுன் நீ என்னுடைய முகத்தைப் பார்ப்பதில்லை என்று சொல்லச்சொல்லி, ¹⁴ அவன் சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்திடமும் தூதுவர்களை அனுப்பி: நான் பெலிஸ்தர்களுடைய 100 நுனித்தோல்களைப் பரிசமாகக் கொடுத்து, விவாகம்செய்த என்னுடைய மனைவியான மீகாளை அனுப்பிவிடும் என்று சொல்லச் சொன்னான். ¹⁵ அப்பொழுது, இஸ்போசேத் அவளை லாயிசின் மகனான பல்த்தியேல் என்னும் அவருடைய கணவனிடமிருந்து அழைத்துவர ஆட்களை அனுப்பினான். ¹⁶ அவள் கணவன் பசூரிம்வரை அவளுக்கு பின்னே அழுதுகொண்டு வந்தான். அப்னேர் அவனை நோக்கி: நீ திரும்பிப்போ என்றான்; அவன் திரும்பிப் போய்விட்டான்.

¹⁷ அப்னேர் இஸ்ரவேலின் மூப்பர்களோடு பேசி: தாவீதை உங்கள்மேல் ராஜாவாக வைக்கும்படி நீங்கள் அநேகநாட்களாகத் தேடினீர்களே. ¹⁸ இப்போதும் அப்படிச் செய்யுங்கள்; என்னுடைய தாசனான தாவீதின் கைகளினால், என்னுடைய மக்களான இஸ்ரவேலைப் பெலிஸ்தர்களின் கைக்கும், அவர்களுடைய எல்லா எதிரிகளின் கைகளுக்கும் மீட்டு இரட்சிப்பேன் என்று யெகோவா தாவீதைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறாரே என்றான்.

19 இப்படியே அப்னேர் பென்யமீன் மக்களின் காதுகள் கேட்கப் பேசினான்; பின்பு அப்னேர் இஸ்ரவேலர்களின் பார்வைக்கும், பென்யமீனுடைய எல்லாக் குடும்பத்தார்களின் பார்வைக்கும், விரும்பினதையெல்லாம் எப்ரோனிலே தாவீதினுடைய காதுகள் கேட்கப் பேசுகிறதற்குப் போனான். 20 அப்னேரும், அவனோடு 20 பேரும் எப்ரோனிலிருக்கிற தாவீதிடம் வந்தபோது, தாவீது அப்னேருக்கும், அவனோடு வந்த மனிதர்களுக்கும் விருந்துசெய்தான். 21 பின்பு அப்னேர் தாவீதை நோக்கி: நான் எழுந்துபோய், இஸ்ரவேலர்களை எல்லாம் உம்மோடு உடன்படிக்கைசெய்யும்படி, ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனிடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டுவருகிறேன்; அதினாலே உம்முடைய ஆத்துமா அரசாள விரும்புகிற இடமெல்லாம் அரசாளுவீர் என்றான்; அப்படியே தாவீது அப்னேரை அனுப்பிவிட்டான்; அவன் சமாதானத்தோடு போனான்.

யோவாப் அப்னேரைக் கொலைசெய்தல்

22 தாவீதின் வீரர்களும் யோவாபும் அநேக பொருட்களைக் கொள்ளையிட்டு, படையிலிருந்து கொண்டு வந்தார்கள்; அப்பொழுது அப்னேர் எப்ரோனில் தாவீதிடம் இல்லை; அவனை அனுப்பிவிட்டான்;

அவன் சமாதானத்தோடு போய்விட்டான்.
23 யோவாபும் அவனோடு இருந்த எல்லா இராணுவமும் வந்தபோது, நேரின் மகனான அப்னேர் ராஜாவிடம் வந்தான் என்றும், அவர் அவனைச் சமாதானமாகப் போகவிட்டார் என்றும், யோவாபுக்கு அறிவித்தார்கள்.
24 அப்பொழுது யோவாப் ராஜாவின் அருகில் வந்து: என்ன செய்தீர்? இதோ, அப்னேர் உம்மிடத்தில் வந்தானே, நீர் அவனைப் போகவிட்டது என்ன? 25 நேரின் மகனான அப்னேரை அறிவீரே; அவன் உம்மை மோசம் போக்கவும், உம்முடைய போக்குவரத்தை அறியவும், நீர் செய்கிறதையெல்லாம் ஆராயவும் வந்தான் என்று சொன்னான்.
26 யோவாப் தாவீதைவிட்டுப் புறப்பட்டவுடனே, அவன் அப்னேரைத் தாவீதுக்குத் தெரியாமல் கூட்டிக்கொண்டு வரும்படி ஆட்களை அனுப்பினான்; அவர்கள் சீரா என்னும் கிணறுவரை போய் அவனை அழைத்துக்கொண்டுவந்தார்கள்.
27 அப்னேர் எப்ரோனுக்குத் திரும்பி வருகிறபோது, யோவாப் அவனோடு இரகசியமாகப் பேசப்போகிறவன்போல, அவனை வாசலின் நடுவே ஒரு பக்கமாக அழைத்துப்போய், தன்னுடைய தம்பி ஆசகேலுடைய இரத்தப்பழியை வாங்க, அங்கே அவனை வயிற்றிலே குத்திக் கொன்றுபோட்டான். 28 தாவீது அதைக் கேட்டபோது: நேரின் மகனான

அப்னேரின் இரத்தத்திற்காக, என்மேலும்
 என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தின் மேலும்
 யெகோவாவுக்கு முன்பாக என்றைக்கும்
 பழியில்லை. ²⁹ அது யோவாபுடைய
 தலையின்மேலும், அவனுடைய
 தகப்பனுடைய குடும்பத்தின்மேலும்
 சுமந்திருப்பதாக; யோவாபினுடைய
 வீட்டார்களிலே புண் உள்ளவனும்,
 குஷ்டரோகியும், கோல் ஊன்றி
 நடக்கிறவனும், பட்டயத்தால் சாகிறவனும்,
 அப்பம் இல்லாதவனும், ஒருபோதும்
 ஒழிந்துபோவதில்லை என்றான். ³⁰ அப்னேர்
 கிபியோனிலே நடந்த யுத்தத்திலே
 தங்களுடைய தம்பியான ஆசகேலைக்
 கொன்றதினால் யோவாபும் அவனுடைய
 சகோதரனான அபிசாயும் அவனைப்
 படுகொலைசெய்தார்கள்.

³¹ தாவீது யோவாபையும், அவனோடு
 இருந்த எல்லா மக்களையும் பார்த்து: நீங்கள்
 உங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு,
 சாக்கு உடை அணிந்து, அப்னேருக்கு
 முன்னாக நடந்து துக்கங்கொண்டாடுங்கள்
 என்று சொல்லி, தாவீது ராஜாவும் பாடைக்குப்
 பின்னே சென்றான். ³² அவர்கள் அப்னேரை
 எப்ரோனிலே அடக்கம்செய்யும்போது,
 ராஜா அப்னேரின் கல்லறையின் அருகில்
 சத்தமிட்டு அழுதான்; எல்லா மக்களும்
 அழுதார்கள். ³³ ராஜா அப்னேருக்காகப்
 புலம்பி:

“மதிகெட்டவன் சாகிறதுபோல, அப்னேர்
செத்துப்போனானோ?

³⁴ உன்னுடைய கைகள் கட்டப்படவும் இல்லை;
உன்னுடைய கால்களில் விலங்கு
போடப்படவும் இல்லை;

அக்கிரமக்காரர்களுடைய கையில்
இறக்கிறதுபோல இறந்தாயே”
என்றான்; அப்பொழுது மக்கள்
எல்லோரும் பின்னும் அதிகமாக
அவனுக்காக அழுதார்கள்.

³⁵ பகலாக இருக்கும்போது, மக்கள்
எல்லோரும் வந்து: “அப்பம் சாப்பிடும் என்று
தாவித்துக்குச் சொன்னபோது, தாவித்து: சூரியன்
மறைவதற்கு முன்பு நான் அப்பமாவது வேறு
எதையாவது ருசி பார்த்தால், தேவன் எனக்கு
அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு அதிகமாகவும்
செய்யக்கடவர்” என்று ஆணையிட்டுச்
சொன்னான். ³⁶ மக்கள் எல்லோரும் அதைக்
கவனித்தார்கள், அது அவர்கள் பார்வைக்கு
நன்றாயிருந்தது; அப்படியே ராஜா
செய்தது அனைத்தும் எல்லா மக்களுக்கும்
நலமாகத் தோன்றினது. ³⁷ நேரின்

மகனான அப்னேரைக் கொன்றுபோட்டது
ராஜாவால் உண்டாகவில்லை என்று அந்த
நாளிலே எல்லா மக்களும், இஸ்ரவேலர்கள்
அனைவரும் அறிந்துகொண்டார்கள்.

³⁸ ராஜா தன்னுடைய ஊழியக்காரர்களை
நோக்கி: இன்றையதினம் இஸ்ரவேலில்
பிரபுவும் பெரிய மனிதனுமான ஒருவன்

விழுந்தான் என்று அறியீர்களா? 39 நான் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவனாக இருந்தபோதும், நான் இன்னும் பெலவீனன்; செருயாவின் மகன்களான இந்த மனிதர்கள் என்னுடைய பெலத்திற்கு மிஞ்சினவர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்தத் தீங்கைச் செய்தவனுக்குக் யெகோவா அவனுடைய தீங்கிற்கு ஏற்றபடிச் சரிக்கட்டுவாராக என்றான்.

அத்தியாயம் 4

இஸ்போசேத் கொலை செய்யப்படுதல்

1 அப்னேர் எப்ரோனிலே இறந்துபோனதைச் சவுலின் மகன் கேட்டபோது, அவனுடைய கைகள் பெலன் இல்லாமல் போனது; இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் கலங்கினார்கள். 2 சவுலின் மகனுக்குப் படைத்தலைவர்களாக இரண்டுபேர் இருந்தார்கள்; ஒருவனுக்கு பானா என்றும், மற்றவனுக்கு ரேகாப் என்றும் பெயர்; அவர்கள் பென்யமீன் மக்களில் பேரோத்தியனான ரிம்மோனின் மகன்கள். பேரோத்தும் பென்யமீனின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டது. 3 பேரோத்தியர்கள் கித்தாயீமுக்கு ஓடிப்போய், இந்தநாள்வரைக்கும் அங்கே வாழ்கிறார்கள்.

4 சவுலின் மகன் யோனத்தானுக்கு இரண்டு கால்களும் முடமான ஒரு மகன் இருந்தான்;

சவுலும் யோனத்தானும் இறந்த செய்தி யெஸ்ரயேலிலிருந்து வருகிறபோது, அவன் ஐந்து வயது உள்ளவனாக இருந்தான்; அப்பொழுது அவனுடைய செவிலியர் அவனை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போனான்; அவள் ஓடிப்போகிற அவசரத்தில் அவன் விழுந்து முடவன் ஆனான்: அவனுக்கு மேவிபோசேத் என்று பெயர்.

5 பேரோத்தியனான அந்த ரிம்மோனின் மகன்களான ரேகாபும் பானாவும் போய், இஸ்போசேத் நண்பகல் வெய்யில் நேரத்தில் படுக்கையின்மேல் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவனுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்து, 6 கோதுமை வாங்க வருகிறவர்கள்போல, நடுவீடுவரை வந்து, அவனை வயிற்றிலே குத்தினார்கள்; பின்பு ரேகாபும் அவனுடைய சகோதரன் பானாவும் தப்பி ஓடிப்போனார்கள். 7 அவன் தன்னுடைய படுக்கையறையில் தன்னுடைய கட்டிலின்மேல் படுத்திருக்கும்போது இவர்கள் உள்ளே போய், அவனைக் குத்திக் கொன்றுபோட்டு, அவனுடைய தலையை வெட்டிப்போட்டார்கள்; பின்பு அவனுடைய தலையை எடுத்துக்கொண்டு, இரவுமுழுவதும் பாலைவனம் வழியாக நடந்து, 8 எப்ரோனிலிருக்கிற தாவீதிடம் இஸ்போசேத்தின் தலையைக்கொண்டுவந்து, ராஜாவை நோக்கி: இதோ, உம்முடைய உயிரை

வாங்கத்தேடின உம்முடைய எதிரியாக இருந்த சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்தின் தலை; இன்றையதினம் யெகோவா ராஜாவான எங்களுடைய ஆண்டவனுக்காகச் சவுலின் கையிலும் அவனுடைய குடும்பத்தார்களின் கையிலும் பழிவாங்கினார் என்றார்கள். ⁹ ஆனாலும் தாவீது பேரோத்தியனான ரிம்மோனின் மகன்களான ரேகாபுக்கும், அவனுடைய சகோதரன் பானாவுக்கும் பதிலாக: என்னுடைய ஆத்துமாவை எல்லாத் துன்பத்திற்கும் விலக்கிமீட்ட யெகோவாவுடைய ஜீவனைக்கொண்டு நான் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள். ¹⁰ இதோ, ஒருவன் எனக்கு நல்ல செய்தி கொண்டு வருகிறவன் என்று நினைத்து, சவுல் இறந்துபோனான் என்று எனக்கு அறிவித்து, தனக்கு பரிசு கிடைக்கும் என்று நினைத்தபோது, அவனை நான் பிடித்து சிக்லாகிலே கொன்றுபோட்டேனே. ¹¹ தமது வீட்டிற்குள் தமது படுக்கையின்மேல் படுத்திருந்த நீதிமானைக் கொலைசெய்த பொல்லாத மனிதர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும்? இப்போதும் நான் அவருடைய இரத்தப்பழியை உங்களுடைய கைகளில் வாங்கி, உங்களை பூமியிலிருந்து அழித்துப்போடாமல் இருப்பேனோ என்று சொல்லி, ¹² அவர்களைக் கொன்றுபோடவும், அவர்கள் கைகளையும்

கால்களையும் வெட்டி, எப்ரோனிலிருக்கிற குளத்தின் அருகில் தூக்கிப்போடவும் தன்னுடைய வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். இஸ்போசேத்தின் தலையை எடுத்து, எப்ரோனிலிருக்கிற அப்னேரின் கல்லறையில் அடக்கம்செய்தார்கள்.

அத்தியாயம் 5

தாவீது இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்

¹ அந்தக்காலத்திலே இஸ்ரவேலின் கோத்திரங்களெல்லாம் எப்ரோனில் இருக்கிற தாவீதிடம் வந்து: இதோ, நாங்கள் உம்முடைய எலும்பும் உம்முடைய சதையுமானவர்கள். ² சவுல் எங்கள்மேல் ராஜாவாக இருக்கும்போதே இஸ்ரவேலை நடத்திக்கொண்டுபோனவரும், நடத்திக்கொண்டுவந்தவரும் நீரே; யெகோவா: என்னுடைய மக்களான இஸ்ரவேலை நீ மேய்த்து, நீ இஸ்ரவேலின்மேல் தலைவனாக இருப்பாய் என்று உம்மிடத்தில் சொன்னாரே என்றார்கள். ³ இஸ்ரவேலின் மூப்பர்கள் எல்லோரும் எப்ரோனிலே ராஜாவிடம் வந்தார்கள்; தாவீது ராஜா எப்ரோனிலே யெகோவாவுக்கு முன்பாக அவர்களோடு உடன்படிக்கைசெய்தபின்பு, அவர்கள் தாவீதை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாக

அபிஷேகம்செய்தார்கள். ⁴ தாவீது
 ராஜாவாகும்போது, ³⁰ வயதாக
 இருந்தான்; அவன் ⁴⁰ வருடங்கள் ஆட்சி
 செய்தான். ⁵ அவன் எப்ரோனிலே
 யூதாவை ஏழு வருடங்களும் ஆறு
 மாதங்களும், எருசலேமிலே இஸ்ரவேல்
 முழுவதும் யூதாவையும் ³³ வருடங்களும்
 ஆட்சிசெய்தான்.

தாவீது எருசலேமைக் கைப்பற்றுதல்
⁶ தேசத்திலே குடியிருக்கிற
 எபூசியர்கள்மேல் யுத்தம்செய்ய ராஜா
 தன்னுடைய மனிதர்களோடு எருசலேமுக்குப்
 போனான். அவர்கள்: இதிலே தாவீதால்
 நுழையமுடியாது என்று நினைத்து, தாவீதை
 நோக்கி: நீ இதற்குள் நுழையமுடியாது;
 குருடர்களும் சப்பாணிகளும் உன்னைத்
 தடுப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள்.
⁷ ஆனாலும் தாவீது சீயோன் கோட்டையைப்
 பிடித்தான்; அது தாவீதின் நகரமானது.
⁸ எவன் கழிவுநீர்க்கால்வாய் வழியாக ஏறி,
 எபூசியர்களையும் தாவீதின் எதிரிகளான
 சப்பாணிகளையும், குருடர்களையும்
 முறியடிக்கிறானோ, அவன் தலைவனாக
 இருப்பான் என்று தாவீது அன்றையதினம்
 சொல்லியிருந்தான்; அதனால் குருடனும்
 சப்பாணியும்; யெகோவாவின் வீட்டிற்குள்*
 வரக்கூடாது என்று சொல்வதுண்டு. ⁹ அந்தக்

* **அத்தியாயம் 5:8** 5:8 அரண்மனைக்குள்

கோட்டையிலே தாவீது வாழ்ந்து, அதற்குத் தாவீதின் நகரம் என்று பெயரிட்டு, மில்லோ என்னும் இடம் துவங்கி, உட்புறம்வரை சுற்றிலும் மதிலைக் கட்டினான். ¹⁰ தாவீது நாளுக்குநாள் அதிக பெலமடைந்தான்; ஏனென்றால், சேனைகளின் தேவனாகிய யெகோவா அவனோடு இருந்தார்.

¹¹ தீருவின் ராஜாவான ஈராம் தாவீதிடம் தூதுவர்களையும், கேதுரு மரங்களையும், தச்சர்களையும், கொத்தனார்களையும் அனுப்பினான்; அவர்கள் தாவீதுக்கு ஒரு வீட்டைக் கட்டினார்கள். ¹² யெகோவா தன்னை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாகப் பெலப்படுத்தி, தம்முடைய மக்களான இஸ்ரவேலுக்காக தன்னுடைய ராஜ்ஜியத்தை உயர்த்தினார் என்று தாவீது தெளிவாக அறிந்தபோது.

¹³ அவன் எப்ரோனிலிருந்து வந்த பின்பு, எருசலேமில் இன்னும் அதிகமான மறுமனையாட்டிகளையும் பெண்களையும் திருமணம் செய்துகொண்டான்; இன்னும் அதிக மகன்களும், மகள்களும் தாவீதுக்குப் பிறந்தார்கள். ¹⁴ எருசலேமில் அவனுக்குச் சம்முலா, சோபாப், நாத்தான், சாலொமோன், ¹⁵ இப்பார், எலிசூவா, நெப்பேக், யப்பியா, ¹⁶ எலிஷாமா, எலியாதா, எலிப்பேலேத் என்ற பெயர்களை உடைய மகன்கள் பிறந்தார்கள்.

தாவீது பெலிஸ்தர்களைத் தோற்கடித்தல்

17 தாவீதை இஸ்ரவேலின்மேல்
ராஜாவாக அபிஷேகம்செய்தார்கள்
என்று பெலிஸ்தர்கள் கேள்விப்பட்டபோது,
அவர்கள் எல்லோரும் தாவீதைத்
தேடும்படி வந்தார்கள்; அதைத் தாவீது
கேட்டபோது, ஒரு கோட்டைக்குள் போனான்.

18 பெலிஸ்தர்களோ வந்து, ரெப்பாயீம்
பள்ளத்தாக்கிலே பரவியிருந்தார்கள்.

19 பெலிஸ்தர்களுக்கு எதிராகப் போகலாமா,
அவர்களை என்னுடைய கையிலே
ஓப்புக்கொடுப்பீரா என்று தாவீது கர்த்தரிடம்
விசாரித்தபோது, யெகோவா: போ,
பெலிஸ்தர்களை உன்னுடைய கையில்
நிச்சயமாக ஓப்புக்கொடுப்பேன் என்று
தாவீதுக்குச் சொன்னார். 20 தாவீது

பாகால்பிராசீமிற்கு வந்து, அங்கே அவர்களை
முறியடித்து: தண்ணீர்கள் வெள்ளம்
பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறதுபோல, யெகோவ
என்னுடைய எதிரிகளை எனக்கு முன்பாக
சிதறடித்தார் என்று சொல்லி, அதினால்
அந்த இடத்திற்குப் பாகால்பிராசீம் என்று
பெயரிட்டான். 21 அங்கே பெலிஸ்தர்கள்

தங்களுடைய விக்கிரகங்களைவிட்டு
ஓடிப்போனார்கள்; அவைகளைத்
தாவீதும் அவனுடைய மனிதர்களும்
எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

22 பெலிஸ்தர்கள் திரும்பவும்
வந்து, ரெப்பாயீம் பள்ளத்தாக்கிலே
இறங்கினார்கள். 23 தாவீது யெகோவாவிடம்

விசாரித்ததற்கு, அவர்: நீ நேராகப் போகாமல், அவர்களுக்குப் பின்னாலே சுற்றி, முசுக்கட்டைச் செடிகளுக்கு எதிராக இருந்து, அவர்கள்மேல் பாய்ந்து, ²⁴ முசுக்கட்டைச் செடிகளின் நுனிகளிலே செல்லுகிற சத்தத்தை நீ கேட்கும்போது, சீக்கிரமாக எழுந்துப்போ; அப்பொழுது பெலிஸ்தர்களின் முகாமை முறியடிக்க, யெகோவா உனக்கு முன்பாகப் புறப்பட்டிருப்பார் என்றார். ²⁵ யெகோவா தாவீதுக்குக் கட்டளையிட்டபடி அவன் செய்து, பெலிஸ்தர்களைக் கேபா துவங்கிக் கேசேர் எல்லைவரை முறியடித்தான்.

அத்தியாயம் 6

தேவனுடைய பெட்டி எருசலேமிற்குக் கொண்டுவரப்படுதல்

¹ பின்பு தாவீது இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோருக்குள்ளும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட 30,000 பேரைக் கூட்டி, ² கேருபீன்களின் நடுவே அமர்ந்திருக்கிற சேனைகளுடைய யெகோவாவின் நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளப்படுகிற தேவனுடைய பெட்டியை யூதாவிலுள்ள பாலாவிலிருந்து கொண்டுவரும்படி, அவனும் அவனோடு இருந்த அந்த இடத்தைச்சேர்ந்தவர்களும் எழுந்து போய், ³ தேவனுடைய பெட்டியை ஒரு புது இரதத்தின்மேல் ஏற்றி, அதைக்

கிபியாவிலிருக்கிற அபினதாபின்
 வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்தார்கள்;
 அபினதாபின் மகன்களான ஊசாவும்,
 அகியோவும் அந்தப் புது இரதத்தை
 நடத்தினார்கள். ⁴ அவர்கள்
 தேவனுடைய பெட்டியை ஏற்றி, அதைக்
 கிபியாவிலிருக்கிற அபினதாபின்
 வீட்டிலிருந்து நடத்திக்கொண்டு
 வருகிறபோது, அகியோ பெட்டிக்கு
 முன்னாலே நடந்தான். ⁵ தாவீதும்
 இஸ்ரவேல் வம்சத்தார்கள் அனைவரும்
 தேவதாரு மரத்தால் செய்யப்பட்ட எல்லாவித
 கீதவாத்தியங்களோடும், சுரமண்டலம்,
 தம்புரு, மேளம், வீணை, கைத்தாளம்
 ஆகிய இவைகளோடும், யெகோவாவுக்கு
 முன்பாக ஆடிப்பாடிக் கொண்டுபோனார்கள்.
⁶ அவர்கள் நாகோனின் போரடிக்கும் களம்
 இருக்கிற இடத்திற்கு வந்தபோது, மாடுகள்
 மிரண்டு பெட்டியை அசைத்தபடியால்,
 ஊசா தேவனுடைய பெட்டிக்கு நேராகத்
 தன்னுடைய கையை நீட்டி, அதைப்
 பிடித்தான். ⁷ அப்பொழுது யெகோவாவுக்கு
 ஊசாவின்மேல் கோபம் வந்தது; அவனுடைய
 துணிவினால் தேவன் அங்கே அவனை
 அடித்தார்; அவன் அங்கே தேவனுடைய
 பெட்டியின் அருகில் இறந்தான். ⁸ அப்பொழுது
 யெகோவா ஊசாவை அடித்ததினால்
 தாவீது துயரமடைந்து, அந்த இடத்திற்கு
 இந்தநாள்வரை அழைக்கப்படுகிற

பேரேஸ்ஊசா என்னும் பெயரிட்டான்.
 9 தாவீது அன்றையதினம் யெகோவாவுக்குப்
 பயந்து, யெகோவாவுடைய பெட்டி
 என்னிடம் வருவது எப்படியென்று சொல்லி,
 10 அதைத் தன்னுடைய தாவீதின் நகரத்தில்
 கொண்டுவர மனதில்லாமல், கித்தியனான
 ஓபேத்ஏதோமின் வீட்டிலே கொண்டுபோய்
 வைத்தான். 11 யெகோவாவுடைய
 பெட்டி கித்தியனான ஓபேத்ஏதோமின்
 வீட்டிலே 3 மாதங்கள் இருக்கும்போது
 யெகோவா ஓபேத்ஏதோமையும் அவனுடைய
 வீட்டார்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்தார்.
 12 தேவனுடைய பெட்டியினாலே யெகோவா
 ஓபேத்ஏதோமின் வீட்டையும், அவனுக்கு
 உண்டான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார்
 என்று தாவீது ராஜாவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது;
 அப்பொழுது தாவீது தேவனுடைய
 பெட்டியை ஓபேத்ஏதோமின் வீட்டிலிருந்து
 தாவீதின் நகரத்திற்கு மகிழ்ச்சியுடனே
 கொண்டு வந்தான். 13 யெகோவாவுடைய
 பெட்டியைச் சுமந்து போகிறவர்கள்
 ஆறு காலடி நடந்தபோது, மாடுகளையும்
 கொழுத்த ஆட்டுக்கடாக்களையும்
 பலியிட்டான். 14 தாவீது சணல்நூல்
 ஏபோத்தை அணிந்துகொண்டு, தன்னுடைய
 முழு பெலத்தோடும் யெகோவாவுக்கு
 முன்பாக நடனம்செய்தான். 15 அப்படியே
 தாவீதும், இஸ்ரவேல் வம்சத்தார்கள்
 அனைவரும் யெகோவாவுடைய பெட்டியை

ஆரவார சத்தத்தோடும் எக்காள தொனியோடும் கொண்டு வந்தார்கள். 16 யெகோவாவுடைய பெட்டி தாவீதின் நகரத்திற்குள் நுழைகிறபோது, சவுலின் மகளான மீகாள் ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்து, தாவீது ராஜா யெகோவாவுக்கு முன்பாகக் குதித்து நடனம் செய்கிறதைக் கண்டு, தன்னுடைய இருதயத்திலே அவனை அவமதித்தாள். 17 அவர்கள் யெகோவாவுடைய பெட்டியை உள்ளே கொண்டு வந்து, அதற்குத் தாவீது போட்ட கூடாரத்திற்குள் இருக்கிற அதின் இடத்திலே அதை வைத்தபோது, தாவீது யெகோவாவுக்கு முன்பாக சர்வாங்க தகனபலிகளையும் சமாதானபலிகளையும் செலுத்தினான். 18 தாவீது சர்வாங்க தகனபலிகளையும் சமாதானபலிகளையும் செலுத்தியபின்பு, சேனைகளின் யெகோவாவுடைய நாமத்தினாலே மக்களை ஆசீர்வதித்து, 19 இஸ்ரவேலின் திரள்கூட்டமான பெண்கள் ஆண்களான அனைத்து மக்களுக்கும், அவரவர்களுக்கு ஒவ்வொரு அப்பத்தையும், ஒவ்வொரு இறைச்சித்துண்டையும், ஒவ்வொரு படி திராட்சைரசத்தையும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான்; பிறகு மக்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டார்கள். 20 தாவீது தன்னுடைய வீட்டார்களை ஆசீர்வதிக்கிறதற்குத் திரும்பும்போது, சவுலின் மகளான மீகாள்

தாவீதுக்கு நேரேவந்து, அற்பமனிதர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய ஆடைகளைக் கழற்றிப்போடுகிறதுபோல, இன்று தம்முடைய வேலைக்காரர்களுடைய பெண்களின் கண்களுக்கு முன்பாகத் தம்முடைய ஆடைகளைக் கழற்றிப்போட்டிருந்த இஸ்ரவேலின் ராஜா இன்று எவ்வளவு மகிமைப்பட்டிருந்தார் என்றாள். ²¹ அதற்கு தாவீது மீகாளைப் பார்த்து: உன்னுடைய தகப்பனைவிட, அவருடைய எல்லா வீட்டார்களையும்விட, என்னை இஸ்ரவேலான யெகோவாவுடைய மக்களின்மேல் தலைவனாகக் கட்டளையிடும்படித் தெரிந்துகொண்ட யெகோவாவுடைய சமூகத்திற்கு முன்பாக ஆடிப்பாடினேன். ²² இதைவிட இன்னும் நான் இழிவானவனும் என்னுடைய பார்வைக்கு அற்பனுமாவேன்: அப்படியே நீ சொன்ன பெண்களுக்கும்சூட மகிமையாக விளங்குவேன் என்றான். ²³ அதினால் சவுலின் மகளான மீகாளுக்கு மரணமடையும் நாள்வரைக்கும் பிள்ளை இல்லாமலிருந்தது.

அத்தியாயம் 7

தேவன் தாவீதுக்கு வாக்குத்தத்தம் அளித்தல்

¹ யெகோவா ராஜாவைச் சுற்றிலும் இருந்த அவனுடைய எல்லா எதிரிகளுக்கும்

அவனை விலக்கி, இளைப்பாறச் செய்தபோது, அவன் தன்னுடைய வீட்டிலே குடியிருக்கும்போது, ² ராஜா தீர்க்கதரிசியான நாத்தானை நோக்கி: பாடும், கேதுரு மரங்களால் செய்யப்பட்ட வீட்டிலே நான் குடியிருக்கும்போது, தேவனுடைய பெட்டி திரைகளின் நடுவே இருக்கிறதே என்றான். ³ அப்பொழுது நாத்தான் ராஜாவை நோக்கி: நீர் போய் உம்முடைய இருதயத்தில் உள்ளபடியெல்லாம் செய்யும்; யெகோவா உம்மோடு இருக்கிறாரே என்றான். ⁴ அன்று இரவிலே யெகோவாவுடைய வார்த்தை நாத்தானுக்கு உண்டாகி, அவர்: ⁵ நீ போய் என்னுடைய தாசனான தாவீதை நோக்கி: யெகோவா சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நான் வாழும்படி ஆலயத்தை நீ எனக்குக் கட்டுவாயோ? ⁶ நான் இஸ்ரவேல் மக்களை எகிப்திலிருந்து புறப்படச்செய்த நாள்முதல் இந்த நாள்வரைக்கும், நான் ஒரு ஆலயத்திலே வாழாமல், கூடாரத்திலும் வீட்டிலும் உலாவினேன். ⁷ நான் இஸ்ரவேலான என்னுடைய மக்களை மேய்க்கும்படி கட்டளையிட்ட இஸ்ரவேல் கோத்திர தலைவர்களில்* யாரையாவது நோக்கி: நீங்கள் எனக்குக் கேதுரு மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஆலயத்தைக் கட்டாமலிருக்கிறது என்ன என்று நான்

* **அத்தியாயம் 7:7** 7:7 கோத்திரத்தின்

இஸ்ரவேல் மக்களுக்குள் உலாவி வந்த எந்த இடத்திலாவது ஏதாவது ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னதுண்டோ? ⁸ இப்போதும் நீ என்னுடைய தாசனான தாவீதை நோக்கி: சேனைகளின் யெகோவா சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நீ இஸ்ரவேல் என்கிற என்னுடைய மக்களுக்கு அதிபதியாக இருக்கும்படி, ஆடுகளின் பின்னே நடந்த உன்னை நான் ஆட்டுமந்தையைவிட்டு எடுத்து, ⁹ நீ போன எந்த இடத்திலும் உன்னோடு இருந்து, உன்னுடைய எதிரிகளையெல்லாம் உனக்கு முன்பாக அழித்து, பூமியிலிருக்கிற பெரியோர்களின் பெயர்களுக்கு இணையான பெரிய பெயரை உனக்கு உண்டாக்கினேன். ¹⁰ நான் என்னுடைய மக்களான இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு இடத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் தங்களுடைய இடத்திலே குடியிருக்கவும், இனி அவர்கள் அலையாமலும், முன்புபோலவும், நான் என்னுடைய மக்களான இஸ்ரவேலின்மேல் நியாயாதிபதிகளைக் கட்டளையிட்ட நாள்வரையில் நடந்ததுபோலவும், துன்மார்க்கமான மக்களால் இனி சிறுமைப்படாமலும் இருக்கும்படி அவர்களை நியமித்தேன். ¹¹ உன்னுடைய எல்லா எதிரிகளுக்கும் உன்னை விலக்கி, இளைப்பாறவும் செய்தேன்;

இப்போதும் யெகோவா உனக்கு வீட்டை†
உண்டாக்குவார் என்பதைக் யெகோவா
உனக்கு அறிவிக்கிறார். ¹² உன்னுடைய
நாட்கள் நிறைவேறி, நீ உன்னுடைய
பிதாக்களோடு படுத்திருக்கும்போது,
நான் உனக்குப்பின்பு உனக்கு பிறக்கும்
உன்னுடைய சந்ததியை எழும்பச்செய்து,
அவன் ராஜ்ஜியத்தை நிலைப்படுத்துவேன்.
¹³ அவன் உன்னுடைய நாமத்திற்கென்று
ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவான்; அவனுடைய
ராஜ்ஜியபாரத்தின் சிங்காசனத்தை
என்றைக்கும் நிலைக்கச்செய்வேன். ¹⁴ நான்
அவனுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், அவன்
எனக்கு மகனாக இருப்பான்; அவன்
அக்கிரமம் செய்தால், நான் அவனை
மனிதர்கள் பயன்படுத்தும் பிரம்பினாலும்
மனிதர்களுடைய கசையடிகளினாலும்
தண்டிப்பேன். ¹⁵ உனக்கு முன்பாக
நான் தள்ளிவிட்ட சவுலிடமிருந்து
உன்னுடைய கிருபையை விலக்கினதுபோல
அவனைவிட்டு விலக்கமாட்டேன்.
¹⁶ உன்னுடைய வீடும், உன்னுடைய
ராஜ்ஜியமும், என்றென்றைக்கும்
உனக்கு முன்பாக உறுதிப்பட்டிருக்கும்;
உன்னுடைய சிங்காசனம் என்றென்றைக்கும்
நிலைத்திருக்கும் என்கிறார் என்று
சொல்லச்சொன்னார். ¹⁷ நாத்தான் இந்த

† **அத்தியாயம் 7:11** 7:11 உன்சந்ததியார் எப்போதும்
ஆளுகை செய்வார்கள்

எல்லா வார்த்தைகளின்படியும், இந்த
எல்லா தரிசனத்தின்படியும், தாவீதுக்குச்
சொன்னான்.

தாவீதின் ஜெபம்

18 அப்பொழுது தாவீது ராஜா
உள்ளே நுழைந்து, யெகோவாவுக்கு
முன்பாக அமர்ந்து: யெகோவாவாகிய
ஆண்டவரே, தேவரீர் என்னை
இதுவரைக்கும் கொண்டுவந்ததற்கு, நான்
யார்? என் குடும்பம் எப்படிப்பட்டது?.

19 யெகோவாவாகிய ஆண்டவரே, இது
இன்னும் உம்முடைய பார்வைக்குச்
சின்னதாக இருக்கிறது என்று
யெகோவாவாகிய ஆண்டவராக
இருக்கிற தேவரீர் உம்முடைய
அடியானுடைய குடும்பத்தைக்குறித்து,
வெகுகாலத்திற்குமுன்பு சொன்ன
செய்தியை மனிதர்கள் வழக்கத்தின்படி
சொன்னீரே. 20 இனி தாவீது

உம்மிடம் சொல்லவேண்டியது என்ன?
யெகோவாவாகிய ஆண்டவராயிருக்கிற நீர்
உமது அடியானை அறிவீர். 21 உம்முடைய
வாக்குத்தத்தத்தினாலும், உம்முடைய
சித்தத்தின்படியும், இந்தப் பெரிய
காரியங்களையெல்லாம் உமது அடியானுக்கு
அறிவிக்கும்படித் தயவு செய்தீர்.

22 ஆகையால் தேவனாகிய யெகோவாவே,
நீர் பெரியவர் என்று விளங்குகிறது;

நாங்கள் எங்களுடைய காதுகளாலே கேட்ட எல்லா காரியங்களின்படியும், தேவரீருக்கு நிகரானவர் இல்லை; உம்மைத்தவிர வேறு தேவனும் இல்லை. ²³ உம்முடைய மக்களான இஸ்ரவேலர்களுக்கு நிகரான மக்களும் உண்டோ? பூலோகத்து மக்களில் இந்த ஒரே மக்களை தேவன் தமக்கு மக்களாக மீட்பதற்கும், தமக்குப் புகழ்ச்சி விளங்கச்செய்வதற்கும் ஏற்படுத்தினாரே; தேவரீர் எகிப்திலிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வந்த உம்முடைய மக்களுக்கு முன்பாகப் பயங்கரமான பெரிய காரியங்களை நடத்தி, உம்முடைய தேசத்திற்கும், அதிலிருந்த மக்களுக்கும், அவர்கள் தெய்வங்களுக்கும், உமது மகிமையை விளங்கச்செய்து, ²⁴ உம்முடைய மக்களான இஸ்ரவேலர்கள் என்றென்றைக்கும் உம்முடைய மக்களாக இருப்பதற்கு, அவர்களை நிலைப்படுத்தி, யெகோவாவாகிய நீரே அவர்களுக்குத் தேவனானீர். ²⁵ இப்போதும் தேவனாகிய யெகோவாவே, நீர் உமது அடியானையும் அவனுடைய வீட்டையும் குறித்துச் சொன்ன வார்த்தையை என்றென்றைக்கும் நிலைப்படுத்த, தேவரீர் சொன்னபடியே செய்தருளும். ²⁶ அப்படியே சேனைகளின் யெகோவா இஸ்ரவேலின்மேல் தேவனானவர் என்று சொல்லி, உம்முடைய நாமம்

என்றென்றைக்கும் மகிமைப்படுவதாக; உமது அடியானான தாவீதினுடைய வீடு உமக்கு முன்பாக நிலைநிற்பதாக. ²⁷ உனக்கு வீடுகட்டுவேன் என்று இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய சேனைகளின் யெகோவாவாக இருக்கிற நீர் உமது அடியானுக்கு வெளிப்படுத்தினீர்: ஆகையால் உம்மை நோக்கி இந்த விண்ணப்பத்தைச் செய்ய உமது அடியானுக்கு மன தைரியம் கிடைத்தது. ²⁸ இப்போதும் யெகோவாவாகிய ஆண்டவரே, நீரே தேவன்; உம்முடைய வார்த்தைகள் சத்தியம்; தேவரீர் உமது அடியானுக்கு இந்த நற்செய்தியை வாக்குத்தத்தம்செய்தீர். ²⁹ இப்போதும் உமது அடியானின் வீடு என்றென்றைக்கும் உமக்கு முன்பாக இருக்கும்படி அதை ஆசீர்வதித்தருளும்; யெகோவாவான ஆண்டவராகிய தேவரீர் அதைச் சொன்னீர், உம்முடைய ஆசீர்வாதத்தினாலே உமது அடியானின் வீடு என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பதாக என்றான்.

அத்தியாயம் 8

தாவீதின் வெற்றிகள்

¹ இதற்குப் பின்பு தாவீது பெலிஸ்தர்களை முறியடித்து, அவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, மேத்தேக் அம்மாவைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

² அவன் மோவாபியர்களையும் முறியடித்து,

அவர்களைத் தரையிலே படுக்கச் செய்து, அவர்கள்மேல் நூல்போட்டு அளவெடுத்து இரண்டு வரிசை மனிதர்களைக் கொண்டுபோட்டு, ஒரு வரிசை மனிதர்களை உயிரோடு வைத்தான்; இவ்விதமாக மோவாபியர்கள் தாவீதுக்குச் சேவை செய்து, அவனுக்குக் கப்பங்கட்டுகிறவர்களானார்கள். ³ ரேகோபின் மகனான ஆதாதேசர் என்னும் சோபாவின் ராஜா ஐப்பிராத்து நதி அருகில் இருக்கிற இடத்தைத் திரும்பத் தனக்குக் கைப்பற்றுவதற்காகச் சென்றபோது, தாவீது அவனையும் முறியடித்து, ⁴ அவனுக்கு இருந்த இராணுவத்தில் 1,700 குதிரைவீரர்களையும், 20,000 காலாட்களையும் பிடித்து, இரதங்களில் 100 இரதங்களை வைத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளையெல்லாம் முடமாக்கினான். ⁵ சோபாவின் ராஜாவான ஆதாதேசருக்கு உதவிசெய்ய தமஸ்குப் பட்டணத்தார்களான சீரியர்கள் வந்தார்கள்; தாவீது சீரியர்களில் 22,000 பேரைக் கொண்டு, ⁶ தமஸ்குவிற்கு அடுத்த சீரியாவிலே படைகளை வைத்தான்; சீரியர்கள் தாவீதுக்குச் சேவை செய்து, அவனுக்குக் கப்பங்கட்டினார்கள்; தாவீது போன இடத்திலெல்லாம், யெகோவா அவனைக் காப்பாற்றினார். ⁷ ஆதாதேசரின் அதிகாரிகளுடைய பொன் கேடகங்களை தாவீது எடுத்து, அவைகளை எருசலேமிற்குக் கொண்டுவந்தான். ⁸ ஆதாதேசரின் பட்டணங்களான பேத்தாகிலும்

பேரொத்தாயிலுமிருந்து தாவீது ராஜா
 மிகத் திரளான வெண்கலத்தையும்
 எடுத்துக்கொண்டுவந்தான். ⁹ தாவீது
 ஆதாதேசருடைய எல்லா இராணுவத்தையும்
 முறியடித்த செய்தியை ஆமாத்தின்
 ராஜாவான தோயீ கேட்டபோது,
¹⁰ ஆதாதேசர் தோயீயின்மேல் எப்போதும்
 யுத்தம்செய்துகொண்டிருந்ததால்,
 ராஜாவான தாவீதின் சுகசெய்தியை
 விசாரிக்கவும், அவன் ஆதாதேசரோடு
 யுத்தம்செய்து, அவனை முறியடித்ததற்காக
 அவனுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லவும்
 தோயீ தன்னுடைய மகனான யோராமை
 ராஜாவினிடம் அனுப்பினான். மேலும்
 யோராம் தன்னுடைய கையிலே
 வெள்ளியும் பொன்னும் வெண்கலமுமான
 பொருட்களைக் கொண்டுவந்தான்.
¹¹ அவன் கொண்டு வந்தவைகளை
 தாவீது ராஜா வெற்றிகண்ட சீரியர்கள்,
 மோவாபியர்கள், அம்மோன் மக்கள்,
 பெலிஸ்தர்கள், அமலேக்கியர்கள் என்னும்
 எல்லா தேசத்தார்களிடத்திலும், ¹² ரேகோபின்
 மகனான ஆதாதேசர் என்னும் சோபாவின்
 ராஜாவினிடமும் கொள்ளையிட்டதிலும்
 எடுத்து, யெகோவாவுக்கு நியமித்த
 வெள்ளியோடும் பொன்னோடும்
 யெகோவாவுக்குப் பிரதிஷ்டை செய்தான்.
¹³ தாவீது உப்புப்பள்ளத்தாக்கிலே 18,000
 சீரியர்களை முறியடித்துத் திரும்பினதால்

புகழ்பெற்றான். ¹⁴ ஏதோமில் இராணுவ படைகளை வைத்தான்; ஏதோம் எங்கிலும் அவன் இராணுவ படைகளை வைத்ததால், ஏதோமியர்கள் எல்லோரும் தாவீதைச் சேவிக்கிறவர்களானார்கள்; தாவீது போன எல்லா இடத்திலும் யெகோவா அவனைக் காப்பாற்றினார்.

தாவீதின் அலுவலர்கள்

¹⁵ இப்படியே தாவீது இஸ்ரவேல் அனைத்தின்மேலும் ராஜாவாக இருந்தான்; அவன் தன்னுடைய எல்லா மக்களுக்கும் நியாயமும் நீதியும் செய்துவந்தான். ¹⁶ செருயாவின் மகனான யோவாப் இராணுவத்தலைவனாக இருந்தான்; அகிலூதின் மகனான யோசபாத் மந்திரியாக இருந்தான். ¹⁷ அகிதூபின் மகன் சாதோக்கும், அபியத்தாரின் மகன் அகிமெலேக்கும் ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள்; செராயா சரித்திர எழுத்தாளனாக இருந்தான். ¹⁸ யோய்தாவின் மகன் பெனாயா கிரேத்தியர்களுக்கும் பிலேத்தியர்களுக்கும் தலைவனாக இருந்தான்; தாவீதின் மகன்களோ முன்னணி ஆலோசகர்களாக* இருந்தார்கள்.

* **அத்தியாயம் 8:18** 8:18 அல்லது ஆசாரியர்களாக.

அத்தியாயம் 9

தாவீதும் மேவிபோசேத்தும்

1 யோனத்தானுக்காக என்னால் தயவு பெறக்கூடியவன் யாராவது சவுலின் குடும்பத்தார்களில் இன்னும் மீதியாக இருக்கிறவன் உண்டா என்று தாவீது கேட்டான். 2 அப்பொழுது சவுலின் வீட்டு வேலைக்காரனான சீபா என்னும் பெயருள்ளவனைத் தாவீதிடம் அழைத்து வந்தார்கள்; ராஜா அவனைப் பார்த்து: நீதானா சீபா என்று கேட்டான்; அவன் அடியேன்தான் என்றான். 3 அப்பொழுது ராஜா: தேவனுக்காக நான் சவுலின் குடும்பத்தார்களுக்குத் தயையெய்யும்படி அவன் குடும்பத்தார்களில் யாராவது ஒருவன் இன்னும் மீதியாக இருக்கிறானா என்று கேட்டதற்கு, சீபா ராஜாவைப் பார்த்து: இன்னும் யோனத்தானுக்கு இரண்டு கால்களும் முடமான ஒரு மகன் இருக்கிறான் என்றான். 4 அவன் எங்கே என்று ராஜா கேட்டதற்கு, சீபா ராஜாவைப் பார்த்து: இதோ, அவன் லோதேபாரிலே அம்மியேலின் மகனான மாகீரின் வீட்டில் இருக்கிறான் என்றான். 5 அப்பொழுது தாவீது ராஜா அவனை லோதேபாரிலிருக்கிற அம்மியேலின் மகனான மாகீரின் வீட்டிலிருந்து வரவழைத்தான். 6 சவுலின் மகனான யோனத்தானின் மகன்

மேவிபோசேத் தாவீதிடம் வந்தபோது, முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினான்; அப்பொழுது தாவீது: மேவிபோசேத்தே என்றான்; அவன்: இதோ, அடியேன் என்றான். ⁷ தாவீது அவனைப் பார்த்து: நீ பயப்படாதே; உன்னுடைய தகப்பனான யோனத்தானுக்காக நான் நிச்சயமாக உனக்கு தயைசெய்து, உன்னுடைய தகப்பனான சவுலின் நிலங்களையெல்லாம் உனக்குத் திரும்பக் கொடுப்பேன்; நீ என்னுடைய பந்தியில் எப்பொழுதும் அப்பம் சாப்பிடுவாய் என்றான். ⁸ அப்பொழுது அவன் வணங்கி: செத்த நாயைப் போலிருக்கிற என்னை நீர் நோக்கிப் பார்ப்பதற்கு, உமது அடியான் யார் என்றான். ⁹ ராஜா சவுலின் வேலைக்காரனான சீபாவை வரவழைத்து, அவனை நோக்கி: சவுலுக்கும் அவருடைய குடும்பத்தார்களில் எல்லோருக்கும் இருந்த யாவையும் உன்னுடைய எஜமானுடைய மகனுக்குக் கொடுத்தேன். ¹⁰ எனவே, நீ உன்னுடைய மகன்களையும் உன்னுடைய வேலைக்காரர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, உன்னுடைய எஜமானுடைய மகன் சாப்பிட அப்பம் உண்டாயிருக்க, அந்த நிலத்தைப் பயிரிட்டு, அதின் பலனைச் சேர்ப்பாயாக; உன்னுடைய எஜமானுடைய மகன் மேவிபோசேத் எப்பொழுதும் என்னுடைய பந்தியிலே அப்பம் சாப்பிடுவான் என்றான்; சீபாவுக்கு பதினைந்து

மகன்களும் இருபது வேலைக்காரர்களும் இருந்தார்கள். ¹¹ சீபா, ராஜாவை நோக்கி: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் தமது அடியானுக்குக் கட்டளையிட்டபடியெல்லாம் உமது அடியானான நான் செய்வேன் என்றான். ராஜாவின் மகன்களில் ஒருவனைப்போல, மேவிபோசேத் என்னுடைய பந்தியிலே சாப்பிடுவான் என்று ராஜா சொன்னான். ¹² மேவிபோசேத்திற்கு மீகா என்னும் பெயருள்ள சிறுவனான ஒரு மகன் இருந்தான், சீபாவின் வீட்டிலே குடியிருந்த அனைவரும், மேவிபோசேத்திற்கு வேலைக்காரர்களாக இருந்தார்கள். ¹³ மேவிபோசேத் ராஜாவின் பந்தியில் எப்பொழுதும் சாப்பிடுகிறவனாக இருந்தபடியால், எருசலேமிலே குடியிருந்தான்; அவனுக்கு இரண்டு கால்களும் முடமாக இருந்தது.

அத்தியாயம் 10

தாவீது அம்மோனியர்களைத் தோற்கடித்தல்

¹ அதன்பின்பு அம்மோன் மக்களின் ராஜா இறந்தான்; அவனுடைய மகனான ஆனூன் அவனுடைய இடத்தில் ராஜாவானான். ² அப்பொழுது தாவீது: ஆனூனின் தகப்பனான நாகாஸ் எனக்கு தயவு செய்ததுபோல, அவனுடைய

மகனான இவனுக்கு நான் தயவு செய்வேன் என்று சொல்லி, அவனுடைய தகப்பனுக்காக அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல, தன்னுடைய வேலைக்காரர்களை அனுப்பினான்; தாவீதின் வேலைக்காரர்கள் அம்மோன் மக்களுடைய தேசத்திற்கு வந்தபோது, ³ அம்மோன் மக்களின் பிரபுக்கள் தங்களுடைய ஆண்டவனான ஆனூனைப் பார்த்து: தாவீது ஆறுதல் சொல்லுகிறவர்களை உம்மிடத்தில் அனுப்பினது, உம்முடைய தகப்பனிற்கு மரியாதைக் கொடுப்பதாக உமக்குத் தோன்றுகிறதோ? இந்தப் பட்டணத்தை ஆராய்ந்து, உளவுபார்த்து, அதைக் கவிழ்த்துப்போட அல்லவோ தாவீது தன்னுடைய வேலைக்காரர்களை உம்மிடத்திற்கு அனுப்பினான் என்றார்கள். ⁴ அப்பொழுது ஆனூன்: தாவீதின் வேலைக்காரர்களைப் பிடித்து, அவர்களுடைய ஒருபக்கத்துத் தாடியைச் சிரைத்து, அவர்களுடைய ஆடைகளை இடுப்புவரை வைத்துவிட்டு, மற்றபாதியைக் கத்தரித்து, அவர்களை அனுப்பிவிட்டான். ⁵ அது தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, அந்த மனிதர்கள் மிகவும் வெட்கப்பட்டதால், ராஜா அவர்களுக்கு எதிராக ஆட்களை அனுப்பி, உங்களுடைய தாடி வளரும்வரை நீங்கள் எரிகோ பட்டணத்தில் தங்கி இருந்து, பின்பு வாருங்கள் என்று சொல்லச்

சொன்னான். ⁶ அம்மோன் மக்கள் தாங்கள் தாவீதுக்கு அருவருப்பானதைக் கண்டபோது, தூதுவர்களை அனுப்பி, பெத்ரேகோப் தேசத்துச் சீரியர்களிலும், சோபாவிலிருக்கிற சீரியர்களிலும் 20,000 காலாட்களையும், மாக்காதேசத்து ராஜாவிடம் 1,000 பேரையும், தோபிலிருக்கிற 12,000 பேரையும், கூலிப்படையாக வரவழைத்தார்கள். ⁷ அதைத் தாவீது கேள்விப்பட்டபோது, யோவாபையும் பலசாலிகளான எல்லா இராணுவங்களையும் அனுப்பினான். ⁸ அம்மோன் மக்கள் புறப்பட்டு, நகரத்து வாசலிலே யுத்தம்செய்ய அணிவகுத்து நின்றார்கள்; ஆனாலும் சோபாவிலும் ரேகோபிலுமிருந்து வந்த சீரியர்களும், தோபிலும் மாக்காவிலுமிருந்து வந்த மனிதர்களும், வெளியிலே தனியாக இருந்தார்கள். ⁹ யோவாபோ இராணுவங்களின் படை தனக்கு நேராக முன்னும் பின்னும் இருக்கிறதைக் காணும்போது, அவன் இஸ்ரவேலிலே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட எல்லா இராணுவங்களிலும் ஒரு பகுதியைப் பிரித்தெடுத்து, அதைச் சீரியர்களுக்கு எதிராக அணிவகுத்து நிறுத்தி, ¹⁰ மற்ற மக்களை அம்மோன் இராணுவத்திற்கு எதிராக அணிவகுத்து நிறுத்தும்படி தன்னுடைய சகோதரனான அபிசாயினிடம் ஒப்புவித்து: ¹¹ சீரியர்களின் கரம் மேலோங்கினால் நீ எனக்கு

உதவிசெய்யவேண்டும்; அம்மோன்
இராணுவத்தினுடைய கரம் மேலோங்கினால்
நான் உனக்கு உதவிசெய்ய வருவேன்.
12 தைரியமாக இரு: நம்முடைய
மக்களுக்காகவும், நம்முடைய தேவனுடைய
பட்டணங்களுக்காகவும் நம்முடைய
பெலத்தைக் காட்டுவோம்; யெகோவா
தமது பார்வைக்கு நலமானதைச்
செய்வாராக என்றான். 13 யோவாபும்
அவனோடிருந்த மக்களும் சீரியர்கள்மேல்
யுத்தம்செய்ய நெருங்கினார்கள்; அவர்கள்
அவனுக்கு முன்பாகத் தப்பியோடினார்கள்.
14 சீரியர்கள் தப்பியோடுகிறதை
அம்மோன் இராணுவத்தினர்கள்
பார்த்தபோது, அவர்களும் அபிசாயிக்கு
முன்பாக தப்பியோடிப் பட்டணத்திற்குள்
நுழைந்தார்கள்: அப்பொழுது
யோவாப் அம்மோன் மக்களைவிட்டுத்
திரும்பி எருசலேமிற்கு வந்தான்.
15 தாங்கள் இஸ்ரவேலுக்கு முன்பாக
முறியடிக்கப்பட்டதை சீரியர்கள் பார்த்தபோது,
ஓன்றாகக் கூடினார்கள். 16 ஆதாரேசர்
நதிக்கு மறுகரையில் சீரியர்களையும்
அழைத்தனுப்பினான்; அவர்கள்
ஏலாமுக்கு வந்தார்கள்; ஆதாரேசருடைய
படைத்தலைவனான சோபாக் அவர்களுக்கு
முன்னாலே சென்றான். 17 அது
தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது,
அவன் இஸ்ரவேலையெல்லாம்

கூட்டிக்கொண்டு, யோர்தானைக் கடந்து, ஏலாமுக்குப் போனான்; சீரியர்கள் இராணுவங்களை அணிவகுத்து தாவீதுக்கு எதிராக நின்றார்கள்; அவனோடு யுத்தம்செய்கிறபோது, ¹⁸ சீரியர்கள் இஸ்ரவேலுக்கு முன்பாக தப்பி ஓடினார்கள்; தாவீது சீரியர்களில் 700 இரதவீரர்களையும் 40,000 குதிரைவீரர்களையும்* கொண்டு, அவர்களுடைய படைத்தலைவனான சோபாகையும் சாகும்படி வெட்டிப்போட்டான். ¹⁹ அப்பொழுது ஆதாரேசருக்கு பணிவிடை செய்கிற எல்லா ராஜாக்களும் தாங்கள் இஸ்ரவேலுக்கு முன்பாக முறியடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு, இஸ்ரவேலர்களோடு சமாதானம்செய்து, அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்தார்கள். அதன்பின்பு அம்மோன் மக்களுக்கு உதவிசெய்ய சீரியர்கள் பயப்பட்டார்கள்.

அத்தியாயம் 11

தாவீதும் பத்சேபாளும்

¹ அடுத்த வருடம் ராஜாக்கள் வழக்கமாக யுத்தத்திற்குப் புறப்படும் காலம் வந்தபோது, தாவீது யோவாபையும், அவனோடு தன்னுடைய வீரர்களையும், இஸ்ரவேல் அனைத்தையும், அம்மோன் இராணுவத்தை அழிக்கவும், ரப்பாவை முற்றுகையிடவும்

* **அத்தியாயம் 10:18** 10:18 காலாட் படைகளை

அனுப்பினான். தாவீதோ எருசலேமில் இருந்துவிட்டான். ² ஒருநாள் மாலையில் தாவீது தன்னுடைய படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, அரண்மனை மாடியின்மேல் உலாவிக்கொண்டிருக்கும்போது, குளிக்கிற ஒரு பெண்ணை மாடியின் மேலிருந்து பார்த்தான்; அந்த பெண் மிக அழகுள்ளவளாக இருந்தாள். ³ அப்பொழுது தாவீது, அந்த பெண் யார் என்று விசாரிக்க ஆள் அனுப்பினான்; அவள் எலியாமின் மகளும், ஏத்தியனான உரியாவின் மனைவியுமான பத்சேபாள் என்றார்கள். ⁴ அப்பொழுது தாவீது ஆள் அனுப்பி அவளை அழைத்துவரச் சொன்னான்; அவள் அவனிடம் வந்தபோது, அவளோடு உறவுகொண்டான்; பின்பு அவள் தன்னுடைய தீட்டு நீங்கும்படி சுத்திகரித்துக்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டிற்குப் போனாள். ⁵ அந்தப் பெண் கர்ப்பமடைந்து, தான் கர்ப்பவதியென்று தாவீதுக்கு அறிவிக்கும்படி ஆள் அனுப்பினாள். ⁶ அப்பொழுது தாவீது: ஏத்தியனான உரியாவை என்னிடத்தில் அனுப்பு என்று யோவாபினிடம் ஆள் அனுப்பினான்; அப்படியே யோவாப் உரியாவைத் தாவீதிடம் அனுப்பினான். ⁷ உரியா அவனிடம் வந்தபோது, தாவீது அவனைப் பார்த்து: யோவாப் சுகமாயிருக்கிறானா, மக்கள் சுகமாக இருக்கிறார்களா, யுத்தத்தின் செய்தி

நற்செய்தியா என்று விசாரித்தான். ⁸ பின்பு தாவீது உரியாவை நோக்கி: நீ உன்னுடைய வீட்டிற்குப் போய், கால்களை கழுவு* என்றான்; உரியா ராஜாவின் அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டபோது, ராஜாவிடமிருந்து ராஜ உணவு அவன் பின்னாலே அனுப்பப்பட்டது. ⁹ ஆனாலும் உரியா தன்னுடைய வீட்டிற்குப் போகாமல், ராஜ அரண்மனையின் வாசலிலே தன் ஆண்டவனுடைய எல்லா வீரர்களோடும் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். ¹⁰ உரியா தன்னுடைய வீட்டிற்குப் போகவில்லையென்று தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, தாவீது உரியாவை நோக்கி: நீ பயணத்திலிருந்து வந்தவன் அல்லவா, நீ உன்னுடைய வீட்டிற்குப் போகாமல் இருக்கிறது என்ன என்று கேட்டான். ¹¹ உரியா தாவீதை நோக்கி: பெட்டியும் இஸ்ரவேலும் யூதாவும் கூடாரங்களிலே தங்கி, என்னுடைய ஆண்டவனான யோவாபும் என்னுடைய ஆண்டவனின் வீரர்களும் வெளியிலே முகாமிட்டிருக்கும்போது, நான் சாப்பிடுவதற்கும், குடிக்கிறதற்கும், என்னுடைய மனைவியோடு உறங்கவும், என்னுடைய வீட்டிற்குள் நுழைவேனா?

* **அத்தியாயம் 11:8** 11:8 பார்க்க ரூத் 3:4, 7, 8. உன்னதப் பாட்டு 5:3 இந்த வசனங்களின்படி தாவீது உரியாவை வீட்டுக்கு அனுப்பி தன் மனைவிடம் உடல் உறவு செய்ய மறைமுகமாக ஏவினான்

நான் அப்படிச் செய்கிறதில்லை என்று உம்முடையபேரிலும் உம்முடைய ஆத்துமாவின்பேரிலும் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன் என்றான். ¹² அப்பொழுது தாவீது உரியாவை நோக்கி: இன்றைக்கும் நீ இங்கேயே இரு; நாளைக்கு உன்னை அனுப்பிவிடுவேன் என்றான்; அப்படியே உரியா அன்றும் மறுநாளும் எருசலேமில் இருந்தான். ¹³ தாவீது அவனைத் தனக்கு முன்பாக சாப்பிட்டுக் குடிக்கிறதற்கு அழைத்து, அவனுக்கு போதை உண்டாக்கினான்; ஆனாலும் அவன் தன்னுடைய வீட்டிற்குப் போகாமல், மாலையில் தன்னுடைய ஆண்டவனின் வீரர்களோடு தன்னுடைய படுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டான். ¹⁴ காலையில் தாவீது யோவாபுக்கு ஒரு கடிதத்தை எழுதி, உரியாவின் கையில் கொடுத்து அனுப்பினான். ¹⁵ அந்தக் கடிதத்திலே கடுமையாக யுத்தம் நடக்கிற இடத்திலே நீங்கள் உரியாவை நிறுத்தி, அவன் வெட்டப்பட்டு சாகும்படி, அவனைவிட்டுப் பின்வாங்குங்கள் என்று எழுதியிருந்தான். ¹⁶ அப்படியே யோவாப் அந்தப் பட்டணத்தைச் சுற்றி காவல்போட்டிருக்கும்போது பெலசாலிகள் இருக்கிறார்கள் என்று தான் அறிந்த இடத்தில் உரியாவை நிறுத்தினான். ¹⁷ பட்டணத்தின் மனிதர்கள் புறப்பட்டுவந்து யோவாபோடு யுத்தம்

செய்யும்போது, தாவீதின் வீரர்களான மக்களில் சிலர் விழுந்து இறந்தார்கள்; ஏத்தியனான உரியாவும் இறந்தான். ¹⁸ அப்பொழுது யோவாப் அந்த யுத்தத்தின் செய்திகளையெல்லாம் தாவீதுக்கு அறிவிக்க தூதர்களை அனுப்பி, ¹⁹ தான் அனுப்புகிற ஆளை நோக்கி: நீ யுத்தத்தின் செய்திகளையெல்லாம் ராஜாவுக்குச் சொல்லி முடிந்தபோது, ²⁰ ராஜாவுக்குக் கோபம் எழும்பி, அவர்: நீங்கள் பட்டணத்திற்கு இத்தனை அருகில் போய் யுத்தம் செய்யவேண்டியது என்ன? மதிலின் மேல் நின்று அம்பு எய்வார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? ²¹ எருப்பேசேத்தினுடைய மகன் அபிமெலேக்கைக் கொன்றது யார்? தேபேசிலே ஒரு பெண்பிள்ளை மதிலின் மேலிருந்து ஒரு மாவரைக்கும் கல்லின் துண்டை அவன்மேல் போட்டதால் அல்லவோ அவன் இறந்தான்; நீங்கள் மதிலிற்கு இவ்வளவு அருகில் போனது என்ன என்று உன்னோடு சொன்னால், அப்பொழுது நீ, உம்முடைய வீரனான உரியா என்னும் ஏத்தியனும் இறந்தான் என்று சொல் என்றான். ²² அந்த ஆள் போய், நுழைந்து, யோவாப் தன்னிடம் சொல்லியனுப்பின செய்திகளையெல்லாம் தாவீதுக்கு அறிவித்து, ²³ தாவீதைப் பார்த்து; அந்த மனிதர்கள் மேலோங்கி, அவர்கள் வெளியே எங்களுக்கு எதிராகப் புறப்பட்டு

வந்தபோது, நாங்கள் பட்டணவாசல்வரை அவர்களைத் துரத்தினோம். ²⁴ அப்பொழுது வில்வீரர்கள் மதிலின் மேலிருந்து உம்முடைய வீரர்களின்மேல் அம்பு எய்ததால், ராஜாவின் வீரர்களில் சிலர் இறந்தார்கள்; உம்முடைய வீரனான உரியா என்னும் ஏத்தியனும் இறந்தான் என்றான். ²⁵ அப்பொழுது தாவீது அந்த ஆளை நோக்கி: நீ யோவாபினிடம் போய், இந்தக் காரியத்தைப்பற்றிக் கலங்கவேண்டாம்; பட்டயம் ஒருமுறை ஒருவனையும், மற்றொருமுறை வேறொருவனையும் தாக்கும்; நீ யுத்தத்தைப் பலக்கச்செய்து, பட்டணத்தை இடித்துப்போடு என்று அவனைத் தைரியப்படுத்து என்றான். ²⁶ தன்னுடைய கணவனான உரியா இறந்தான் என்று அவனுடைய மனைவிகேள்விப்பட்டபோது, அவள் தன்னுடைய கணவனுக்காக துக்கம் கொண்டாடினாள். ²⁷ துக்கநாள் முடிந்தபின்பு, தாவீது அவளை வரவழைத்து, தன்னுடைய வீட்டிலே சேர்த்துக்கொண்டான்; அவள் அவனுக்கு மனைவியாகி, அவனுக்கு ஒரு மகனைப்பெற்றாள். தாவீது செய்த இந்தக் காரியம் யெகோவாவுக்கு மனவருத்தமாக இருந்தது.

அத்தியாயம் 12

நாத்தான் தாவீதைக் கடிந்துகொள்ளுதல்

¹ யெகோவா நாத்தானைத் தாவீதிடம் அனுப்பினார்; நாத்தான் தாவீதிடம் வந்து, அவனை நோக்கி: ஒரு பட்டணத்தில் இரண்டு மனிதர்கள் இருந்தார்கள், ஒருவன் செல்வந்தன், மற்றவன் தரித்திரன்.

² செல்வந்தனுக்கு ஆடுமாடுகள் மிக அதிகமாக இருந்தது. ³ தரித்திரனுக்கோ தான் விலைக்கு வாங்கி வளர்த்த ஒரே ஒரு சின்ன ஆட்டுக்குட்டியைத்தவிர வேறொன்றும் இல்லாமல் இருந்தது; அது அவனோடும் அவனுடைய பிள்ளைகளோடும் இருந்து வளர்ந்து, அவனுடைய அப்பத்தை சாப்பிட்டு, அவனுடைய பாத்திரத்திலே குடித்து, அவனுடைய மடியிலே படுத்துக்கொண்டு, அவனுக்கு ஒரு மகளைப்போல இருந்தது. ⁴ அந்த செல்வந்தனிடம் வழிப்போக்கன் ஒருவன் வந்தான்; அவன் தன்னிடத்தில் வந்த வழிப்போக்கனுக்குச் சமையல்செய்ய, தன்னுடைய ஆடுமாடுகளில் ஒன்றைப் பிடிக்க மனமில்லாமல், அந்தத் தரித்திரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியைப் பிடித்து, அதைத் தன்னிடத்தில் வந்த மனிதனுக்குச் சமையல்செய்யச் சொன்னான் என்றான்.

⁵ அப்பொழுது தாவீது: அந்த மனிதன்மேல் மிகவும் கோபமடைந்து, நாத்தானைப் பார்த்து: இந்தக் காரியத்தைச் செய்த மனிதன் மரணத்திற்கு ஏதுவானவன் என்று யெகோவாவுடைய ஜீவனைக்

கொண்டு சொல்லுகிறேன். ⁶ அவன் இரக்கமற்றவனாக இருந்து, இந்தக் காரியத்தைச் செய்தபடியால், அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்காக நான்கு மடங்கு திரும்பச் செலுத்தவேண்டும் என்றான். ⁷ அப்பொழுது நாத்தான் தாவீதை நோக்கி: நீயே அந்த மனிதன்; இஸ்ரவேலின் தேவனான யெகோவா சொல்லுகிறது என்னவென்றால், நான் உன்னை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாக அபிஷேகம்செய்து, உன்னைச் சவுலின் கைக்குத் தப்புவித்து, ⁸ உன் ஆண்டவனுடைய வீட்டை உனக்குக் கொடுத்து, உன் ஆண்டவனுடைய பெண்களையும் உன்னுடைய மடியிலே தந்து, இஸ்ரவேல் வம்சத்தையும், யூதா வம்சத்தையும் உனக்குக் கொடுத்தேன்; இது போதாமலிருந்தால், இன்னும் உனக்கு வேண்டியதைத் தருவேன். ⁹ யெகோவாவுடைய பார்வைக்குத் தீங்கான இந்தக் காரியத்தைச் செய்து, அவருடைய வார்த்தையை நீ அசட்டை செய்தது என்ன? ஏத்தியனான உரியாவை நீ பட்டயத்தால் இறக்கச்செய்து, அவனுடைய மனைவியை உனக்கு மனைவியாக எடுத்துக்கொண்டு, அவனை அம்மோன் இராணுவத்தினர்களின் பட்டயத்தாலே கொன்றுபோட்டாய். ¹⁰ இப்போதும் நீ என்னை அசட்டைசெய்து, ஏத்தியனான உரியாவின் மனைவியை உனக்கு மனைவியாக எடுத்துக்கொண்டபடியால்,

பட்டயம் எப்பொழுதும் உன்னுடைய வீட்டைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும். ¹¹ யெகோவா சொல்லுகிறது என்னவென்றால், இதோ, நான் உன்னுடைய வீட்டிலே அழிவை உன்மேல் எழும்பச்செய்து, உன்னுடைய கண்கள் பார்க்க, உன்னுடைய மனைவிகளை எடுத்து, உன்னுடைய அயலானுக்குக் கொடுப்பேன்; அவன் இந்தச் சூரியனுடைய வெளிச்சத்திலே உன்னுடைய மனைவிகளோடு உறவுகொள்வான். ¹² நீ மறைவில் அதைச் செய்தாய்; நானோ இந்தக் காரியத்தை இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோருக்கும் முன்பாகவும், சூரியனுக்கு முன்பாகவும் செய்வேன் என்றார் என்று சொன்னான். ¹³ அப்பொழுது தாவீது நாத்தானிடம்: நான் யெகோவாவுக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்தேன் என்றான். நாத்தான் தாவீதை நோக்கி: நீ சாகாதபடி, யெகோவா உன்னுடைய பாவத்தை நீங்கச்செய்தார். ¹⁴ ஆனாலும் இந்த சம்பவத்தால் யெகோவாவுடைய எதிரிகள் இழிவாகப் பேச நீ காரணமாக இருந்தபடியால், உனக்குப் பிறந்த பிள்ளை நிச்சயமாக சாகும் என்று சொல்லி, நாத்தான் தன்னுடைய வீட்டிற்குப் போய்விட்டான். ¹⁵ அப்பொழுது யெகோவா உரியாவின் மனைவி தாவீதுக்குப் பெற்ற ஆண்பிள்ளையை அடித்தார்; அது வியாதிப்பட்டுக் கேவலமாக இருந்தது. ¹⁶ அப்பொழுது யெகோவா அந்தப்

பிள்ளைக்காக தேவனிடம் ஜெபம்செய்து, உபவாசித்து, உள்ளே போய், இரவு முழுவதும் தரையிலே கிடந்தான். ¹⁷ அவனைத் தரையிலிருந்து எழுந்திருக்கச்செய்ய, அவனுடைய வீட்டிலுள்ள மூப்பர்கள் எழுந்து, அவன் அருகில் வந்தாலும், அவன் மாட்டேன் என்று சொல்லி, அவர்களோடு அப்பம் சாப்பிடாமல் இருந்தான். ¹⁸ ஏழாம் நாளில், பிள்ளை இறந்துபோனது. பிள்ளை இறந்துபோனது என்று தாவீதின் வேலைக்காரர்கள் அவனுக்கு அறிவிக்க பயந்தார்கள்: பிள்ளை உயிரோடிருக்கும்போது, நாம் அவரோடு பேசுகிறபோது, அவர் நம்முடைய சொல்லைக் கேட்கவில்லை; பிள்ளை இறந்துபோனது என்று அவரிடம் எப்படிச் சொல்லுவோம்? அதிகமாக மனவேதனை அடைவாரே என்று பேசிக்கொண்டார்கள். ¹⁹ தாவீது தன்னுடைய வேலைக்காரர்கள் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்கிறதைக் கண்டு, பிள்ளை இறந்துபோனது என்று அறிந்து, தன்னுடைய வேலைக்காரர்களை நோக்கி: பிள்ளை இறந்துபோனதோ என்று கேட்டான்; இறந்துபோனது என்றார்கள். ²⁰ அப்பொழுது தாவீது தரையைவிட்டு எழுந்து, குளித்து, எண்ணெய் பூசிக்கொண்டு, தன்னுடைய ஆடைகளை மாற்றி, யெகோவாவுடைய ஆலயத்தில் நுழைந்து, தொழுதுகொண்டு, தன்னுடைய வீட்டிற்கு வந்து, உணவு

கேட்டான்; அவன் முன்னே அதை வைத்தபோது சாப்பிட்டான். ²¹ அப்பொழுது அவன் வேலைக்காரர்கள் அவனை நோக்கி: நீர் செய்கிற இந்தக் காரியம் என்ன? பிள்ளை உயிரோடிருக்கும்போது உபவாசித்து அழுதீர்; பிள்ளை இறந்தபின்பு, எழுந்து சாப்பிடுகிறீரே என்றார்கள். ²² அதற்கு அவன்: பிள்ளை இன்னும் உயிரோடிருக்கும்போது, பிள்ளை பிழைக்கும்படிக் யெகோவா எனக்கு இரங்குவாரோ, எப்படியோ, யாருக்குத் தெரியும் என்று உபவாசித்து அழுதேன். ²³ அது இறந்திருக்க, இப்போது நான் ஏன் உபவாசிக்க வேண்டும்? இனி நான் அதைத் திரும்பிவரச்செய்ய முடியுமோ? நான் அதினிடம் போவேனே தவிர, அது என்னிடம் திரும்பி வரப்போகிறது இல்லை என்றான். ²⁴ பின்பு தாவீது தன்னுடைய மனைவியான பத்சேபாளுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, அவளிடத்தில் போய், அவளோடு உறவுகொண்டான்; அவள் ஒரு மகனைப்பெற்றாள்; அவனுக்குச் சாலொமோன் என்று பெயரிட்டான்; அவனிடம் யெகோவா அன்பாக இருந்தார். ²⁵ அவர் தீர்க்கதரிசியான நாத்தானை அனுப்ப, அவன் யெகோவாவுக்காக அவனுக்கு யெதிதியா என்று பெயரிட்டான். ²⁶ அதற்குள்ளே யோவாப் அம்மோன் மக்களுடைய ரப்பா பட்டணத்தின்மேல் யுத்தம்செய்து, தலைநகரத்தைப் பிடித்து, ²⁷ தாவீதிடம்

ஆள் அனுப்பி, நான் ரப்பாவின்மேல்
யுத்தம்செய்து, தண்ணீர் ஓரமான
பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டேன்.
28 நான் பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறதினால், என்
பெயர் சொல்லாதபடி, நீர் மற்ற மக்களைக்
கூட்டிக்கொண்டுவந்து, பட்டணத்தை
முற்றுக்கொண்டு, பிடிக்கவேண்டும் என்று
சொல்லச்சொன்னான். 29 அப்படியே தாவீது
மக்களையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு,
ரப்பாவுக்குப் போய், அதின்மேல்
யுத்தம்செய்து, அதைப் பிடித்தான்.
30 அவர்களுடைய ராஜாவின் தலையின்மேல்
இருந்த கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டான்;
அது ஒரு தாலந்து நிறைபொன்னும்,
இரத்தினங்கள் பதித்ததுமாகவும்
இருந்தது; அது தாவீதுடைய தலையில்
வைக்கப்பட்டது; பட்டணத்திலிருந்து
ஏராளமான கொள்ளைப்பொருட்களைக்
கொண்டுபோனான். 31 பின்பு அதிலிருந்த
மக்களை அவன் வெளியே கொண்டுபோய்,
அவர்களை வாள்களும், இரும்பு
ஆயுதங்களும், இரும்புக் கோடரிகளும்
செய்யும் வேளையில் உட்படுத்தி,
அவர்களைச் செங்கற்கூளைகளிலும்
வேலைசெய்யவைத்தான்; இப்படி அம்மோன்
மக்களின் பட்டணங்களுக்கெல்லாம் செய்து,
தாவீது எல்லா மக்களோடும் எருசலேமிற்குத்
திரும்பினான்.

அத்தியாயம் 13

அம்னோனும் தாமாரும்

¹ இதற்குப்பின்பு தாவீதின் மகனான அப்சலோமிற்குத் தாமார் என்னும் பெயருள்ள அழகான ஒரு சகோதரி இருந்தாள்; அவள்மேல் தாவீதின் மகன் அம்னோன் ஆசை வைத்தான். ² தன்னுடைய சகோதரியான தாமாருக்காக கவலையோடு இருந்து வியாதிப்பட்டான்; அவள் கன்னிப்பெண்ணாக இருந்தாள்; அவளுக்குத் தீங்குசெய்ய, அம்னோனுக்கு வருத்தமாக இருந்தது. ³ அம்னோனுக்குத் தாவீதினுடைய சகோதரன் சிமியாவின் மகனான யோனதாப் என்னும் பெயருள்ள ஒரு நண்பன் இருந்தான்; அந்த யோனதாப் மகா தந்திரமுள்ளவன். ⁴ அவன் இவனைப் பார்த்து: ராஜாவின் மகனான நீ, நாளுக்குநாள் எதனால் இப்படி மெலிந்துபோகிறாய், எனக்குச் சொல்லமாட்டாயா என்றான். அதற்கு அம்னோன்: என்னுடைய சகோதரன் அப்சலோமின் சகோதரியான தாமாரின்மேல் நான் ஆசை வைத்திருக்கிறேன் என்றான். ⁵ அப்பொழுது யோனதாப் அவனைப் பார்த்து: நீ வியாதியுள்ளனைப்போல உன்னுடைய படுக்கையின்மேல் படுத்துக்கொள்; உன்னைப் பார்ப்பதற்கு உன்னுடைய தகப்பனார் வரும்போது, நீ என்னுடைய சகோதரியான தாமார் வந்து, எனக்கு உணவு

கொடுத்து, அவள் கையினாலே சாப்பிடும்படி நான் பார்க்க, என்னுடைய கண்களுக்கு முன்பாக சமைக்கும்படி தயவுசெய்து அவளை அனுப்பும் என்று சொல் என்றான். ⁶ அப்படியே அம்னோன் வியாதியுள்ளவன்போல் படுத்துக்கொண்டு, ராஜா தன்னைப் பார்க்கவந்தபோது, ராஜாவை நோக்கி: என்னுடைய சகோதரியான தாமார் வந்து நான் அவளுடைய கையினாலே சாப்பிடும்படி, என்னுடைய கண்களுக்கு முன்பாக இரண்டு நல்ல பணியாரங்களைச் செய்யும்படி அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்றான். ⁷ அப்பொழுது தாவீது; தாமாரின் வீட்டுக்கு ஆள் அனுப்பி, தாமாரிடம் நீ உன்னுடைய சகோதரனான அம்னோன் வீட்டுக்குப் போய், அவனுக்கு சமையல் செய்துகொடு என்று சொல்லச்சொன்னான். ⁸ தாமார் தன்னுடைய சகோதரனான அம்னோன் படுத்துக்கொண்டிருக்கிற வீட்டுக்குப்போய், மாவெடுத்துப் பிசைந்து, அவனுடைய கண்களுக்கு முன்பாகத் தட்டி, பணியாரங்களைச் சுட்டு, ⁹ பாத்திரத்தை எடுத்து, அவனுக்கு முன்பாக அவைகளை வைத்தாள்; ஆனாலும் அவன் சாப்பிடமாட்டேன் என்றான்; பின்பு அம்னோன்: எல்லோரும் என்னைவிட்டு வெளியே போகட்டும் என்றான்; எல்லோரும் அவனைவிட்டு வெளியே போனார்கள். ¹⁰ அப்பொழுது அம்னோன் தாமாரைப்

பார்த்து: நான் உன்னுடைய கையினாலே சாப்பிடும்படி, அந்தப் பலகாரத்தை என்னுடைய அறைக்கு கொண்டுவா என்றான்; அப்படியே தாமார் தான் செய்த பணியாரங்களை வீட்டின் அறையில் இருக்கிற தன்னுடைய சகோதரனான அம்னோனிடத்தில் கொண்டுபோனாள். ¹¹ அவன் சாப்பிடும்படி அவள் அவைகளைக் அருகில் கொண்டுவரும்போது, அவன் அவளைப் பிடித்து, அவளைப் பார்த்து: என் சகோதரியே, நீ வந்து என்னோடு உறவுகொள் என்றான். ¹² அதற்கு அவள்: வேண்டாம், என்னுடைய சகோதரனே, என்னை அவமானப்படுத்தாதே, இஸ்ரவேலிலே இப்படிச் செய்யக்கூடாது; இப்படிப்பட்ட மதிகேடான காரியத்தைச் செய்யவேண்டாம். ¹³ நான் இந்த வெட்கத்தோடு எங்கே போவேன்? நீயும் இஸ்ரவேலிலே மதிகெட்டவர்களில் ஒருவனைப்போல ஆவாய்; இப்போதும் நீ ராஜாவுடன் பேச, அவர் என்னை உனக்குத் தராமல் மறுக்கமாட்டார் என்றாள். ¹⁴ அவன் அவளுடைய சொல்லைக் கேட்கமாட்டேன் என்று அவளைப் பலவந்தமாகப் பிடித்து, அவளோடு உறவுகொண்டான். ¹⁵ அதன்பின்பு அம்னோன் அவளை மிகவும் வெறுத்தான்; அவன் அவளை விரும்பின விருப்பத்தைவிட, அவளை வெறுத்த வெறுப்பு அதிகமாக இருந்தது. ஆகையால்: நீ எழுந்து

போய்விடு என்று அம்னோன் அவளோடு சொன்னான். ¹⁶ அப்பொழுது அவள்: நீ எனக்கு முந்தி செய்த அநியாயத்தைவிட, இப்பொழுது என்னைத் துரத்திவிடுகிற இந்த அநியாயம் கொடுமையாக இருக்கிறது என்றாள்; ஆனாலும் அவன் அவளுடைய சொல்லைக் கேட்க மனமில்லாமல், ¹⁷ தன்னிடத்தில் வேலைசெய்கிற தன்னுடைய வேலைக்காரனைக் கூப்பிட்டு: நீ இவளை என்னைவிட்டு வெளியேத் தள்ளி, கதவைப் பூட்டு என்றான். ¹⁸ அப்படியே அவனிடம் வேலைசெய்கிறவன் அவளை வெளியேத் தள்ளி, கதவைப் பூட்டினான்; அவள் பலவர்ணமான ஆடையை அணிந்துகொண்டிருந்தாள்; ராஜாவின் மகள்களான கன்னிகைகள் இதைப்போல சால்வைகளை அணிந்துகொள்வார்கள். ¹⁹ அப்பொழுது தாமார்: தன்னுடைய தலையின்மேல் சாம்பலை வாரிப் போட்டுக்கொண்டு, தான் அணிந்திருந்த பலவர்ணமான ஆடையைக்கிழித்து, தன்னுடைய கையைத் தன்னுடைய தலையின்மேல் வைத்து, சத்தமிட்டு அழுதுகொண்டுபோனாள். ²⁰ அப்பொழுது அவள் சகோதரனான அப்சலோம் அவளைப் பார்த்து: உன்னுடைய சகோதரனான அம்னோன் உன்னோடிருந்தானோ? இப்போதும் என்னுடைய சகோதரியே, நீ மவுனமாக இரு; அவன் உன்னுடைய

சகோதரன்; இந்தச் சம்பவத்தை உன்னுடைய மனதிலே வைக்காதே என்றான்; அப்படியே தாமார் தன்னுடைய சகோதரனான அப்சலோமின் வீட்டில் தனியாக மனவேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

²¹ தாவீது ராஜா இந்தச் செய்திகளையெல்லாம் கேள்விப்பட்டபோது, கடுங்கோபம் கொண்டான். ²² அப்சலோம் அம்னோனோடு நன்மையோ தீமையோ பேசவில்லை; தன்னுடைய சகோதரியான தாமாரை அம்னோன் கற்பழித்ததினால் அப்சலோம் அவனைப் பகைத்தான்.

அம்னோனை அப்சலோம்
கொலைசெய்தல்

²³ இரண்டு வருடங்கள் சென்றபின்பு, அப்சலோம் எப்பிராயீமுக்குச் சமீபமான பாலாத்சோரிலே ஆட்களை வைத்து, ஆடுகளை மயிர் கத்தரிக்கிற வேலையில் இருந்தான்; அங்கே ராஜாவின் மகன்கள் எல்லோரையும் விருந்திற்கு அழைத்தான்.

²⁴ அப்சலோம் ராஜாவிடம் போய், ஆட்களை வைத்து ஆடுகளை மயிர் கத்தரிக்கிறேன்; ராஜாவும் அவருடைய வேலைக்காரர்களும் உமது அடியானோடு வரும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான். ²⁵ ராஜா அப்சலோமைப் பார்த்து: அப்படி வேண்டாம், என்னுடைய மகனே; நாங்கள் எல்லோரும் வந்தால் உனக்கு

அதிக செலவு உண்டாகும் என்றான்; அவனை வருந்திக்கேட்டாலும், அவன் போக மனமில்லாமல், அவனை ஆசீர்வதித்தான். ²⁶ அப்பொழுது அப்சலோம்: நீர் வராமல் இருந்தால், என்னுடைய சகோதரனான அம்னோனாவது எங்களோடு வரும்படி அவனுக்கு அனுமதி தாரும் என்றான். அதற்கு ராஜா: அவன் உன்னோடு வரவேண்டியது என்ன என்றான். ²⁷ அப்சலோம் பின்பும் அவனை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், அவன் அம்னோனையும், ராஜாவின் மகன்கள் அனைவரையும் அவனோடு போகவிட்டான். ²⁸ அப்சலோம் தன்னுடைய வேலைக்காரர்களை நோக்கி: அம்னோன் திராட்சைரசம் குடித்து சந்தோஷமாக இருக்கும் நேரத்தை நன்றாக எதிர்பார்த்திருங்கள்; அப்பொழுது நான்: அம்னோனை அடியுங்கள் என்று சொல்லுவேன்; உடனே நீங்கள் பயப்படாமல் அவனைக் கொன்றுபோடுங்கள்; நான் அல்லவோ அதை உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறேன்; திடன்கொண்டு தைரியமாக இருங்கள் என்று சொல்லியிருந்தான். ²⁹ அப்சலோம் கட்டளையிட்டபடியே அப்சலோமின் வேலைக்காரர்கள் அம்னோனுக்குச் செய்தார்கள்; அப்பொழுது ராஜாவின் மகன்கள் எல்லோரும் எழுந்து, அவரவர்கள் தங்களுடைய கோவேறு கழுதையின்மேல்

ஏறி ஓடிப்போனார்கள். ³⁰ அவர்கள் வழியில் இருக்கும்போதே, அப்சலோம் ராஜாவின் மகன்கள் எல்லோரையும் அடித்துக் கொன்றுபோட்டான், அவர்களில் ஒருவரும் மீதியாக இருக்கவிடவில்லை என்று, தாவீதுக்குச் செய்தி வந்தது. ³¹ அப்பொழுது ராஜா எழுந்து, தன்னுடைய ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, தரையிலே விழுந்து கிடந்தான்; அவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ³² அப்பொழுது தாவீதின் சகோதரனான சிமியாவின் மகன் யோனதாப் வந்து: ராஜாவின் மகன்களான வாலிபர்களுடையெல்லாம் கொன்று போட்டார்கள் என்று என்னுடைய ஆண்டவன் நினைக்கவேண்டாம்; அம்னோன் மட்டும் இறந்துபோனான்; அவன் தன்னுடைய சகோதரியான தாமாரைக் கற்பழித்த நாள்முதற்கொண்டு, அது அப்சலோமின் மனதில் இருந்தது. ³³ இப்போதும் ராஜாவின் மகன்கள் எல்லோரும் இறந்தார்கள் என்கிற பேச்சை ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் தம்முடைய மனதிலே வைக்கவேண்டாம்; அம்னோன் ஒருவனே இறந்தான் என்றான்; அப்சலோம் ஓடிப்போனான். ³⁴ இரவுக்காவலன் தன்னுடைய கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தபோது, இதோ, அநேக மக்கள் தனக்குப் பின்னாலே மலை ஓரமாக

வருகிறதைக் கண்டான். ³⁵ அப்பொழுது யோனதாப் ராஜாவைப் பார்த்து: இதோ, ராஜாவின் மகன்கள் வருகிறார்கள்; உமது அடியேன் சொன்னபடியே ஆயிற்று என்றான். ³⁶ அவன் பேசி முடிந்தபோது, ராஜாவின் மகன்கள் வந்து, சத்தமிட்டு அழுதார்கள்; ராஜாவும் அவனுடைய எல்லா வேலைக்காரர்களும் மிகவும் புலம்பி அழுதார்கள். ³⁷ அப்சலோமோ அம்மீயூதின் மகனான தல்மாய் என்னும் கெசூரின் ராஜாவினிடமாக ஓடிப்போனான். தாவீது தினந்தோறும் தன்னுடைய மகனுக்காக துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். ³⁸ அப்சலோம் கெசூருக்கு ஓடிப்போய், அங்கே மூன்று வருடங்கள் இருந்தான். ³⁹ தாவீது ராஜா அம்னோன் இறந்தபடியால், அவனுக்காகத் துக்கித்து ஆறுதல் அடைந்தபோது அப்சலோமைப் பின்தொடரும் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டான்.

அத்தியாயம் 14

அப்சலோம் எருசலேமிற்குத் திரும்புதல்

¹ ராஜாவின் இருதயம் அப்சலோமின் மேல் இன்னும் நினைவாக இருக்கிறதைச் செருயாவின் மகன் யோவாப் கண்டு, ² அவன் தெக்கோவா பட்டணத்தில் இருக்கிற புத்தியுள்ள ஒரு பெண்ணை அழைத்து: நீ துக்கம் கொண்டாடுகிறவளைப்போல,

துக்கத்திற்குரிய ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு, எண்ணெய் பூசாமல், இறந்து போனவனுக்காக அநேகநாட்கள் துக்கம் கொண்டாடுகிற பெண்ணைப்போலக் காண்பித்து, ³ ராஜாவிடம் போய், அவரை நோக்கி: இவ்வாறாகச் சொல் என்று அவள் சொல்லவேண்டிய வார்த்தைகளை யோவாப் அவளிடம் சொன்னான். ⁴ அப்படியே தெக்கோவா ஊரைச்சேர்ந்த அந்த பெண் ராஜாவோடு பேசப்போய், தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கி: ராஜாவே, இரட்சியும் என்றாள். ⁵ ராஜா அவளைப் பார்த்து: உனக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, அவள்: நான் ஒரு விதவை, என்னுடைய கணவன் இறந்துபோனான். ⁶ உமது அடியாளுக்கு இரண்டு மகன்கள் இருந்தார்கள்; அவர்கள் இருவரும் வெளியிலே சண்டையிட்டு, அவர்களை விலக்க ஒருவரும் இல்லாதபடியால், ஒருவன் மற்றவனை அடித்துக் கொன்றுபோட்டான். ⁷ வம்சத்தார்கள் எல்லோரும் உம்முடைய அடியாளுக்கு விரோதமாக எழும்பி, தன்னுடைய சகோதரனைக் கொன்று போட்டவனை எங்களிடம் ஒப்புவி; அவன் கொன்ற அவனுடைய சகோதரனுடைய உயிருக்காக நாங்கள் அவனைக் கொன்றுபோடுவோம்; ஒரே வாரிசாக இருந்தாலும் அவனையும் அழித்துப்போடுவோம் என்கிறார்கள்.

இப்படி என் கணவனின் பெயரும் நீதியும் பூமியின்மேல் வைக்கப்படாதபடி, எனக்கு இன்னும் மீதியாக இருக்கிற கடைசியாக எரிகிற சிறு நெருப்பையும் அணைத்துப்போட மனதாக இருக்கிறார்கள் என்றாள். ⁸ ராஜா அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து: நீ உன்னுடைய வீட்டுக்குப் போ, உன்னுடைய காரியத்தைக் குறித்து கட்டளை கொடுப்பேன் என்றான். ⁹ பின்னும் அந்தத் தெக்கோவாவூர் பெண் ராஜாவைப் பார்த்து: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனே, ராஜாவின் மேலும் அவருடைய சிங்காசனத்தின்மேலும் குற்றமில்லாதபடி, அந்தப் பழி என்மேலும் என்னுடைய தகப்பன் குடும்பத்தின்மேலும் சுமரட்டும் என்றாள். ¹⁰ அதற்கு ராஜா: உனக்கு விரோதமாகப் பேசுகிறவனை என்னிடம் கொண்டுவா; அப்பொழுது அவன் இனி உன்னைத் தொடாமல் இருப்பான் என்றான். ¹¹ பின்னும் அவள்: இரத்தப்பழி வாங்குகிறவர்கள் தீங்கு செய்து, என்னுடைய மகனை அழிக்கப் பெருகாதபடி, ராஜாவானவர் தம்முடைய தேவனாகிய யெகோவாவை நினைப்பாராக என்றாள். அதற்கு ராஜா: உன் மகனுடைய தலைமுடியில் ஒன்றும் தரையில் விழுவதில்லை என்று யெகோவாவின் ஜீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்றான். ¹² அப்பொழுது அந்த பெண்: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனோடு உமது அடியாள் ஒரு வார்த்தை சொல்ல

அனுமதி வேண்டும் என்றாள். அவன்:
சொல்லு என்றான். ¹³ அப்பொழுது
அந்தப் பெண்: பின்னே ஏன் தேவனுடைய
மக்களுக்கு எதிராக இப்படிப்பட்ட
நினைவை நீர் கொண்டிருக்கிறீர்,
துரத்தப்பட்ட தம்முடைய மகனை ராஜா
திரும்ப அழைக்காததாலே, ராஜா
இப்பொழுது சொன்ன வார்த்தையால்
குற்றமுள்ளவரைப்போல் இருக்கிறார்.
¹⁴ நாம் மரிப்பது நிச்சயம், திரும்பச்
சேர்க்கக்கூடாதபடி, தரையிலே சிந்தப்படுகிற
தண்ணீரைப்போல் இருக்கிறோம்;
தேவன் ஜீவனை எடுத்துக்கொள்ளாமல்,
துரத்தப்பட்டவன் முழுவதும் தம்மைவிட்டு
விலக்க முடியாமலிருக்கும் நினைவுகளை
நினைக்கிறார். ¹⁵ இப்பொழுதும் நான்
என்னுடைய ஆண்டவனாகிய ராஜாவோடு
இந்த வார்த்தையைப் பேசுவந்த காரணம்
என்னவென்றால்: மக்கள் எனக்குப்
பயமுண்டாக்கியதால், நான் ராஜாவோடு
பேசுவந்தேன்; ஒருவேளை ராஜா தமது
அடியாளுடைய வார்த்தையின்படி
செய்வார் என்று உமது அடியாளான
நான் நினைத்ததாலும் வந்தேனே தவிர
வேறொன்றுமில்லை. ¹⁶ என்னையும்
என்னுடைய மகனையும் ஒன்றாக
தேவனுடைய சுதந்தரத்திலிருந்து நீக்கி,
அழிக்க நினைக்கிற மனிதனுடைய கைக்குத்
தமது அடியாளை தப்புவிக்கும்படி ராஜா

கேட்பார். ¹⁷ ராஜாவான என் ஆண்டவனுடைய வார்த்தை எனக்கு ஆறுதலாக இருக்கும் என்று உமது அடியாளான நான் நினைத்தேன்; நன்மையையும் தீமையையும் கேட்கும்படி, ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் தேவனுடைய தூதனைப்போல இருக்கிறார்; இதற்காக உம்முடைய தேவனாகிய யெகோவா உம்மோடு இருக்கிறார் என்றாள். ¹⁸ அப்பொழுது ராஜா அந்தப் பெண்ணுக்கு பதிலாக: நான் உன்னிடம் கேட்கும் காரியத்தை நீ எனக்கு மறைக்க வேண்டாம் என்றான். அதற்கு அந்தப் பெண் பதிலாக, ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவர் சொல்லட்டும் என்றாள். ¹⁹ அப்பொழுது ராஜா: இதற்கெல்லாம் யோவாப் உனக்கு உதவியாக இருக்கவில்லையா என்று கேட்டான். அதற்கு அந்தப் பெண் பதிலாக, ராஜாவாகிய என்னுடைய ஆண்டவன் சொன்னவைகளைவிட்டு வலது பக்கத்திலாவது இடது பக்கத்திலாவது விலகுவதற்கு ஒருவராலும் முடியாது என்று ராஜாவான என் ஆண்டவனுடைய ஜீவனைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்; உமது அடியானாகிய யோவாப் தான் இதை எனக்குக் கற்பித்து, அவனே இந்த எல்லா வார்த்தைகளையும் உமது அடியாளின் வாயிலிருந்து சொல்ல வைத்தான். ²⁰ நான் இந்தக் காரியத்தை விளக்கிப் பேசுவதற்கு உமது அடியானாகிய யோவாப் அதற்குக்

காரணமாக இருந்தான்; ஆனாலும் தேசத்தில் நடக்கிறதையெல்லாம் அறிய, என் ஆண்டவனுடைய ஞானம் தேவதூதனுடைய ஞானத்தைப்போல் இருக்கிறது என்றாள்.

²¹ அப்பொழுது ராஜா யோவாபைப் பார்த்து: இதோ, இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறேன், நீ போய் அப்சலோம் என்னும் வாலிபனைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டுவா என்றான்.

²² அப்பொழுது யோவாப் தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கி, ராஜாவை வாழ்த்தி, ராஜா தமது அடியானுடைய வார்த்தையின்படி செய்ததால், என்னுடைய ஆண்டவனாகிய ராஜாவின் கண்களில் எனக்குத் தயவு கிடைத்தது என்று இன்று உமது அடியானுக்குத் தெரியவந்தது என்றான்.

²³ பின்பு யோவாப் எழுந்து, கெசுருக்குப் போய், அப்சலோமை எருசலேமிற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

²⁴ ராஜா: அவன் என்னுடைய முகத்தைப் பார்க்கவேண்டியதில்லை; தன்னுடைய வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போகட்டும் என்றான்; அப்படியே அப்சலோம் ராஜாவின் முகத்தைப் பார்க்காமல் தன்னுடைய வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போனான்.

²⁵ இஸ்ரவேலர்கள் அனைவருக்குள்ளும் அப்சலோமைப்போல் அழகுள்ளவனும் புகழப்பட்டவனும் இல்லை; உள்ளங்கால் தொடங்கி உச்சந்தலைவரை அவனில் ஒரு குறையும் இல்லாமல் இருந்தது.

26 அவன் தன்னுடைய தலைமுடி தனக்குப் பாரமாக இருப்பதால் ஒவ்வொரு வருடமும் சிரைத்துக்கொள்ளுவான்; சிரைக்கும்போது, அவனுடைய தலைமுடி ராஜாவுடைய அளவின்படி இருநூறு சேக்கல்* எடையாக இருக்கும்.

27 அப்சலோமுக்கு மூன்று மகன்களும், தாமார் என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு மகளும் பிறந்தார்கள்; இவள் மிக அழகான பெண்ணாக இருந்தாள்.

28 அப்சலோம், ராஜாவின் முகத்தைக் காணாமலே, இரண்டு வருடங்கள் எருசலேமிலே குடியிருந்தான். 29 ஆகையால் அப்சலோம் யோவாபை ராஜாவிடம்

அனுப்பும்படி அழைப்பு கொடுத்தான்; அவனோ அவனிடம் வரமாட்டேன் என்றான்; இரண்டாம்முறையும் அவன் அழைப்பு கொடுத்தான்; அவன் வரமாட்டேன் என்றான்.

30 அப்பொழுது அவன் தன்னுடைய வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து: இதோ என்னுடைய நிலத்திற்கு அருகில் யோவாபின் நிலம் இருக்கிறது; அதிலே அவனுக்கு வாற்கோதுமை விளைந்திருக்கிறது; நீங்கள் போய் அதிலே தீயைக்கொளுத்திப் போடுங்கள் என்றான்; அப்படியே அப்சலோமின் வேலைக்காரர்கள் அந்த நிலத்தில் தீயைக் கொளுத்திப்போட்டார்கள்.

31 அப்பொழுது யோவாப் எழுந்து,

* **அத்தியாயம் 14:26** 14:26 2. கிலோ 300 கிராம்ஸ்

அப்சலோமின் வீட்டிற்குள் போய், என்னுடைய நிலத்தை உம்முடைய வேலைக்காரர்கள் தீயைக் கொளுத்திப்போட்டது என்ன என்று அவனைக் கேட்டான். ³² அப்சலோம் யோவாபைப் பார்த்து: இதோ, நான் ஏன் கெசூரிலிருந்து வந்தேன்; நான் அங்கே இருந்துவிட்டால் நலம் என்று ராஜாவுக்குச் சொல்லும்படி உம்மை ராஜாவிடம் அனுப்புவதற்காக உம்மை இங்கே வரும்படி அழைப்பு கொடுத்தேன்; இப்போதும் நான் ராஜாவின் முகத்தைப் பார்க்கட்டும்; என்மேல் குற்றம் இருந்தால் அவர் என்னைக் கொன்றுபோட்டும் என்றான்.

அப்சலோம் தாவீது ராஜாவை சந்தித்தல்

³³ யோவாப் ராஜாவிடம் போய், அதை அவனுக்கு அறிவித்தபோது, அப்சலோமிற்கு அழைப்பு கொடுத்தான்; அவன் ராஜாவிடம் வந்து, ராஜாவுக்கு முன்பாகத் தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினான், அப்பொழுது ராஜா அப்சலோமை முத்தமிட்டான்.

அத்தியாயம் 15

அப்சலோமின் சதி

¹ இதற்குப்பின்பு, அப்சலோம் இரதங்களையும் குதிரைகளையும், தனக்கு முன்பாக ஓட ஐம்பது வீரர்களையும் சம்பாதித்தான். ² மேலும் அப்சலோம்

காலைதோறும் எழுந்து, பட்டணத்து
வாசலுக்குப் போகிற வழி ஓரத்திலே
நின்றனுகொண்டு, யாராவது தன்னிடம்
இருக்கிற வழக்குக்காக ராஜாவிடம் நியாயம்
கேட்பதற்காகப் போகும்போது, அவனை
அழைத்து, நீ எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவன்
என்று கேட்பான்; அவன் உமது அடியான்
இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களில் ஒன்றின், இந்த
ஊரைச் சேர்ந்தவன் என்று சொன்னால்,
³ அப்பொழுது அப்சலோம் அவனை
நோக்கி: இதோ, உன்னுடைய வழக்கு
நேர்மையும் நியாயமுமாக இருக்கிறது;
ஆனாலும் ராஜாவிடம் உன்னுடைய
வழக்கை விசாரிப்பவர்கள் ஒருவரும்
இல்லை என்பான். ⁴ பின்னும் அப்சலோம்:
சிக்கலான வழக்கு உள்ளவர்கள் எல்லோரும்
என்னிடம் வந்து, நான் அவர்களுக்கு
நியாயம் செய்யும்படி, என்னை தேசத்திலே
நியாயாதிபதியாக வைத்தால் நலமாக
இருக்கும் என்பான். ⁵ யாராவது ஒருவன்
அவனை வணங்கவரும்போது, அவன்
தன்னுடைய கையை நீட்டி அவனைத்
தழுவி முத்தம் செய்வான். ⁶ இப்படியாக
அப்சலோம், ராஜாவிடம் நியாயத்திற்காக
வரும் இஸ்ரவேலர்களுக்கெல்லாம் செய்து,
இஸ்ரவேல் மனிதர்களுடைய இருதயத்தைக்
கவர்ந்துகொண்டான். ⁷ நாற்பது
வருடங்கள் சென்றபின்பு, அப்சலோம்
ராஜாவை நோக்கி: நான் யெகோவாவுக்கு

செய்த என்னுடைய பொருத்தனையை எப்ரோனில் செலுத்தும்படி நான் போக அனுமதிக்கொடும். ⁸ யெகோவா என்னை எருசலேமிற்குத் திரும்பி வரச்செய்தால், யெகோவாவுக்கு ஆராதனை செய்வேன் என்று உமது அடியானாகிய நான் சீரியா தேசத்தில் கெசூரில் குடியிருக்கும்போது, பொருத்தனை செய்தேன் என்றான். ⁹ அதற்கு ராஜா, சமாதானத்தோடு போ என்றான்; அப்பொழுது அவன் எழுந்து எப்ரோனுக்கு போனான். ¹⁰ அப்சலோம் இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுக்கெல்லாம் உளவாளிகளை அனுப்பி, நீங்கள் எக்காளச் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது, அப்சலோம் எப்ரோனிலே ராஜாவானான் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொல்லச்சொல்லி வைத்திருந்தான். ¹¹ எருசலேமிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட 200 பேர் அப்சலோமோடு போனார்கள்; அவர்கள் வஞ்சகம் இல்லாமல் ஒன்றும் அறியாமற்போனார்கள்.

தாவீது பயந்தோடுதல்

¹² அப்சலோம் பலிகளைச் செலுத்தும்போது, தாவீதின் ஆலோசனைக்காரனான அகித்தோப்பேல் என்னும் கிலோனியனையும் அவன் ஊரான கீலோவிலிருந்து வரவழைத்தான்; அப்படியே கட்டுப்பாடு பெலத்து, மக்கள் அப்சலோமிடம் திரளாக வந்து கூடினார்கள். ¹³ அதை அறிவிக்கிற

ஒருவன் தாவீதிடம் வந்து, இஸ்ரவேலில்
ஒவ்வொருவருடைய இருதயமும்
அப்சலோமைச் சார்ந்துப்போகிறது என்றான்.
¹⁴ அப்பொழுது தாவீது எருசலேமிலே
தன்னிடத்தில் உள்ள தன்னுடைய எல்லா
வேலைக்காரர்களையும் நோக்கி: எழுந்து
ஓடிப்போவோம், இல்லாவிட்டால் நாம்
அப்சலோமுக்குத் தப்ப இடமில்லை; அவன்
விரைவாக நம்மிடம் வந்து, நம்மைப்
பிடித்து, நம்மேல் தீங்கு வரச்செய்து,
நகரத்தைக் கூர்மையான பட்டயத்தால்
அழிக்காதபடி விரைவாகப் புறப்படுங்கள்
என்றான். ¹⁵ ராஜாவின் வேலைக்காரர்கள்
ராஜாவைப் பார்த்து: இதோ, ராஜாவான
எங்கள் ஆண்டவன் கட்டளைகளை எல்லாம்
செய்ய உமது அடியார்களான நாங்கள்
ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்றார்கள்.
¹⁶ அப்படியே ராஜாவும் அவனுடைய
குடும்பத்தினர் எல்லோரும் கால்நடையாகப்
புறப்பட்டார்கள்; வீட்டைக்காக்க ராஜா
மறுமனையாட்டிகளான பத்து பெண்களை
வைத்தான். ¹⁷ ராஜாவும் எல்லா மக்களும்
கால்நடையாகப் புறப்பட்டு, சற்றுத்தூரம்
போய், ஒரு இடத்திலே நின்றார்கள்.
¹⁸ அவனுடைய வேலைக்காரர்கள்
எல்லாரும், கிரேத்தியர்கள் யாவரும்,
பிலேத்தியர்கள் யாவரும் அவன் பக்கத்திலே
நடந்து போனார்கள்; காத்தூரிலிருந்து
கால்நடையாக வந்த அறுநூறுபேர்களான

கித்தியர்கள் எல்லோரும் ராஜாவுக்கு முன்பாக நடந்தார்கள். ¹⁹ அப்பொழுது ராஜா, கித்தியனான ஈத்தாயைப் பார்த்து: நீ எங்களுடன் ஏன் வருகிறாய்? நீ திரும்பிப்போய், ராஜாவுடன் இரு; நீ அந்நிய தேசத்தை சேர்ந்தவன்; நீ உன்னுடைய இடத்திற்குத் திரும்பிப் போகலாம். ²⁰ நீ நேற்றுதானே வந்தாய்; இன்று நான் உன்னை எங்களோடு நடந்துவரும்படி அழைத்துக்கொண்டு போகலாமா நான் போகவேண்டிய இடத்திற்குப் போகிறேன்; நீ உன்னுடைய சகோதரர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு திரும்பிப்போ; கிருபையும் உண்மையும் உன்னோடு இருப்பதாக என்றான். ²¹ ஆனாலும் ஈத்தாய் ராஜாவுக்குப் பதிலாக: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் எங்கேயிருப்பாரோ, அங்கே உமது அடியானும், செத்தாலும் பிழைத்தாலும், இருப்பான் என்று யெகோவாவுடைய ஜீவனையும் ராஜாவான என் ஆண்டவனுடைய ஜீவனையும் கொண்டு சொல்லுகிறேன் என்றான். ²² அப்பொழுது தாவீது ஈத்தாயை நோக்கி: நடந்துவா என்றான்; அப்படியே கித்தியனான ஈத்தாயும் அவனுடைய எல்லா மனிதர்களும் அவனோடு இருக்கிற எல்லாப் பிள்ளைகளும் நடந்துபோனார்கள். ²³ அனைத்து மக்களும் நடந்துபோகிறபோது, தேசத்தார்கள் எல்லோரும் உரத்த சத்தமிட்டு அழுதார்கள்;

ராஜா கீதரோன் ஆற்றைக் கடந்தான்; மக்கள் எல்லோரும் வனாந்திரத்திற்குப் போகிற வழியே நடந்துபோனார்கள். ²⁴ சாதோக்கும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியை அவனோடு இருந்து சமக்கிற எல்லா லேவியர்களும் வந்து, தேவனுடைய பெட்டியை அங்கே வைத்தார்கள்; மக்கள் எல்லோரும் நகரத்திலிருந்து கடந்துபோகும்வரை, அபியத்தார் அங்கேயே இருந்தான். ²⁵ ராஜா சாதோக்கை நோக்கி: தேவனுடைய பெட்டியை நகரத்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுபோ; யெகோவாவுடைய கண்களில் எனக்குக் கிருபை கிடைத்தால், நான் அதையும் அவர் தங்கும் இடத்தையும் பார்ப்பதற்கு, என்னைத் திரும்ப வரச்செய்வார். ²⁶ அவர்: உன்மேல் எனக்குப் பிரியமில்லை என்று சொன்னால், இதோ, இங்கே இருக்கிறேன்; அவர் தம்முடைய பார்வைக்கு நலமானபடி எனக்குச் செய்வாராக என்றான். ²⁷ பின்னும் ராஜா ஆசாரியனான சாதோக்கை நோக்கி: நீ ஞானதிருஷ்டிக்காரன் அல்லவோ? நீ சமாதானத்தோடு நகரத்திற்குத் திரும்பு; உன்னுடைய மகன் அகிமாசும் அபியத்தாரின் மகன் யோனத்தானுமான உங்கள் மகன்கள் இரண்டுபேர்களும் உங்களோடு திரும்பிப் போகட்டும். ²⁸ எனக்கு அறிவிப்பதற்கு உங்களிடமிருந்து செய்தி வரும்வரை, நான் வனாந்திரத்தின் பள்ளத்தாக்கிலே

தங்கியிருப்பேன் என்றான். ²⁹ அப்படியே சாதோக்கும் அபியத்தாரும் தேவனுடைய பெட்டியை எருசலேமிற்குத் திரும்பக் கொண்டுபோய், அங்கே இருந்தார்கள்.

³⁰ தாவீது தன்னுடைய முகத்தை மூடி, வெறுங்காலால் நடந்து அழுதுகொண்டு, ஒலிவமலையின்மேல் ஏறிப்போனான்; அவனோடு இருந்த எல்லா மக்களும் முகத்தை மூடி அழுதுகொண்டு ஏறினார்கள்.

³¹ அப்சலோமோடு சதி செய்தவர்களுடன் அகித்தோப்பேலும் சேர்ந்திருக்கிறான் என்று தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, தாவீது: யெகோவாவே, அகித்தோப்பேலின் ஆலோசனையைப் பைத்தியமாக்கிவிடுவீராக என்றான்.

³² தாவீது மலையின் உச்சிவரை வந்து, அங்கே தேவனைத் தொழுதுகொண்டபோது, இதோ, அற்கியனான ஊசாய் தன்னுடைய ஆடையைக் கிழித்துக் கொண்டு, தலையின்மேல் புழுதியைப்

போட்டுக்கொண்டவனாக அவனுக்கு எதிராக வந்தான். ³³ தாவீது அவனைப் பார்த்து:

நீ என்னோடு நடந்துவந்தால் எனக்குப் பாரமாக இருப்பாய். ³⁴ நீ நகரத்திற்குத்

திரும்பிப்போய், அப்சலோமை நோக்கி: ராஜாவே, உம்முடைய வேலைக்காரனாக இருப்பேன்; முன்பு நான் உம்முடைய தகப்பனுக்கு வேலைக்காரனாக இருந்தேன்; இப்போது நான் உமக்கு வேலைக்காரன்

என்று சொன்னால், எனக்காக அகித்தோப்பேலின் ஆலோசனையை பயனற்றுப் போகும்படிச் செய்வாய். ³⁵ உன்னோடு அங்கே சாதோக் அபியத்தார் என்னும் ஆசாரியர்கள் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? ராஜாவின் வீட்டிலே ஏதேனும் செய்தியை கேள்விப்பட்டால், அதையெல்லாம் சாதோக் அபியத்தார் என்னும் ஆசாரியர்களுக்கு தெரியப்படுத்து. ³⁶ அங்கே அவர்களோடு சாதோக்கின் மகன் அகிமாசும், அபியத்தாரின் மகன் யோனத்தானும், அவர்களுடைய இரண்டு மகன்களும் இருக்கிறார்கள்; நீங்கள் கேள்விப்படுகிற செய்தியையெல்லாம் அவர்கள் மூலமாக எனக்கு அனுப்புங்கள் என்றான். ³⁷ அப்படியே தாவீதின் நண்பனான ஊசாய் எருசலேமுக்கு வந்தான்; அப்சலோமும் எருசலேமிற்கு வந்தான்.

அத்தியாயம் 16

தாவீதும் சீபாவும்

¹ தாவீது மலை உச்சியிலிருந்து சற்றுதூரம் நடந்துபோனபோது, இதோ, மேவிபோசேத்தின் வேலைக்காரனான சீபா, பொதிகளைச் சுமக்கிற இரண்டு கழுதைகளை ஓட்டிக்கொண்டுவந்து, அவனை சந்தித்தான்; அவைகளில் இருநூறு அப்பங்களும், உலர்ந்த

நூறு திராட்சைப்பழக் குலைகளும், வசந்தகாலத்து கனிகளான நூறு அத்திக் குலைகளும், ஒரு தோல்பை திராட்சைரசமும் இருந்தது. ² ராஜா சீபாவைப்பார்த்து: இவைகள் எதற்கு என்று கேட்டதற்கு, சீபா: கழுதைகள் ராஜாவின்குடும்பத்தார்கள் ஏறுகிறதற்கும், அப்பங்களும் பழங்களும், வாலிபர்கள் சாப்பிடுவதற்கும், திராட்சைரசம் வனாந்திரத்தில் களைத்துப்போனவர்கள் குடிக்கிறதற்குமே என்றான். ³ அப்பொழுது ராஜா: உன் ஆண்டவனுடைய மகன் எங்கே என்று கேட்டதற்கு, சீபா ராஜாவை நோக்கி: எருசலேமில் இருக்கிறான்; இன்று இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார்கள் என் தகப்பனுடைய ராஜ்ஜியத்தை என் பக்கமாகத் திரும்பச்செய்வார்கள் என்றான் என்று சொன்னான். ⁴ அப்பொழுது ராஜா சீபாவை நோக்கி: மேவிபோசேத்திற்கு உரியதையெல்லாம் உனக்கு தருகிறேன் என்றான். அதற்குச் சீபா: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனே, உம்முடைய கண்களில் எனக்குத் தயவு கிடைக்கவேண்டும் என்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்றான்.

சீமேயி தாவீதை சபித்தல்

⁵ தாவீது ராஜா பகூரிம்வரை வந்தபோது, இதோ, சவுல் வீட்டு வம்சத்தானாக இருக்கிற கேராவின்குடும்பத்தார் மகனான சீமேயி என்னும்

பெயருள்ள ஒரு மனிதன் அங்கேயிருந்து புறப்பட்டு, சபித்துக்கொண்டே நடந்துவந்து, ⁶ எல்லா மக்களும், எல்லா பலசாலிகளும், தாவீதின் வலதுபுறமாகவும் இடதுபுறமாகவும் நடக்கும்போது, தாவீதின்மேலும், தாவீது ராஜாவுடைய எல்லா அதிகாரிகளின் மேலும் கற்களை எறிந்தான். ⁷ சீமேயி அவனை சபித்து: இரத்தப்பிரியனே, பாவியான மனிதனே, தொலைந்துபோ, தொலைந்துபோ. ⁸ சவுலின் இடத்தில் ராஜாவான உன்மேல் யெகோவா சவுல் குடும்பத்தார்களின் இரத்தப்பழியைத் திரும்பச் செய்வார்; யெகோவா ராஜ்ஜியபாரத்தை உன்னுடைய மகனான அப்சலோமின் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தார்; இப்போதும் இதோ, உன்னுடைய அக்கிரமத்தில் சிக்கிக்கொண்டாய்; நீ இரத்தப்பிரியனான மனிதன் என்றான். ⁹ அப்பொழுது செருயாவின் மகன் அபிசாய் ராஜாவை நோக்கி: அந்தச் செத்த நாய் ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனை ஏன் சபிக்கவேண்டும்? நான் போய் அவனுடைய தலையை வெட்டிப்போட்டும் என்றான். ¹⁰ அதற்கு ராஜா: செருயாவின் மகன்களே, எனக்கும் உங்களுக்கும் என்ன? அவன் என்னை சபிக்கட்டும்; தாவீதை சபிக்கவேண்டும் என்று யெகோவா அவனுக்குச் சொன்னார்; ஆகையால் ஏன் இப்படிச் செய்கிறாய் என்று

கேட்பவன் யார் என்றான். ¹¹ பின்னும் தாவீது அபிசாயையும் தன்னுடைய வேலைக்காரர்கள் எல்லோரையும் பார்த்து: இதோ, என்னுடைய கர்ப்பத்தின் பிறப்பான என்னுடைய மகனே என்னுடைய உயிரை எடுக்கத் தேடும்போது, இந்தப் பென்யமீனன் எத்தனை அதிகமாகச் செய்வான், அவன் சபிக்கட்டும்; அப்படிச் செய்ய யெகோவா அவனுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். ¹² ஒருவேளை யெகோவா என்னுடைய சிறுமையைப் பார்த்து, இந்த நாளில் அவன் சபித்த சாபத்திற்குப் பதிலாக எனக்கு நன்மை செய்வார் என்றான். ¹³ அப்படியே தாவீதும் அவனுடைய மனிதர்களும் வழியிலே நடந்துபோனார்கள்; சீமேயியும் மலையின் பக்கத்திலே அவனுக்கு எதிராக நடந்து சபித்து, அவனுக்கு எதிராகக் கற்களை எறிந்து, மண்ணைத் தூற்றிக்கொண்டே வந்தான். ¹⁴ ராஜாவும் அவனோடு இருந்த எல்லா மக்களும் களைத்தவர்களாக, தங்குமிடத்திலே சேர்ந்து, இளைப்பாறினார்கள்.

அகித்தோப்பேல் மற்றும் ஊசாயின் ஆலோசனை

¹⁵ அப்சலோமும் இஸ்ரவேல் மனிதர்களான எல்லா மக்களும் அவனோடு அகித்தோப்பேலும் எருசலேமிற்கு வந்தார்கள். ¹⁶ அற்கியனான ஊசாய் என்னும்

தாவீதின் நண்பன் அப்சலோமிடத்தில் வந்தபோது, ஊசாய் அப்சலோமை நோக்கி: ராஜாவே வாழ்க, ராஜாவே வாழ்க என்றான். ¹⁷ அப்பொழுது அப்சலோம் ஊசாயைப் பார்த்து: உன்னுடைய நண்பன்மேல் உனக்கு இருக்கிற தயவு இதுதானோ? உன்னுடைய நண்பனோடு நீ போகாமல்போனது என்ன என்று கேட்டான். ¹⁸ அதற்கு ஊசாய் அப்சலோமை நோக்கி: அப்படி அல்ல, யெகோவாவும் இந்த மக்களும் இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளுகிறவரோடு நான் சேர்ந்து அவரோடு இருப்பேன். ¹⁹ இதுவும் அல்லாமல், நான் யாருக்கு பணிவிடை செய்வேன்? அவருடைய மகனிடம் தானே? உம்முடைய தகப்பனிடம் எப்படி பணிவிடை செய்தோனோ, அப்படியே உம்மிடமும் பணிவிடை செய்வேன் என்றான். ²⁰ அப்சலோம் அகித்தோப்பேலைப் பார்த்து, நாங்கள் செய்யவேண்டியது என்னவென்று ஆலோசனை சொல்லும் என்றான். ²¹ அப்பொழுது அகித்தோப்பேல் அப்சலோமை நோக்கி: வீட்டைக்காக்க உம்முடைய தகப்பன் வைத்துப்போன அவருடைய மறுமனையாட்டிகளிடம் உறவுகொள்ளும், அப்பொழுது உம்முடைய தகப்பனால் வெறுக்கப்பட்டீர் என்பதை இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் கேள்விப்பட்டு, உம்மோடிருக்கிற எல்லோருடைய கைகளும்

2 சாமுவேல் அத்தியாயம் 16:22 lxxxvi 2 சாமுவேல் அத்தியாயம் 17:3

பெலனடையும் என்றான். ²² அப்படியே அப்சலோமுக்கு மாடியின்மேல் ஒரு கூடாரத்தைப் போட்டார்கள்; அங்கே அப்சலோம் எல்லா இஸ்ரவேலர்களின் கண்களுக்கும் முன்பாக, தன் தகப்பனுடைய மறுமனையாட்டிகளிடத்தில் உறவுகொண்டான். ²³ அந்த நாட்களில் அகித்தோப்பேல் சொல்லும் ஆலோசனை தேவனுடைய வாக்கைப்போல இருந்தது; அப்படி அகித்தோப்பேலின் ஆலோசனையெல்லாம் தாவீதுக்கும் இருந்தது, அப்சலோமுக்கும் அப்படியே இருந்தது.

அத்தியாயம் 17

தாவீது யோர்தானைக் கடந்து செல்லுதல்

¹ பின்பு அகித்தோப்பேல் அப்சலோமை நோக்கி: நான் 12,000 பேரைத் தெரிந்துகொண்டு எழுந்து, இன்று இரவு தாவீதைப் பின்தொடர்ந்து போகட்டும். ² அவன் களைத்தவனும் கைவலிமையற்றவனுமாக இருக்கும்போது, நான் அவனிடம் போய், அவனைத் திடுக்கிடும்படிச் செய்வேன்; அப்பொழுது அவனோடு இருக்கும் மக்கள் எல்லோரும் பயந்து ஓடிப்போவதால், நான் ராஜாவைமட்டும் வெட்டி, ³ மக்களை எல்லாம் உம்முடைய பக்கமாகத் திரும்பச்செய்வேன், இப்படிச்

செய்ய நீர் முயற்சித்தால், எல்லோரும் திரும்பினபின்பு மக்கள் சமாதானத்தோடு இருப்பார்கள் என்றான். ⁴ இந்த வார்த்தை அப்சலோமின் பார்வைக்கும், இஸ்ரவேலுடைய எல்லா மூப்பர்களின் பார்வைக்கும் நலமாகத் தோன்றியது. ⁵ ஆனாலும் அப்சலோம்: அற்கியனான ஊசாயைக் கூப்பிட்டு, அவன் சொல்வதையும் கேட்போம் என்றான். ⁶ ஊசாய் அப்சலோமிடம் வந்தபோது, அப்சலோம் அவனைப் பார்த்து: இப்படியாக அகித்தோப்பேல் சொன்னான்; அவனுடைய வார்த்தையின்படி செய்வோமா? அல்லது, நீ சொல் என்றான். ⁷ அப்பொழுது ஊசாய் அப்சலோமை நோக்கி: அகித்தோப்பேல் இந்தமுறை சொன்ன ஆலோசனை நல்லதல்ல என்றான். ⁸ மேலும் ஊசாய்: உம்முடைய தகப்பனும் அவனுடைய மனிதர்களும் பெலசாலிகள் என்றும், காட்டிலே குட்டிகளைப் பறிகொடுத்த கரடியைப்போல கோபமுள்ளவர்கள் என்றும் நீர் அறிவீர்; உம்முடைய தகப்பன் யுத்தவீரனுமாக இருக்கிறார்; அவர் இரவில் மக்களோடு தங்கமாட்டார். ⁹ இதோ, அவர் இப்பொழுது ஒரு கெபியிலாவது, வேறு எந்த இடத்திலாவது ஒளிந்திருப்பார்; ஆரம்பத்திலே நம்முடையவர்களில் சிலர் தாக்கப்பட்டார்கள் என்றால், அதைக் கேட்கிற யாவரும் அப்சலோமுக்குப் பின்செல்லுகிற வீரர்கள் கொலை

செய்யப்பட்டார்கள் என்பார்கள்.
10 அப்பொழுது சிங்கத்தின் இருதயத்திற்கு இணையான இருதயமுள்ள பலவானாக இருக்கிறவனும் கூட கலங்கிப்போவான்; உம்முடைய தகப்பன் வல்லமையுள்ளவன் என்றும், அவரோடிருக்கிறவர்கள் பலசாலிகள் என்றும், இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். 11 ஆதலால் நான் சொல்லுகிற ஆலோசனை என்னவென்றால், தாண்முதல் பெயெர்செபாவரை இருக்கிற கடற்கரை மணலைப்போல திரளான இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் உம்முடைய அருகில் சேர்க்கப்பட்டு, நீரும் யுத்தத்திற்குப் போகவேண்டும். 12 அப்பொழுது அவரைக் கண்டுபிடிக்கிற எந்த இடத்திலாகிலும் நாம் அவரிடத்தில் போய், பனி பூமியின்மேல் இறங்குவதுபோல அவர்மேல் இறங்குவோம்; அப்படியே அவரோடிருக்கிற எல்லா மனிதர்களிலும் ஒருவனும் அவருக்கு மீதியாக இருப்பதில்லை. 13 ஒரு பட்டணத்திற்குள் நுழைந்தால், இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பட்டணத்தின்மேல் கயிறுகளைப் போட்டு, அங்கே ஒரு பொடிக்கல்லும் இல்லாமற்போகும்வரை, அதை இழுத்து ஆற்றிலே போடுவார்கள் என்றான். 14 அப்பொழுது அப்சலோமும் இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் அனைவரும்: அகித்தோப்பேலின் ஆலோசனையைவிட அற்கியனான

ஊசாயின் ஆலோசனை நல்லது என்றார்கள்; இப்படி யெகோவா அப்சலோமின்மேல் தீங்கு வரச்செய்வதற்காக, அகித்தோப்பேலின் நல்ல ஆலோசனையை அழிக்கிறதற்குக் யெகோவா கட்டளையிட்டார். ¹⁵ பின்பு ஊசாய், சாதோக் அபியத்தார் என்னும் ஆசாரியர்களைப் பார்த்து: இதன் இதன்படி அகித்தோப்பேல் அப்சலோமுக்கும் இஸ்ரவேலின் மூப்பர்களுக்கும் ஆலோசனை சொன்னான்; நானோ இதன் இதன்படி ஆலோசனை சொன்னேன். ¹⁶ இப்பொழுதும் நீங்கள் சீக்கிரமாகத் தாவீதுக்கு அறிவிக்கும்படிச் செய்தி அனுப்பி; நீர் இன்று இரவு வனாந்திரத்தின் பள்ளத்தாக்கிலே தங்கவேண்டாம்; நீரும் உம்மோடிருக்கிற எல்லா மக்களும் ராஜாவால் விழுங்கப்படாதபடித் தாமதம் இல்லாமல் அக்கரைக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்லச்சொல்லுங்கள் என்றான். ¹⁷ யோனத்தானும் அகிமாசும், தாங்கள் நகரத்தில் நுழைவதை யாரும் காணாதபடி, என்றோகேல் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்; ஒரு வேலைக்காரி போய், அதை அவர்களுக்குச் சொன்னாள்; அவர்கள் தாவீது ராஜாவுக்கு அதை அறிவிக்கப் போனார்கள். ¹⁸ ஒரு வாலிபன் அவர்களைக் கண்டு, அப்சலோமுக்கு அறிவித்தான்; ஆகையால் அவர்கள் இருவரும் சீக்கிரமாகப் போய்,

பசூரிமிலிருக்கிற ஒரு மனிதனுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள்; அவனுடைய முற்றத்தில் ஒரு கிணறு இருந்தது; அதில் இறங்கினார்கள். ¹⁹ வீட்டுக்காரி ஒரு பாயை எடுத்து, கிணற்றின்மேல் விரித்து, அவர்கள் உள்ளே இருக்கிறதைத் தெரியாதபடி, அதின்மேல் தானியத்தைப் பரப்பிவைத்தாள். ²⁰ அப்சலோமின் மனிதர்கள் அந்தப் பெண்ணிடம் வீட்டிற்குள் வந்து: அகிமாசம் யோனத்தானும் எங்கே என்று கேட்டார்கள்; அவர்களுக்கு அந்தப் பெண்: வாய்க்காலுக்கு அந்தப் பக்கத்திற்கு போய்விட்டார்கள் என்றாள்; இவர்கள் தேடியும் காணாமல், எருசலேமுக்குத் திரும்பினார்கள். ²¹ இவர்கள் போனபின்பு, அவர்கள் கிணற்றிலிருந்து ஏறிவந்து, தாவீது ராஜாவுக்கு அறிவித்து, தாவீதை நோக்கி: சீக்கிரமாக எழுந்து ஆற்றைக் கடந்துபோங்கள்; இதன்படி அகித்தோப்பேல் உங்களுக்கு எதிராக ஆலோசனை சொன்னான் என்றார்கள். ²² அப்பொழுது தாவீதும் அவனோடிருந்த எல்லா மக்களும் எழுந்து யோர்தான் நதியைக் கடந்துபோனார்கள்; பொழுதுவிடிகிறதற்குள்ளாக யோர்தானைக் கடந்துபோகாதவன் ஒருவனும் இல்லை. ²³ அகித்தோப்பேல் தன்னுடைய யோசனையின்படி நடக்கவில்லை என்று கண்டபோது, தன்னுடைய கழுதையின்மேல் சேணம்வைத்து ஏறி, தன்னுடைய

ஊரிலிருக்கிற தன்னுடைய வீட்டுக்குப் போய், தன்னுடைய வீட்டுக்காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, தூக்குப்போட்டு இறந்தான்; அவன் தகப்பனுடைய கல்லறையில் அவனை அடக்கம்செய்தார்கள். ²⁴ தாவீது மகனாய்முக்கு வந்தான்; அப்சலோமும் எல்லா இஸ்ரவேலர்களோடும் யோர்தானைக் கடந்தான். ²⁵ அப்சலோம், யோவாபுக்குப் பதிலாக அமாசாவை இராணுவத்தலைவனாக ஆக்கினான்; இந்த அமாசா, நாகாசின் மகனும், செருயாவின் சகோதரியும் யோவாபின் அத்தையுமான அபிகாயிலை திருமணம் செய்த இஸ்ரவேலனான* எத்திரா என்னும் பெயருள்ள ஒருவனுடைய மகனாக இருந்தான். ²⁶ இஸ்ரவேல் மக்களும் அப்சலோமும் கீலேயாத் தேசத்திலே முகாமிட்டார்கள். ²⁷ தாவீது மகனாய்மை அடைந்தபோது, அம்மோனியர்கள் தேசத்து ரப்பா பட்டணத்தானான சோபி என்னும் நாகாசின் மகனும், லோதேபார் ஊரைச்சேர்ந்த அம்மியேலின் மகன் மாகீரும், ரோகிலிம் ஊரைச்சேர்ந்தவனும் கீலேயாத்தியனுமான பர்சிலாயியும், ²⁸ மெத்தைகளையும், போர்வைகளையும், மண்பாண்டங்களையும், கோதுமையையும், வாற்கோதுமையையும், மாவையும், வறுத்த

* **அத்தியாயம் 17:25** 17:25 இஸ்மாவேலுடைய

பயிற்றையும், பெரும் பயிற்றையும், சிறு பயிற்றையும், வறுத்த சிறு பயிற்றையும், 29 தேனையும், வெண்ணெயையும், ஆடுகளையும், பால்கட்டிகளையும், தாவீதுக்கும் அவனோடு இருந்த மக்களுக்கும் சாப்பிடுகிறதற்குக் கொண்டுவந்தார்கள்; அந்த மக்கள் வனாந்திரத்திலே பசியும், களைப்பும், தாகமாகவும் இருப்பார்கள் என்று இப்படிச் செய்தார்கள்.

அத்தியாயம் 18

அப்சலோமின் மரணம்

1 தாவீது தன்னோடு இருந்த மக்களைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்து, அவர்கள்மேல் 1,000 பேருக்கு தலைவர்களையும், 100 பேருக்கு தலைவர்களையும் ஏற்படுத்தி, 2 பின்பு தாவீது படைகளில் மூன்றில் ஒரு பிரிவை யோவாபின் கையிலும், மூன்றில் ஒரு பிரிவைச் செருயாவின் மகனும் யோவாபின் சகோதரனுமான அபிசாயின் கையிலும், மூன்றில் ஒரு பிரிவைக் கித்தியனான ஈத்தாயின் கையிலுமாக அனுப்பி: நானும் உங்களோடு புறப்பட்டு வருவேன் என்று ராஜா இராணுவங்களுக்குச் சொன்னான். 3 மக்களோ: நீர் புறப்படவேண்டாம்; நாங்கள் ஓடிப்போனாலும், அவர்கள் எங்கள் காரியத்தை ஒரு பொருட்டாக நினைக்கமாட்டார்கள்; எங்களில்

பாதிப்பேர் இறந்துபோனாலும்,
 எங்கள் காரியத்தைப்பற்றிக்
 கவலைப்படமாட்டார்கள்; நீரோ, எங்களில்
 பத்தாயிரம்பேருக்கு சமமானவர்; நீர்
 பட்டணத்தில் இருந்துகொண்டு, எங்களுக்கு
 உதவி செய்கிறது எங்களுக்கு நலமாக
 இருக்கும் என்றார்கள். ⁴ அப்பொழுது ராஜா
 அவர்களைப் பார்த்து: உங்களுக்கு நலமாகத்
 தோன்றுகிறதைச் செய்வேன் என்று சொல்லி,
 ராஜா நகர வாசலின் ஓரத்திலே நின்றான்;
 மக்கள் எல்லோரும் நூறு நூறாகவும்,
 ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் புறப்பட்டார்கள்.
⁵ ராஜா யோவாபையும், அபிசாயையும்,
 ஈத்தாயையும் நோக்கி: வாலிபனான
 அப்சலோமை எனக்காக மெதுவாக
 நடத்துங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்;
 இப்படி ராஜா அப்சலோமைக் குறித்து
 தலைவர்களுக்கெல்லாம் கட்டளையிட்டதை
 மக்கள் எல்லோரும் கேட்டிருந்தார்கள்.
⁶ மக்கள் வெளியே இஸ்ரவேலர்களுக்கு
 எதிராகப் புறப்பட்டபின்பு, எப்பிராயீம்
 காட்டிலே யுத்தம் நடந்தது. ⁷ அங்கே
 இஸ்ரவேல் மக்கள் தாவீதின் வீரர்களுக்கு
 முன்பாக தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்;
 அங்கே அந்த நாளிலே இருபதாயிரம்பேர்
 சாகத்தக்கதாக பேரழிவு உண்டானது.
⁸ யுத்தம் அந்த தேசம் எங்கும் பரவியது;
 அந்த நாளில் பட்டயத்தால் இறந்த
 மக்களைவிட, காடு பட்சித்துப்போட்ட

மக்கள் அதிகம். ⁹ அப்சலோம் தாவீதின் வீரர்களை சந்திக்க நேர்ந்தது; அப்சலோம் கோவேறு கழுதையின்மேல் ஏறிவரும்போது, அந்தக் கோவேறு கழுதை பின்னலான ஒரு பெரிய கர்வாலிமரத்தின்கீழ் வந்ததினால், அவனுடைய தலை கர்வாலி மரத்தில் மாட்டிக்கொண்டு, அவன் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் நடுவே தொங்கினான்; அவன் ஏறியிருந்த கோவேறு கழுதை தள்ளிப்போனது. ¹⁰ அதை ஒருவன் கண்டு, யோவாபுக்கு அறிவித்து: இதோ, அப்சலோமை ஒரு கர்வாலி மரத்திலே தொங்குவதைப் பார்த்தேன் என்றான். ¹¹ அப்பொழுது யோவாப் தனக்கு அதை அறிவித்தவனை நோக்கி: நீ அதைப் பார்த்தாயே; பின்பு ஏன் அவனை அங்கேயே வெட்டி, நிலத்தில் விழும்படி செய்யவில்லை? நான் உனக்குப் பத்து வெள்ளிக்காசையும் ஒரு வாரையும் கொடுக்கக் கடமையுள்ளவனாக இருப்பேனே என்றான். ¹² அந்த மனிதன் யோவாபை நோக்கி: என்னுடைய கைகளில் ஆயிரம் வெள்ளிக்காசு நிறுத்துக் கொடுக்கப்பட்டாலும், நான் ராஜாவுடைய மகன்மேல் என்னுடைய கையை நீட்டமாட்டேன்; வாலிபனான அப்சலோமை நீங்களே காப்பாற்றுங்கள் என்று ராஜா உமக்கும் அபிசாய்க்கும் ஈத்தாய்க்கும் எங்கள் காதுகள் கேட்கக் கட்டளையிட்டாரே. ¹³ ராஜாவுக்கு ஒரு

காரியமும் மறைவானது இல்லை; ஆதலால், நான் அதைச் செய்தால், என்னுடைய உயிருக்கே எதிராக செய்பவனாவேன், நீரும் எனக்கு எதிராக இருப்பீர் என்றான். ¹⁴ பின்பு யோவாப்: நான் இப்படி உன்னோடு பேசி, தாமதிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லி, தன்னுடைய கையிலே மூன்று ஈட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு, அப்சலோம் இன்னும் கர்வாலி மரத்தின் நடுவிலே உயிரோடு தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவனுடைய மார்பிலே குத்தினான். ¹⁵ அப்பொழுது யோவாபின் ஆயுதம் ஏந்தினவர்களான பத்து வீரர்கள் அப்சலோமைச் சூழ்ந்து அவனை அடித்துக் கொன்று போட்டார்கள். ¹⁶ அப்பொழுது யோவாப் எக்காளம் ஊதி இராணுவத்தை நிறுத்தியதால், இராணுவம் இஸ்ரவேலர்களைப் பின்தொடர்வதைவிட்டுத் திரும்பினார்கள். ¹⁷ அவர்கள் அப்சலோமை எடுத்து, அவனைக் காட்டிலுள்ள ஒரு பெரிய குழியிலே போட்டு, அவன்மேல் மிகப் பெரிய கற்குவியலைக் குவித்தார்கள்; இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் அவரவர் தங்கள் வீடுகளுக்கு ஓடிப்போனார்கள். ¹⁸ அப்சலோம் உயிரோடு இருக்கும்போது: என்னுடைய பெயரை நினைக்கச் செய்யும்படியாக எனக்கு மகன் இல்லை என்று சொல்லி, ராஜாவின் பள்ளத்தாக்கிலே தனக்கென்று ஒரு தூணை நிறுத்தி, அந்தத் தூணுக்குத்

தன்னுடைய பெயரை சூட்டினான்; அது இந்த நாள்வரைக்கும் அப்சலோமின் அடையாளம் என்று சொல்லப்படும்.

தாவீதின் புலம்பல்

¹⁹ சாதோக்கின் மகனான அகிமாஸ்: யெகோவா ராஜாவை அவர்களுடைய எதிரிகளின் கைக்கு விலக்கி நியாயம் செய்தார் என்னும் செய்தியை அவருக்குக் கொண்டுபோக, நான் வேகமாக ஓட்டும் என்றான். ²⁰ யோவாப் அவனை நோக்கி: இன்றையதினம் நீ செய்தியைக் கொண்டுபோகக்கூடாது; இன்னொரு நாளிலே நீ செய்தியைக் கொண்டுபோகலாம்; ராஜாவின் மகன் இறந்ததால், இன்றைக்கு நீ செய்தியைக் கொண்டுபோகவேண்டாம் என்று சொல்லி, ²¹ யோவாப் கூஷியை நோக்கி: நீ போய், பார்த்ததை ராஜாவுக்கு அறிவிப்பாயாக என்றான்; கூஷி யோவாபை வணங்கி ஓடினான். ²² சாதோக்கின் மகனான அகிமாஸ் இன்னும் யோவாபை நோக்கி: எப்படியானாலும் கூஷியின் பின்பாக நானும் ஓடுகிறேன் என்று திரும்பக் கேட்டதற்கு, யோவாப்: என் மகனே, சொல்லும்படி உனக்கு நல்ல செய்தி இல்லாதிருக்கும்போது, நீ ஓடவேண்டியது என்ன என்றான். ²³ அதற்கு அவன்: எப்படியானாலும் நான் ஓடுவேன் என்றான்; அப்பொழுது யோவாப்: ஓடு என்றான்;

அப்படியே அகிமாஸ் சமவெளி நிலத்தின் வழியாக ஓடி கூஷிக்கு முந்திப்போனான். ²⁴ தாவீது உள் மற்றும் வெளி வாசலின் நடுவாக உட்கார்ந்திருந்தான்; இரவு காவலன் மதில் வாசலின் மேற்கூரையின்மேல் நடந்து, தன்னுடைய கண்களை உயர்த்தி, இதோ, ஒரு மனிதன் தனியே ஓடிவருகிறதைப் பார்த்து, ²⁵ கூப்பிட்டு ராஜாவுக்கு அறிவித்தான். அப்பொழுது ராஜா: அவன் ஒருவனாக வந்தால், அவனுடைய வாயிலே நல்ல செய்தி இருக்கும் என்றான்; அவன் அருகே ஓடிவரும்போது, ²⁶ இரவு காவலன், வேறொருவன் ஓடிவருகிறதைப் பார்த்து: அதோ இன்னொரு மனிதன் தனியே ஓடிவருகிறான் என்று வாயிற்காவலனைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னான்; அப்பொழுது ராஜா: அவனும் நல்ல செய்தி கொண்டுவருகிறவன் என்றான். ²⁷ மேலும் இரவு காவலன்; முந்தினவனுடைய ஓட்டம் சாதோக்கின் மகன் அகிமாசுடைய ஓட்டம்போலிருக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது என்றான்; அப்பொழுது ராஜா: அவன் நல்ல மனிதன்; அவன் நல்ல செய்தி சொல்ல வருகிறான் என்றான். ²⁸ அகிமாஸ் வந்து ராஜாவை நோக்கி: சமாதானம் என்று சொல்லி, முகங்குப்புற விழுந்து, ராஜாவை வணங்கி, ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனுக்கு எதிராகத் தங்கள் கைகளை எடுத்த மனிதர்களை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற

உம்முடைய தேவனான யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக என்றான். ²⁹ அப்பொழுது ராஜா: வாலிபனான அப்சலோம் சுகமாக இருக்கிறானா என்று கேட்டதற்கு, அகிமாஸ் யோவாப் ராஜாவின் வேலைக்காரனையும் உம்முடைய அடியானையும் அனுப்புகிறபோது, ஒரு பெரிய குழப்பம் இருந்தது; ஆனாலும் அது இன்னதென்று தெரியாது என்றான். ³⁰ அப்பொழுது ராஜா: நீ அங்கே போய் நில் என்றான்; அவன் ஒரு பக்கத்தில் போய் நின்றான். ³¹ இதோ, கூஷி வந்து: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனே, நற்செய்தி, இன்று யெகோவா உமக்கு எதிராக எழும்பின எல்லோடைய கைக்கும் உம்மை விலக்கி நியாயம் செய்தார் என்றான். ³² அப்பொழுது ராஜா கூஷியைப் பார்த்து: வாலிபனான அப்சலோம் சுகமாக இருக்கிறானா என்று கேட்டதற்கு, கூஷி என்பவன்: அந்த வாலிபனுக்கு நடந்ததுபோல, ராஜாவான என் ஆண்டவனுடைய எதிரிகளுக்கும், தீங்கு செய்ய உமக்கு விரோதமாக எழும்புகிற யாவருக்கும் நடக்கட்டும் என்றான். ³³ அப்பொழுது ராஜா மிகவும் கலங்கி, நகர வாசலின் மேல்வீட்டிற்குள் ஏறிப்போய் அழுதான்; அவன் ஏறிப்போகும்போது: என் மகனான அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனான அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாக இறந்துபோனால் நலமாயிருக்கும்;

அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே, என்று சொல்லி அழுதான்.

அத்தியாயம் 19

தாவீது எருசலேமிற்குத் திரும்புதல்

¹ இதோ, ராஜா அப்சலோமிற்காக அழுது புலம்புகிறார் என்று யோவாபுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ² ராஜா தம்முடைய மகனுக்காக மனவேதனை அடைந்திருக்கிறார் என்று அன்றையதினம் இராணுவத்தினர் கேள்விப்பட்டார்கள்; அதற்காக அன்றையதினம் அந்த வெற்றி இராணுவங்களுக்கெல்லாம் துக்கமாக மாறினது. ³ யுத்தத்தில் பயந்து ஓடுகிறதினால் வெட்கப்பட்டுத் திருடனைப்போல, மக்கள் அன்றையதினம் திருட்டுத்தனமாக பட்டணத்திற்குள் வந்தார்கள். ⁴ ராஜா தன்னுடைய முகத்தை மூடிக்கொண்டு, மிகவும் சத்தமாக: என் மகனான அப்சலோமே, அப்சலோமாகிய என் மகனே, என் மகனே என்று அலறிக்கொண்டிருந்தான். ⁵ அப்பொழுது யோவாப் வீட்டிற்குள்ளே ராஜாவிடம் போய்: இன்று உம்முடைய உயிரையும், உம்முடைய மகன்கள், மகள்கள் மற்றும் மனைவிகளின் உயிரையும், உம்முடைய மறுமனையாட்டிகளின் உயிரையும் பாதுகாத்த உம்முடைய

போர்வீரர்கள் எல்லோருடைய முகத்தையும் வெட்கப்படுத்தினீர்; இன்று நீர் உம்மைப் பகைக்கிறவர்களை நேசித்து, உம்மை நேசிக்கக்கிறவர்களைப் பகைக்கிறீர் என்று விளங்குகிறது. ⁶ தளபதிகளும், வீரர்களும் உமக்கு அற்பமானவர்கள் என்று இன்று விளங்கச்செய்கிறீர்; அப்சலோம் உயிரோடிருந்து, நாங்கள் அனைவரும் இன்று இறந்துபோனால், அப்பொழுது உம்முடைய பார்வைக்கு நலமாக இருக்கும் என்று இன்று அறிந்துகொண்டேன். ⁷ இப்போதும் எழுந்து வெளியே வந்து, உம்முடைய வீரர்களோடு அன்பாகப் பேசும்; நீர் வெளியே வராமலிருந்தால், இன்று இரவு ஒருவரும் உம்மோடு தங்கியிருப்பதில்லை என்று யெகோவாமேல் ஆணையிடுகிறேன்; அப்பொழுது உம்முடைய சிறுவயது முதல் இதுவரைக்கும் உமக்கு நடந்த எல்லாத் தீமையைவிட, அது உமக்கு அதிகத் தீமையாக இருக்கும் என்றான். ⁸ அப்பொழுது ராஜா எழுந்துபோய், நகரவாசலில் உட்கார்ந்தான்; இதோ, ராஜா நகரவாசலில் உட்கார்ந்திருக்கிறார் என்று எல்லா மக்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டபோது, மக்கள் எல்லோரும் ராஜாவுக்கு முன்பாக வந்தார்கள்; இஸ்ரவேலர்களோ தங்களுடைய வீடுகளுக்கு ஓடிப்போனார்கள். ⁹ இஸ்ரவேலுடைய எல்லா கோத்திரங்களிலுமுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வாக்குவாதம் உண்டாகி,

அவர்கள்: ராஜா நம்முடைய எதிரிகளின் கைக்கு நம்மை விலக்கிவிட்டார், அவர்தான் பெலிஸ்தர்களின் கைக்கு நம்மை பாதுகாத்தார்; இப்போதோ அப்சலோமிடம் தப்பிக்க, தேசத்தைவிட்டு ஓடிப்போனார். ¹⁰ நமக்கு ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அப்சலோம் யுத்தத்திலே இறந்தான்; இப்போதும் ராஜாவைத் திரும்ப அழைத்துவராமல் நீங்கள் சம்மாயிருக்கிறது என்ன என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். ¹¹ இப்படி இஸ்ரவேலர்கள் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறதை, ராஜா இருக்கிற வீட்டில் அவன் கேள்விப்பட்டபடியால், தாவீது ராஜா சாதோக் அபியத்தார் என்னும் ஆசாரியர்களிடத்திற்கு ஆள் அனுப்பி, நீங்கள் யூதாவின் மூப்பர்களோடு பேசி: ராஜாவைத் தம்முடைய வீட்டிற்குத் திரும்ப அழைத்துவர நீங்கள் மற்றவர்களுக்குப் பின்னே போகிறது என்ன? ¹² நீங்கள் என்னுடைய சகோதரர்கள், நீங்கள் என்னுடைய எலும்பும் என்னுடைய சதையுமானவர்கள் அல்லவோ?; ராஜாவைத் திரும்ப அழைத்துவர நீங்கள் கடைசியாக இருக்கிறது என்ன என்று சொல்லுங்கள். ¹³ நீங்கள் அமாசாவையும் நோக்கி: நீ என்னுடைய எலும்பும் என்னுடைய சதையும் அல்லவோ? நீ யோவாபுக்குப் பதிலாக எந்த நாளும் எனக்கு முன்பாகப் படைத்தலைவனாக இல்லாவிட்டால், தேவன் அதற்குச் சரியாகவும் அதற்கு

அதிகமாகவும் எனக்குச் செய்யட்டும் என்று சொல்லச்சொன்னான். ¹⁴ இப்படியே யூதாவின் எல்லா மனிதர்களுடைய இருதயத்தையும் ஒரு மனிதனுடைய இருதயத்தைப்போல் இணங்கச்செய்ததால், அவர்கள் ராஜாவுக்கு: நீர் உம்முடைய எல்லா மனிதர்களோடும் திரும்பி வாரும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். ¹⁵ ராஜா திரும்ப வருகிறதற்கு யோர்தான்வரை வந்தபோது, யூதா மனிதர்கள் ராஜாவுக்கு எதிராகப்போய், ராஜாவை யோர்தானைக் கடக்கச்செய்த கில்கால்வரை வந்தார்கள். ¹⁶ பசூரிம் ஊரைச்சேர்ந்த பென்யமீனியனான கேராவின் மகன் சீமேயியும் விரைந்து, யூதா மனிதர்களோடு தாவீது ராஜாவுக்கு எதிராகப்போனான். ¹⁷ அவனோடு பென்யமீன் மனிதர்கள் ஆயிரம்பேரும், சவுலின் வீட்டின் வேலைக்காரனான சீபாவும், அவனோடு அவனுடைய பதினைந்து மகன்களும், அவனுடைய இருபது வேலைக்காரர்களும் இருந்தார்கள்; அவர்கள் ராஜாவுக்கு முன்பாக யோர்தானை வேகமாகக் கடந்து போனார்கள். ¹⁸ அவர்கள் ராஜாவின் குடும்பத்தினரை இக்கரைக்கு கொண்டுவந்து சேர்க்கவும், அவன் விரும்பும் காரியத்திற்கு உதவவும், ஒரு படகு இக்கரைக்கு வந்தது; அப்பொழுது கேராவின் மகனான சீமேயி யோர்தானைக் கடக்கப்போகிற ராஜாவுக்கு முன்பாகத்

தாழ்விழுந்து, ¹⁹ ராஜாவைப் பார்த்து:
என்னுடைய ஆண்டவன் என்னுடைய
அக்கிரமத்தை என்மேல் சுமத்தாமலும்,
ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன்
எருசலேமிலிருந்து புறப்பட்டுவருகிற
நாளிலே, உமது அடியான் செய்த
துரோகத்தை ராஜா நினைக்காமலும்,
தம்முடைய மனதில் வைக்காமலும்
இருக்கட்டும். ²⁰ உமது அடியானான நான்
பாவம்செய்தேன் என்று அறிந்திருக்கிறேன்;
இப்போதும், இதோ, ராஜாவான
என்னுடைய ஆண்டவனுக்கு எதிராக
வருவதற்கு, யோசேப்பின் குடும்பத்தார்கள்
அனைவரையும் நான் இன்று முந்தி
வந்தேன் என்றான். ²¹ அப்பொழுது
செருயாவின் மகனான அபிசாய் பதிலாக:
யெகோவா அபிஷேகம்செய்தவரைச்
சீமேயி சபித்ததால், அவனை அதற்காகக்
கொல்லவேண்டாமா என்றான். ²² அதற்கு
தாவீது: செருயாவின் மகன்களே, இன்று
நீங்கள் எனக்கு எதிரிகளாவதற்கு, எனக்கும்
உங்களுக்கும் என்ன? இன்று இஸ்ரவேலில்
ஒருவன் கொல்லப்படலாமா? இன்று நான்
இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவானேன் என்று
எனக்குத் தெரியாதா என்று சொல்லி, ²³ ராஜா
சீமேயியைப் பார்த்து: நீ இறப்பதில்லை என்று
அவனுக்கு ஆணையிட்டான். ²⁴ சவுலின்
மகனான மேவிபோசேத்தும் ராஜாவுக்கு
எதிர்கொண்டுவந்தான்; ராஜா போன

நாள்முதல் அவன் சமாதானத்தோடு
திரும்பிவருகிற நாள்வரை அவன்
தன்னுடைய கால்களைச் சுத்தம் செய்யவும்
இல்லை, தன்னுடைய தாடியைச் சவரம்
செய்யவும் இல்லை; தன்னுடைய
ஆடைகளை வெளுக்கவுமில்லை இல்லை.
²⁵ அவன் எருசலேமிலிருந்து ராஜாவுக்கு
எதிராக வருகிறபோது, ராஜா அவனைப்
பார்த்து: மேலிபோசேத்தே, நீ என்னோடு
வராமற்போனது என்ன என்று கேட்டான்.
²⁶ அதற்கு அவன்: ராஜாவான என்னுடைய
ஆண்டவனே, என்னுடைய வேலைக்காரன்
என்னை மோசம் போக்கினான்; உமது
அடியானான நான் முடவனானபடியால்,
ஒரு கழுதையின்மேல் சேணம்வைத்து
அதின்மேல் ஏறி, ராஜாவோடு போகிறேன்
என்று அடியேன் சொன்னேன். ²⁷ அவன்
ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனிடம்
உமது அடியான்மேல் வீண்பழி சொன்னான்;
ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனோ
தேவனுடைய தூதனைப்போல இருக்கிறார்;
உமது பார்வைக்கு நலமாகத் தோன்றுகிறபடி
செய்யும். ²⁸ ராஜாவான என்னுடைய
ஆண்டவனுக்கு முன்பாக என்னுடைய
தகப்பன் வீட்டார்கள் எல்லோரும்
மரணத்திற்கு ஏதுவாயிருந்தார்களே
தவிர, மற்றப்படி அல்ல; ஆனாலும் உமது
பந்தியிலே சாப்பிடுகிறவர்களோடு உமது
அடியேனை வைத்தீர்; இன்னும் நான்

ராஜாவினிடத்தில் முறையிட, இனி எனக்கு
என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்றான்.
29 அப்பொழுது ராஜா அவனைப் பார்த்து:
உன்னுடைய காரியத்தைக் குறித்து
அதிகமாக ஏன் பேசவேண்டும்? நீயும் சீபாவும்
நிலத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள்
என்று நான் சொல்லுகிறேன் என்றான்.
30 அதற்கு மேவிபோசேத் ராஜாவைப்
பார்த்து: ராஜாவான என்னுடைய
ஆண்டவன் சமாதானத்தோடு தம்முடைய
வீட்டிற்கு வந்திருக்கும்போது, அவனே
எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ளட்டும்
என்றான். 31 கீலேயாத்தியனான
பர்சிலாயியும் ரோகிலிமிலிருந்து வந்து,
யோர்தான்வரை ராஜாவை வழியனுப்ப,
அவனோடு யோர்தானின் துறைமுகம்வரை
கடந்துவந்தான். 32 பர்சிலா எண்பது
வயது முதியவனாக இருந்தான்; ராஜா
மகனாய்மிலே தங்கியிருக்கும்வரை
அவனைப் பராமரித்துவந்தான்; அவன்
மிகப்பெரிய செல்வந்தனாக இருந்தான்.
33 ராஜா பர்சிலாயியைப் பார்த்து: நீ
என்னோடு வா, எருசலேமிலே உன்னை
என்னிடத்திலே வைத்து பராமரிப்பேன்
என்றான். 34 பர்சிலாயி ராஜாவைப்
பார்த்து: நான் ராஜாவோடு எருசலேமிற்கு
வருவதற்கு, நான் இன்னும் உயிரோடிருக்கும்
ஆயுசின் நாட்கள் எவ்வளவு? 35 இப்பொழுது
நான் எண்பது வயதுள்ளவன்; இனி

நலமானது இன்னதென்றும், தீமையானது இன்னதென்றும் எனக்குத் தெரியுமோ? சாப்பிடுகிறதும் குடிக்கிறதும் உமது அடியேனுக்கு ருசியாக இருக்குமோ? பாடகர்கள் பாடகிகளுடைய சத்தத்தை இனிக் கேட்கக்கூடுமோ? உமது அடியேனான நான் இனி ராஜாவான என் ஆண்டவனுக்குப் பாரமாயிருக்கவேண்டியது என்ன? ³⁶ அடியேன் கொஞ்சதூரம் யோர்தான்வரை ராஜாவோடு வருவேன்; அதற்கு ராஜா இவ்வளவு பெரிய உபகாரத்தை எனக்குச் செய்யவேண்டியது என்ன? ³⁷ நான் என்னுடைய ஊரிலே இறந்து, என்னுடைய தாய் தகப்பன்மார்களுடைய கல்லறையில் அடக்கம்செய்யும்படி, உமது அடியான் திரும்பிப்போகட்டும்; ஆனாலும், இதோ, உமது அடியானான கிம்காம், ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவனோடு வருவான்; உம்முடைய பார்வைக்கு நலமானபடி அவனுக்குச் செய்யும் என்றான். ³⁸ அப்பொழுது ராஜா: கிம்காம் என்னோடு வரட்டும்; உன்னுடைய பார்வைக்கு நலமானபடியே நான் அவனுக்கு செய்து, நீ என்னிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வதையெல்லாம் நான் உனக்குச் செய்வேன் என்றான். ³⁹ மக்கள் எல்லோரும் யோர்தானைக் கடந்தபோது, ராஜா பர்சிலாயியை முத்தமிட்டு அவனை ஆசீர்வதித்து, தானும் கடந்துபோனான்; அவனோ தன்னுடைய

இடத்திற்குத் திரும்பிப்போய்விட்டான்.
40 ராஜா கடந்து, கில்கால்வரை போனான்;
கிம்காம் அவனோடு வந்தான்; யூதாவின்
இராணுவம் அனைத்தும், இஸ்ரவேலில்
பாதி இராணுவங்களும், ராஜாவை
இக்கரைக்கு அழைத்துவந்தபின்பு, 41 இதோ,
இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் எல்லோரும்
ராஜாவினிடம் வந்து, ராஜாவைப் பார்த்து:
எங்களுடைய சகோதரர்களான யூதா
மனிதர்கள் திருட்டுத்தனமாக உம்மை
அழைத்துவந்து, ராஜாவையும், அவர்
வீட்டாரையும், அவரோடு இருக்கிற தாவீதின்
மனிதர்கள் அனைவரையும், யோர்தான்
நதியைக் கடக்கச் செய்தது என்ன என்றார்கள்.
42 அப்பொழுது யூதா மனிதர்கள் எல்லோரும்
இஸ்ரவேல் மனிதர்களுக்கு பதிலாக:
ராஜா எங்களைச் சேர்ந்தவரானபடியால்
இதைச் செய்தோம்; இதற்காக நீங்கள்
கோபப்படுவது என்ன? நாங்கள் ராஜாவின்
கையிலே ஏதாகிலும் வாங்கி சாப்பிட்டோமா?
எங்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கப்பட்டதா?
என்றார்கள். 43 இஸ்ரவேல் மனிதர்களோ
யூதா மனிதர்களுக்கு பதிலாக: ராஜாவிடம்
எங்களுக்குப் பத்துப்பங்கு இருக்கிறது;
உங்களைவிட எங்களுக்கு தாவீதிடம்
அதிக உரிமை உண்டு; பின்னே ஏன்
எங்களை அற்பமாக நினைத்தீர்கள்; எங்கள்
ராஜாவைத் திரும்ப அழைத்துவரவேண்டும்
என்று முந்திச் சொன்னவர்கள் நாங்கள்

அல்லவா என்றார்கள்; ஆனாலும் இஸ்ரவேல் மனிதர்களின் பேச்சைவிட யூதா மனிதர்களின் பேச்சு பெலத்தது.

அத்தியாயம் 20

சேபா தாவீதுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தல்

¹ அப்பொழுது பென்யமீன் மனிதனான பிக்கிரியின் மகனான சேபா என்னும் பெயருள்ள பிரச்சினைக்குரிய மனிதன் ஒருவன் தற்செயலாக அங்கே இருந்தான்; அவன் எக்காளம் ஊதி: எங்களுக்கு தாவீதும் பங்கும் இல்லை, ஈசாயின் மகனிடம் எங்களுக்குச் சுதந்தரமும் இல்லை; இஸ்ரவேலர்களே, நீங்கள் அவரவர் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போய்விடுங்கள் என்றான்.

² அப்பொழுது இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் எல்லோரும் தாவீதைவிட்டுப் பிரிந்து, பிக்கிரியின் மகனான சேபாவைப் பின்பற்றிப் போனார்கள்; யோர்தான் தொடங்கி எருசலேம் வரையுள்ள யூதா மனிதர்கள் தங்கள் ராஜாவைச் சார்ந்திருந்தார்கள்.

³ தாவீது எருசலேமிலுள்ள தன்னுடைய வீட்டிற்கு வந்தபோது, வீட்டைக்காக்க ராஜா வைத்துப்போன பத்து மறுமனையாட்டிகளையும் வரவழைத்து, அவர்களை ஒரு காவல் வீட்டிலே வைத்துப் பராமரித்தான்; அதன்பின்பு அவர்களிடம் அவன் உறவு வைத்துக்கொள்ளவில்லை;

அப்படியே அவர்கள் மரணமடைகிற
நாட்கள்வரை அடைக்கப்பட்டு,
உயிரோடிருக்கிற நாட்களெல்லாம்
விதவைகளைப்போல இருந்தார்கள். ⁴ பின்பு
ராஜா அமாசாவைப் பார்த்து: நீ யூதா
மனிதர்களை மூன்று நாட்களுக்குள்ளே
என்னிடம் வரவழைத்து, நீயும் வந்து
இருக்கவேண்டும் என்றான். ⁵ அப்பொழுது
அமாசா: யூதாவை அழைப்பதற்காக போய்,
தனக்குக் குறித்த காலத்தில் வராமல்
தாமதித்தான். ⁶ அப்பொழுது தாவீது
அபிசாயைப் பார்த்து: அப்சலோமைவிட
பிக்கிரியின் மகனான சேபா, இப்பொழுது
நமக்கு தீங்கு செய்வான்; அவன்
பாதுகாப்பான பட்டணங்களுக்கு
வந்தடைந்து, நம்முடைய கண்களுக்குத்
தப்பிப்போகாதபடி, நீ உன் எஜமானுடைய
வீரர்களை அழைத்துக்கொண்டு, அவனைப்
பின்தொடர்ந்துபோ என்றான். ⁷ அப்படியே
யோவாபின் மனிதர்களும், கிரேத்தியர்களும்
பிலேத்தியர்களும், எல்லா வலிமையான
வீரர்களும் அவனுக்குப்பின்பாகப் புறப்பட்டு,
பிக்கிரியின் மகனான சேபாவைப்
பின்தொடர்வதற்கு எருசலேமிலிருந்து
போனார்கள். ⁸ அவர்கள் கிபியோனின்
பக்கத்தில் இருக்கிற பெரிய பாறை
அருகில் வந்தபோது, அமாசா அவர்களுக்கு
எதிராக வந்தான்; யோவாபோ, தான்
அணிந்துகொண்டிருக்கிற தன்னுடைய

சட்டையின்மேல் ஒரு வாரைக் கட்டியிருந்தான்; அதில் உறையோடு ஒரு பட்டயம் அவன் இடுப்பில் தொங்கினது; அவன் புறப்படும்போது அது விழுந்தது. ⁹ அப்பொழுது யோவாப் அமாசாவைப் பார்த்து: என்னுடைய சகோதரனே, சுகமாக இருக்கிறாயா என்று சொல்லி, அமாசாவை முத்தம்செய்யும்படி, தன்னுடைய வலது கையினால் அவன் தாடியைப் பிடித்து, ¹⁰ தன்னுடைய கையிலிருக்கிற பட்டயத்திற்கு அமாசா எச்சரிக்கையாக இல்லாமலிருந்தபோது, யோவாப் அவனை அவனுடைய குடல்கள் தரையிலே விழும்படி, அதினால் வயிற்றிலே ஒரே குத்தாக குத்தினான்; அவன் இறந்துபோனான்; அப்பொழுது யோவாபும் அவனுடைய சகோதரனான அபிசாயும் பிக்கிரியின் மகனான சேபாவைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். ¹¹ யோவாபுடைய வாலிபர்களில் ஒருவன் இறந்தவன் அருகில் நின்று, யோவாபின்மேல் பிரியப்படுகிறவன் எவனோ, தாவீதை ஆதரிக்கிறவன் எவனோ, அவன் யோவாபைப் பின்பற்றிப்போகட்டும் என்றான். ¹² அமாசா நடுவழியில் இரத்தத்திலே புரண்டுகிடந்தபடியால், மக்கள் எல்லோரும் அங்கேயே நிற்பதை அவன் கண்டு, அமாசாவை வழியிலிருந்து வயலிலே இழுத்துப்போட்டான்; அவன் அருகில் வருகிறவர்கள் எல்லோரும்

அங்கேயே நிற்பதைக் கண்டு, ஒரு ஆடையை அவன்மேல் போட்டான். ¹³ அவன் வழியிலிருந்து எடுத்துப்போடப்பட்ட பின்பு, எல்லோரும் கடந்து, பிக்கிரியின் மகனான சேபாவைப் பின்தொடர, யோவாபுக்குப் பின்னேசென்றார்கள். ¹⁴ அவன்

இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களையெல்லாம் சுற்றி, பெத்மாக்காவான ஆபேல்வரையும், பேரீமின் கடைசிவரையிலும் வந்திருந்தான்; அந்த இடத்தார்களும் கூடி, தாங்களும் அவனுக்குப் பின்சென்றார்கள்.

¹⁵ அவர்கள் போய் பெத்மாக்காவான ஆபேலிலே அவனை முற்றுகையிட்டு, பட்டணத்திற்குள் போகத் தடைச்சவர்களைக் கட்டினார்கள்; யோவாபோடு இருக்கிற இராணுவத்தினர்கள் எல்லோரும் மதிலை விழச்செய்யும்படி அழிக்க முயற்சிசெய்தார்கள். ¹⁶ அப்பொழுது

புத்தியுள்ள ஒரு பெண் பட்டணத்திலிருந்து சத்தமிட்டு: கேளுங்கள், கேளுங்கள்; நான் யோவாபோடு பேசவேண்டும்; அவரை இங்கே அருகில் வரச்சொல்லுங்கள் என்றாள்.

¹⁷ அவன் அவளுக்கு அருகில் வந்தபோது, அந்தப் பெண்: நீர்தானா யோவாப் என்று கேட்டாள்; அவன் நான்தான் என்றான்; அப்பொழுது, அவள் அவனைப் பார்த்து: உமது அடியாளின் வார்த்தைகளைக் கேளும் என்றாள்; அவன்: கேட்கிறேன் என்றான்.

¹⁸ அப்பொழுது அவள்: முற்காலத்து மக்கள்

ஆபேலிலே விசாரித்தால் வழக்குத் தீரும் என்பார்கள். ¹⁹ இஸ்ரவேலிலே நான் சமாதானமும் உண்மையுமுள்ளவளாக இருக்கும்போது, நீர் இஸ்ரவேலிலே தாய் பட்டணமாக இருக்கிறதை அழிக்கவேண்டும் என்று பார்க்கிறீரோ? நீர் யெகோவாவுடைய சுதந்திரத்தை விழுங்கவேண்டியது என்ன என்றாள். ²⁰ யோவாப் மறுமொழியாக: விழுங்கவேண்டும் அழிக்கவேண்டும் என்கிற ஆசை எனக்கு வெகுதூரமாக இருக்கட்டும். ²¹ காரியம் அப்படியல்ல; பிக்கிரியின் மகனான சேபா என்னும் பெயருள்ள எப்பிராயீம் மலையை சேர்ந்தவனாக இருக்கிற ஒரு மனிதன், ராஜாவான தாவீதுக்கு விரோதமாகத் தன்னுடைய கையை ஓங்கினான்; அவனைமட்டும் ஒப்புக்கொடுங்கள்; அப்பொழுது பட்டணத்தைவிட்டுப் போவேன் என்றான். அப்பொழுது அந்தப் பெண் யோவாபைப் பார்த்து: இதோ, அவனுடைய தலை மதிலின்மேலிருந்து உம்மிடத்திலே போடப்படும் என்று சொல்லி, ²² அவள் மக்களிடத்தில் போய் புத்தியாகப் பேசியதால், அவர்கள் பிக்கிரியின் மகனான சேபாவின் தலையை வெட்டி, யோவாபிடம் போட்டார்கள்; அப்பொழுது அவன் எக்காளம் ஊதினான்; எல்லோரும் பட்டணத்தைவிட்டுக் கலைந்து, தங்கள் வீடுகளுக்குப் புறப்பட்டுப்போனார்கள்;

யோவாபும் ராஜாவிடம் போகும்படி
எருசலேமிற்குத் திரும்பினான்.

²³ யோவாப் இஸ்ரவேலுடைய எல்லா
இராணுவத்தின்மேலும், யோய்தாவின்
மகனான பெனாயா கிரேத்தியர்கள்மேலும்
பிலேத்தியர்கள்மேலும் தலைவராக
இருந்தார்கள். ²⁴ அதோராம் கடினமாக
வேலை வாங்குகிறவனும், அகிலூதின்
மகனான யோசபாத் மந்திரியும், ²⁵ சேவா
எழுத்தாளனாகவும், சாதோக்கும்
அபியத்தாரும் ஆசாரியர்களுமாகவும்
இருந்தார்கள். ²⁶ யயீரியனான ஈராவும்
தாவீதுக்கு முதலமைச்சராக இருந்தான்.

அத்தியாயம் 21

கிபியோனியர்கள் பழிவாங்கப்படுதல்

¹ தாவீதின் நாட்களில் மூன்று வருடங்கள்
தீராத பஞ்சம் உண்டாயிருந்தது;
அப்பொழுது தாவீது யெகோவாவுடைய
முகத்தைத் தேடினான். யெகோவா:
கிபியோனியர்களைக் கொன்றுபோட்ட
சவுலுக்காகவும், இரத்தப்பிரியரான
அவன் குடும்பத்தாருக்காகவும் இது
உண்டானது என்றார். ² அப்பொழுது
ராஜா: கிபியோனியர்களை அழைத்தான்;
கிபியோனியர்களோ, இஸ்ரவேல்
மக்களாக இல்லாமல் எமோரியர்களில்
மீதியாக இருந்தவர்கள்; அவர்களுக்கு

இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆணையிட்டிருந்தும், சவுல் இஸ்ரவேல் மக்களுக்காகவும், யூதாவுக்காகவும் காண்பித்த வைராக்கியத்தினால் அவர்களை வெட்ட வகைதேடினான். ³ ஆகையால் தாவீது கிபியோனியர்களைப் பார்த்து: நான் உங்களுக்குச் செய்யவேண்டியது என்ன? யெகோவாவுடைய நன்மைகளையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் சுதந்திரத்துக்கொண்டிருக்கிற அவருடைய மக்களை நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கும்படி, நான் செய்யவேண்டிய பரிகாரம் என்ன என்று கேட்டான். ⁴ அப்பொழுது கிபியோனியர்கள் அவனைப் பார்த்து: சவுலோடும் அவன் குடும்பத்தார்களோடும் எங்களுக்கு இருக்கிற காரியத்திற்காக எங்களுக்கு வெள்ளியும் பொன்னும் தேவையில்லை; இஸ்ரவேலில் ஒருவனைக் கொன்றுபோடவேண்டும் என்பதும் எங்களுடைய விருப்பம் இல்லை என்றார்கள். அப்பொழுது அவன்: அப்படியானால், நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டான். ⁵ அவர்கள் ராஜாவை நோக்கி: நாங்கள் இஸ்ரவேலின் எல்லைகளில் எங்கும் இல்லாதபடி, அழிந்துபோக எவன் எங்களை அழித்து எங்களுக்குத் தீங்குசெய்ய நினைத்தானோ, ⁶ அவன் மகன்களில் ஏழுபேர் யெகோவா தெரிந்துகொண்ட சவுலின் ஊரான

கிபியாவிலே நாங்கள் அவர்களைக் கர்த்தருக்கென்று தூக்கில்போட, எங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். நான் அவர்களை ஒப்புக்கொடுப்பேன் என்று ராஜா சொன்னான். ⁷ ஆனாலும் தாவீதும் சவுலின் மகனான யோனத்தானும் யெகோவாவுக்கு செய்துகொண்ட ஆணைக்காக, ராஜா சவுலின் மகனான யோனத்தானின் மகன் மேவிபோசேத்தைத் தப்பவிட்டு, ⁸ ஆயாவின் மகளான ரிஸ்பாள் சவுலுக்குப் பெற்ற அவளுடைய இரண்டு மகன்களான அர்மோனியையும், மேவிபோசேத்தையும், சவுலின் மகன்களான மேரப் மேகோலாத்தியனான பர்சிலாயியின் மகனான ஆதரியேலுக்குப் பெற்ற அவளுடைய ஐந்து மகன்களையும் பிடித்து, ⁹ அவர்களைக் கிபியோனியர்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தான்; அவர்களைக் யெகோவாவுடைய சமூகத்தில் மலையின்மேல் தூக்கில்போட்டார்கள்; அப்படியே அவர்கள் ஏழுபேர்களும் ஒன்றாக இறந்தார்கள்; வாற்கோதுமை அறுப்பு துவங்குகிற அறுப்புக்காலத்தின் ஆரம்ப நாட்களிலே அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ¹⁰ அப்பொழுது ஆயாவின் மகளான ரிஸ்பாள் சணல்நூல் துணியை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அதைப் பாறையின்மேல் விரித்து, அறுப்புநாட்களின் ஆரம்பம் முதல் வானத்திலிருந்து

அவர்கள்மேல் மழைபெய்யும்வரை பகலில் ஆகாயத்துப் பறவைகளோ இரவில் காட்டுமிருகங்களோ அந்த உடல்களைத் தொந்தரவு செய்யாதபடி பார்த்துவந்தாள். ¹¹ ஆயாவின் மகனான ரிஸ்பாள் என்னும் சவுலின் மறுமனையாட்டி செய்தது தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, ¹² தாவீது போய், பெலிஸ்தர்கள் கில்போவாவிலே சவுலை வெட்டினபோது, பெத்சானின் வீதியிலே தூக்கிப்போடப்பட்டதும், கீலையாத்திலுள்ள யாபேஸ் பட்டணத்தார்கள் அங்கே போய்த் திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டுவந்ததுமான சவுலின் எலும்புகளையும், அவனுடைய மகனான யோனத்தானின் எலும்புகளையும், அவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்து, ¹³ அங்கே இருந்து அவைகளைக் கொண்டுவந்து, தூக்கிப்போடப்பட்டவர்களின் எலும்புகளையும் அவைகளோடு சேர்த்து, ¹⁴ சவுலின் எலும்புகளையும் அவன் மகனான யோனத்தானின் எலும்புகளையும், பென்யமீன் தேசத்து சேலா ஊரிலிருக்கிற அவனுடைய தகப்பனான கீசின் கல்லறையில் அடக்கம்செய்தான்; ராஜா கட்டளையிட்டபடியெல்லாம் செய்தார்கள்; அதற்குப்பின்பு தேவன் தேசத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட வேண்டுகலைக் கேட்டார்.

பெலிஸ்தர்களுக்கு விரோதமாக யுத்தம்

15 பின்பு பெலிஸ்தர்கள் இஸ்ரவேலர்கள்மேல் யுத்தம்செய்தார்கள்; அப்பொழுது தாவீதும் அவனோடு அவனுடைய இராணுவமும் போய், பெலிஸ்தர்களோடு யுத்தம்செய்தார்கள்; தாவீது களைத்துப்போனான். 16 அப்பொழுது முந்நூறு சேக்கல் நிறை வெண்கலமான ஈட்டியைப் பிடிக்கிறவனும், புது பட்டயத்தை கட்டிக்கொண்டவனுமான இஸ்பிபெனோப் என்னும் இராட்சத சந்ததியர்களில் ஒருவன் தாவீதை வெட்டவேண்டும் என்று இருந்தான். 17 செருயாவின் மகனான அபிசாய் ராஜாவுக்கு உதவியாக வந்து, பெலிஸ்தியனை வெட்டிக் கொன்றுபோட்டான். அப்பொழுது தாவீதின் மனிதர்கள்: இஸ்ரவேலின் விளக்கு அணைந்துபோகாதபடி, நீர் இனி எங்களோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படவேண்டாம் என்று அவனுக்கு ஆணையிட்டுச் சொன்னார்கள். 18 அதற்குப்பின்பு பெலிஸ்தரோடு திரும்பவும் கோபிலே யுத்தம்நடந்தது; ஊசாத்தியனாகிய சிப்பெக்காய் இராட்சத சந்ததியான சாப்பை வெட்டிப்போட்டான். 19 பெலிஸ்தர்களோடு இன்னும் வேறொரு யுத்தம் கோபிலே உண்டானபோது, யாரெயொர்கிமின் மகனான எல்க்கானான் என்னும் பெத்லெகேமியன் காத்த ஊரைச்சேர்ந்த கோலியாத்தின் சகோதரனை வெட்டினான்; அவனுடைய ஈட்டிக் கம்பானது

நெய்கிறவர்களின் தறிமரம்போல பெரிதாக இருந்தது. ²⁰ இன்னும் ஒரு யுத்தம் காத்த ஊரிலே நடந்தபோது, அங்கே உயரமான ஒரு மனிதன் இருந்தான்; அவன் கைகளில் ஆறு ஆறு விரல்களும் அவன் கால்களில் ஆறு ஆறு விரல்களும், ஆக இருபத்து நான்கு விரல்களுள்ளவன்; இவனும் இராட்சத பிறவியாக இருந்து, ²¹ இஸ்ரவேலர்களைச் சபித்தான்; தாவீதின் சகோதரனான சீமேயாவின் மகனான யோனத்தான் அவனை வெட்டினான். ²² இந்த நான்கு பேர்களும் காத்தூரிலே இராட்சதனுக்குப் பிறந்தவர்கள்; இவர்கள் தாவீதின் கையினாலும் அவன் வீரர்களின் கையினாலும் இறந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 22

தாவீதின் துதிப் பாடல்

¹ யெகோவா தாவீதை அவனுடைய எல்லா எதிரிகளின் கைக்கும், சவுலின் கைக்கும், விலக்கி விடுவித்தபோது, அவன் யெகோவாவுக்கு முன்பாகப் பாடின பாட்டு:

² “யெகோவா என்னுடைய கன்மலையும், என்னுடைய கோட்டையும், என்னுடைய இரட்சகருமானவர்.

³ தேவன் நான் நம்பியிருக்கிற கன்மலையும், என்னுடைய கேடகமும், என்னுடைய பாதுகாப்பின் கொம்பும்,

என்னுடைய உயர்ந்த அடைக்கலமும்,
என்னுடைய இருப்பிடமும்,
என்னுடைய இரட்சகருமானவர்;
என்னைத் துன்பத்திற்கு விலக்கி
இரட்சிக்கிறவர் அவரே.

4 துதிக்குக் காரணரான யெகோவாவை
நோக்கிக் கூப்பிடுவேன்;
அதனால் என்னுடைய எதிரிகளுக்கு விலக்கி
இரட்சிக்கப்படுவேன்.

5 மரண அலைகள் என்னைச்
சூழ்ந்துகொண்டு,
பயனற்ற வெள்ளப்பெருக்கு என்னைப்
பயப்படுத்தினது.

6 பாதாளக் கட்டுகள் என்னைச் சூழ்ந்து
கொண்டது;
மரணக்கண்ணிகள் என்மேல் விழுந்தது.

7 எனக்கு உண்டான நெருக்கத்திலே
யெகோவாவை நோக்கிக் கூப்பிட்டு,
என்னுடைய தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டேன்;
தமது ஆலயத்திலிருந்து என்னுடைய
சத்தத்தைக் கேட்டார்;
என்னுடைய கூப்பிடுதல் அவர் செவிகளில்
விழுந்தது.

8 அப்பொழுது பூமி அசைந்து அதிர்ந்தது;
அவர் கோபங்கொண்டதால் வானத்தின்
அஸ்திபாரங்கள் குலுங்கி அசைந்தது.

9 அவர் நாசியிலிருந்து புகை வந்தது,
அவர் வாயிலிருந்து ஒளிவீசும் அக்கினி
புறப்பட்டது,

அதனால் தீப்பற்றிக்கொண்டது.

10 வானங்களைத் தாழ்த்தி இறங்கினார்; அவர்
பாதங்களின்கீழ் காரிருள் இருந்தது.

11 கேருபீனின்மேல் ஏறி வேகமாகப் பறந்து
சென்றார்.

காற்றின் இறக்கைகளின்மேல்
காட்சியளித்தார்.

12 வானத்து மேகங்களில் கூடிய
தண்ணீர்களின் இருளைத் தம்மைச்
சுற்றிலும் இருக்கும் கூடாரமாக்கினார்.

13 அவருக்கு முன்பாக இருந்த மின்னலினால்
நெருப்புத்தழலும் எரிந்தது.

14 யெகோவா வானத்திலிருந்து
இடியைப்போல முழங்கி,

சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் தமது
சத்தத்தைத் தொனிக்கச் செய்தார்.

15 அவர் அம்புகளை எய்து,

அவர்களைச் சிதறடித்து,

மின்னல்களை உபயோகித்து,

அவர்களைச் சிதறடித்தார்.

16 யெகோவாவுடைய கடிந்துகொள்ளுதலினாலும்,
அவருடைய நாசியின் சுவாசக்
காற்றினாலும் சமுத்திரத்தின் மதகுகள்
திறக்கப்பட்டு,

பூமியின் அஸ்திபாரங்கள் காணப்பட்டது.

17 உயரத்திலிருந்து அவர் கை நீட்டி,

என்னைப் பிடித்து, வெள்ளப்பெருக்கில்

இருக்கிற என்னைத் தூக்கிவிட்டார்.

18 என்னைவிட பெலவானாக இருந்த

என்னுடைய எதிரிக்கும் என்னுடைய
விரோதிகளுக்கும் என்னை
விடுவித்தார்.

19 என்னுடைய ஆபத்து நாளிலே எனக்கு
எதிராக வந்தார்கள்;

யெகோவாவோ எனக்கு ஆதரவாக இருந்தார்.

20 என்மேல் அவர் பிரியமாக இருந்தபடியால்,
என்னைத் தப்புவித்தார்.*

21 யெகோவா என்னுடைய நீதிக்குத்தகுந்தபடி
எனக்கு பதில் அளித்தார்;

என்னுடைய கைகளின் சுத்தத்திற்குத்தகுந்தபடி
எனக்குச் சரிக்கட்டினார்.

22 யெகோவாவுடைய வழிகளைக்
காத்துக்கொண்டுவந்தேன்;
நான் என்னுடைய தேவனுக்குத் துரோகம்
செய்ததில்லை.

23 அவருடைய நியாயங்களையெல்லாம்
எனக்கு முன்பாக நிறுத்தினேன்;

நான் அவருடைய கட்டளைகளைவிட்டு
விலகாமல்,

24 அவருக்கு முன்பாக மன உண்மையாக
இருந்து,

பாவத்திற்கு என்னை விலக்கிக்
காத்துக்கொண்டேன்.

25 ஆகையால் யெகோவா என்னுடைய
நீதிக்குத் தகுந்தபடியும்,

* **அத்தியாயம் 22:20** 22:20 விசாலமான இடத்திலே
என்னைக் கொண்டுவந்து

தம்முடைய கண்களுக்கு முன்பாக
இருக்கிற என்னுடைய
சுத்தத்திற்குத்தகுந்தபடியும் எனக்கு
பலனளித்தார்.

26 தயவுள்ளவனுக்கு நீர் தயவுள்ளவராகவும்,
உத்தமனுக்கு நீர் உத்தமராகவும்,

27 புனிதனுக்கு நீர் புனிதராகவும்,
மாறுபாடு உள்ளவர்களுக்கு நீர்
மாறுபடுகிறவராகவும் தோன்றுவீர்.

28 சிறுமைப்பட்ட மக்களை இரட்சிப்பீர்;

பெருமையுள்ளவர்களைத் தாழ்த்த,

உம்முடைய கண்கள் அவர்களுக்கு
விரோதமாகத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது.

29 கர்த்தராகிய தேவரீர் என்னுடைய
விளக்காக இருக்கிறீர்;

யெகோவா என்னுடைய இருளை
வெளிச்சமாக்குகிறவர்.

30 உம்மாலே நான் ஒரு சேனைக்குள்
பாய்ந்துபோவேன்[†];

என்னுடைய தேவனாலே ஒரு மதிலைத்
தாண்டுவேன்.

31 தேவனுடைய வழி உத்தமமானது;

யெகோவாவுடைய வசனம் சுத்தமானது;

தம்மை நம்புகிற அனைவருக்கும் அவர்
கேடகமாக இருக்கிறார்.

32 யெகோவாவைத் தவிர தேவன் யார்?

[†] அத்தியாயம் 22:30 22:30 மிதிப்பேன்

நம்முடைய தேவனையன்றி கன்மலையும் யார்?

33 தேவன் எனக்குப் பெலத்த அரணானவர்;
அவர் என்னுடைய வழியைச்
செவ்வைப்படுத்துகிறவர்.

34 அவர் என்னுடைய கால்களை
மான்களுடைய கால்களைப்போல
மாற்றி,

உயர்ந்த மலைகளில் என்னை நிறுத்துகிறார்.

35 வெண்கல வில்லும் என்னுடைய
கரங்களால் வளையும்படி,

என்னுடைய கைகளை யுத்தத்திற்குப்.

36 உம்முடைய இரட்சிப்பின் கேடகத்தையும்
எனக்குத் தந்தீர்;

உம்முடைய தயவு என்னைப்
பெரியவனாக்கும்.

37 என்னுடைய கால்கள் வழக்காதபடி நான்
நடக்கிற வழியை அகலமாக்கினீர்.

38 என்னுடைய எதிரிகளைப் பின்தொடர்ந்து
அவர்களை அழிப்பேன்;

அவர்களை அழிக்கும்வரைக்கும்
திரும்பமாட்டேன்.

39 அவர்கள் எழுந்திருக்கமுடியாதபடி
என்னுடைய பாதங்களின்கீழ்
விழுந்தார்கள்;

அவர்களை முறியடித்து வெட்டினேன்.

40 யுத்தத்திற்கு நீர் என்னை பெலத்தால்
இடைகட்டி,

என்மேல் எழும்பினவர்களை என்கீழ்
விழும்படிச் செய்தீர்.

41 நான் என்னுடைய விரோதியை
அழிக்கும்படி,

என்னுடைய எதிரிகளின் பிடரியை எனக்கு
ஒப்புக்கொடுத்தீர்.

42 அவர்கள் நோக்கிப் பார்க்கிறார்கள்,
அவர்களை இரட்சிப்பவர்கள்
ஒருவருமில்லை;

யெகோவாவை நோக்கிப் பார்க்கிறார்கள்,
அவர்களுக்கு அவர் பதில் கொடுக்கிறதில்லை.

43 அவர்களை பூமியின் தூளாக இடித்து,
தெருக்களின் சேற்றைப்போல அவர்களை
மிதித்து சிதறச்செய்கிறேன்.

44 என்னுடைய மக்களின் சண்டைகளுக்கு நீர்
என்னை விலக்கிவிட்டு,
தேசங்களுக்கு என்னைத் தலைவனாக
வைக்கிறீர்;

நான் அறியாத மக்கள் என்னைப்
பணிகிறார்கள்.

45 அந்நியர்கள் எனக்கு எதிராகப் பேசி
அடங்கி,

என்னுடைய சத்தத்தைக் கேட்டவுடனே
எனக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள்.

46 அந்நியர்கள் பயந்துபோய்,
தங்கள் கோட்டைகளிலிருந்து பயத்தோடு
புறப்படுகிறார்கள்.

47 யெகோவா ஜீவனுள்ளவர்;
என்னுடைய கன்மலையானவர்
ஸ்தோத்தரிக் கப்படுவாராக;
என்னுடைய இரட்சிப்பின் கன்மலையான
தேவன் உயர்ந்திருப்பாராக.

48 அவர் எனக்காகப் பழிக்குப் பழி வாங்கி,
மக்களை எனக்குக்
கீழ்ப்படுத்துகிற தேவனானவர்.

49 அவரே என்னுடைய எதிரிகளுக்கு என்னை
விலக்கி விடுவிக்கிறவர்;
எனக்கு விரோதமாக எழும்புகிறவர்கள்மேல்
என்னை உயர்த்திக் கொடுமையான
மனிதனுக்கு என்னைத் தப்புவிக்கிறீர்.

50 இதனால் யெகோவாவே,
தேசங்களுக்குள் உம்மைத் துதித்து,
உம்முடைய நாமத்திற்கு துதிப் பாடல்கள்
பாடுவேன்.

51 தாம் ஏற்படுத்தின ராஜாவுக்கு
மகத்தான இரட்சிப்பை அளித்து,
தாம் அபிஷேகம்செய்த தாவீதுக்கும்
அவனுடைய சந்ததிக்கும் என்றென்றும்
கிருபை செய்கிறார்.”

அத்தியாயம் 23

தாவீதின் கடைசி வார்த்தைகள்

¹ தாவீதின் கடைசி வார்த்தைகள்:

“மேன்மையாக உயர்த்தப்பட்டு,
யாக்கோபுடைய தேவனால் அபிஷேகம்
பெற்று,

இஸ்ரவேலின் சங்கீதங்களை இனிமையாகப்
பாடின

ஈசாயின் மகனான தாவீது என்னும் மனிதன்
சொல்லுகிறது என்னவென்றால்;

2 யெகோவாவுடைய ஆவியானவர்
என்னைக்கொண்டு பேசினார்;

அவருடைய வசனம் என்னுடைய நாவில்
இருந்தது.

3 இஸ்ரவேலின் தேவனும் இஸ்ரவேலின்
கன்மலையுமானவர்

எனக்குச் சொல்லி உரைத்ததாவது:

நீதிபதியாக மனிதர்களை ஆட்சி செய்து,

தெய்வபயத்தோடு ஆளுகிறவர் இருப்பார்.

4 அவர் காலையில் மேகம் இல்லாமல் உதித்து,
மழைக்குப்பின்பு தன்னுடைய

வெளிச்சத்தினால்

புல்லை பூமியிலிருந்து முளைக்கச்செய்கிற

சூரியனுடைய விடியற்கால வெளிச்சத்தைப்போல
இருப்பார் என்றார்.

5 என்னுடைய வீடு தேவனிடம் இப்படி
இருக்காதோ?

அனைத்தும் தீர்மானித்திருக்கிற நிச்சயமான
நித்திய உடன்படிக்கையை

என்னுடன் அவர் செய்திருக்கிறார்;

ஆதலால் என்னுடைய எல்லா இரட்சிப்பும்

எல்லா வாஞ்சையும் பெருகச்செய்யாமல் இருப்பாரோ?

6 தீயவர்கள் அனைவரும், கையினால் பிடிக்கப்படமுடியாததாக எறிந்துபோடப்படவேண்டிய முள்ளுக்குச் சமானமானவர்கள்.

7 அவைகளை ஒருவன் தொடப்போனால், இரும்பாலான ஆயுதத்தையும் ஈட்டிப்பிடியையும் இறுகப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும்; அவைகள் இருக்கிற இடத்திலேயே அக்கினியால் முழுவதும் சுட்டெரிக்கப்படும்” என்றான்.

8 தாவீதுக்கு இருந்த பலசாலிகளின் பெயர்கள்: தக்கெமோனியின் மகனான யோசேப்பாசெபெத் என்பவன் இராணுவ அதிகாரிகளின் தலைவன்; இவன் 800 பேரை ஒன்றாக வெட்டிப்போட்ட அதீனோஏஸ்னி ஊரைச்சேர்த்தவன்.

9 இவனுக்கு இரண்டாவது, அகோயின் மகனான தோதோவின் மகன் எலெயாசார் என்பவன்; இவன் பெலிஸ்தர்கள் யுத்தத்திற்குக் கூடின இடத்திலே இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் போகும்போது, தாவீதோடு இருந்து பெலிஸ்தர்களை சபித்த மூன்று பலசாலிகளில் ஒருவனாக இருந்தான்.

10 இவன் எழுந்து தன்னுடைய கை சோர்ந்து, தன்னுடைய கை பட்டயத்தோடு ஒட்டிக்கொள்ளும்வரை பெலிஸ்தர்களை

வெட்டினான்; அன்றையதினம் யெகோவா பெரிய இரட்சிப்பை நடத்தினார்; மக்கள் கொள்ளையிடுவதற்குமட்டும் அவனுக்குப் பின்சென்றார்கள். ¹¹ இவனுக்கு மூன்றாவது, ஆகேயின் மகனான சம்மா என்னும் ஆராரியன்; சிறுபயிறு நிறைந்த வயலிருந்த இடத்திலே பெலிஸ்தர்கள் ஏராளமாகக் கூடி, மக்கள் பெலிஸ்தர்களைக் கண்டு ஓடுகிறபோது, ¹² இவன் அந்த நிலத்தின் நடுவிலே நின்று அதைக் காப்பாற்றி, பெலிஸ்தர்களைக் கொன்றுபோட்டான்; அதனால் யெகோவா பெரிய இரட்சிப்பை நடத்தினார். ¹³ முப்பது தலைவருக்குள்ளே இந்த மூன்று பேர்களும் அறுவடையின் நாளில் அதுல்லாம் கெபியிலே தாவீதம் போயிருந்தார்கள்; பெலிஸ்தர்களின் படை ரெப்பாயீம் பள்ளத்தாக்கிலே முகாமிட்டபோது, ¹⁴ தாவீது பாதுகாப்பான ஒரு இடத்தில் இருந்தான்; அப்பொழுது பெலிஸ்தர்களின் முகாம் பெத்லெகேமிலே இருந்தது. ¹⁵ தாவீது பெத்லெகேமின் நுழைவுவாயிலில் இருக்கிற கிணற்றின் தண்ணீரின்மேல் ஆசைகொண்டு: என்னுடைய தாகத்திற்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டுவருகிறவன் யார் என்றான். ¹⁶ அப்பொழுது இந்த மூன்று பெலசாலிகளும் பெலிஸ்தர்களின் முகாமில் துணிந்து புகுந்துபோய், பெத்லெகேமின் நுழைவுவாசலில் இருக்கிற கிணற்றிலே தண்ணீர் மொண்டு, தாவீதிடம் கொண்டு

வந்தார்கள்; ஆனாலும் அவன் அதைக் குடிக்க மனம் இல்லாமல் அதைக் யெகோவாவெக்கென்று ஊற்றிப்போட்டு:
17 யெகோவாவே, தங்கள் உயிரை பொருட்டாக எண்ணாமல் போய்வந்த அந்த மனிதர்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்கும் இந்தச்செயல் எனக்குத் தூரமாக இருப்பதாக என்று சொல்லி, அதைக் குடிக்க மனம் இல்லாமலிருந்தான்; இப்படி இந்த மூன்று பெலசாலிகளும் செய்தார்கள்.
18 யோவாபின் சகோதரனும் செருயாவின் மகனுமான அபிசாய் என்பவன், அந்த மூன்றுபேரில் முதன்மையானவன்; அவன் தன்னுடைய ஈட்டியை ஓங்கி 300 பேரைக் கொன்றதால், இந்த மூன்றுபேர்களில் பெயர்பெற்றவனானான்.
19 இந்த மூன்றுபேர்களில் அவன் மேன்மையுள்ளவனாக இருந்ததால் அல்லவோ, அவர்களில் தலைவனானான்; ஆனாலும் அந்த முந்தின மூன்றுபேருக்கு அவன் சமமானவன் அல்ல. 20 பலசாலியான யோய்தாவின் மகனும் கப்செயேல் ஊரைச்சேர்ந்தவனுமான பெனாயாவும் செயல்களில் வல்லவனாக இருந்தான்; அவன் மோவாப் தேசத்தின் இரண்டு வலிமையான சிங்கங்களைக் கொன்றதுமல்லாமல், உறைந்த மழைக்காலத்தில் அவன் இறங்கிப்போய், ஒரு கெபிக்குள் இருந்த ஒரு சிங்கத்தையும்

கொன்றுபோட்டான். ²¹ அவன் பயங்கர உயரமுள்ள ஒரு எகிப்தியனையும் கொன்றுபோட்டான்; அந்த எகிப்தியன் கையில் ஒரு ஈட்டி இருக்கும்போது, இவன் ஒரு தடியைப்பிடித்து, அவனிடம் போய், அந்த எகிப்தியன் கையிலிருந்த ஈட்டியைப் பிடுங்கி, அவன் ஈட்டியாலே அவனைக் கொன்றுபோட்டான். ²² இவைகளை யோய்தாவின் மகனான பெனாயா செய்தபடியால், மூன்று பலசாலிகளுக்குள்ளே புகழ்பெற்றவனாக இருந்தான். ²³ 30 பேர்களிலும் இவன் மேன்மையுள்ளவன்; ஆனாலும் அந்த முந்தின மூன்றுபேருக்கும் இவன் சமானமானவன் அல்ல; இவனை தாவீது தன்னுடைய மெய்க்காவலர்களுக்குத் தலைவனாக வைத்தான்.

²⁴ யோவாபின் தம்பி ஆசகேல் மற்ற 30 பேர்களில் ஒருவன்; அவர்கள் யாரெனில், பெத்லகேம் ஊரைச்சேர்ந்த தோதோவின் மகன் எல்க்கானான், ²⁵ ஆரோதியனான சம்மா, ஆரோதியனான எலிக்கா, ²⁶ பஸ்தியனான ஏலெஸ், இக்கேசின் மகனான ஈரா என்னும் தெக்கோவியன். ²⁷ ஆனதோத்தியனான அபியேசர், ஊசாத்தியனாகிய மெபுன்னாயி, ²⁸ அகோகியனான சல்மோன், நெத்தோபாத்தியனான மகராயி, ²⁹ பானாவின் மகனான ஏலேப் என்னும் நெத்தோபாத்தியன்,

பென்யமீன் வம்சத்தார்களின் கிபியா
ஊரைச்சேர்ந்த ரிபாயின் மகன் இத்தாயி,
³⁰ பிரத்தோனியனான பெனாயா,
காகாஸ் நீரோடைகளின் தேசத்தானான
ஈத்தாயி, ³¹ அர்பாத்தியனாகிய
அபிஅல்பொன், பருமியனான அஸ்மாவேத்,
³² சால்போனியனான ஏலியாபா, யாசேனின்
மகன்களில் யோனத்தான் என்பவன்.
³³ ஆராரியனான சம்மா, சாராரின்
மகனான அகியாம் என்னும் ஆராரியன்,
³⁴ மாகாத்தியனின் மகனான அகஸ்பாயிம்
மகன் எலிப்பெலேத், கீலோனியனான
அகித்தோப்பேலின் மகன் எலியாம் என்பவன்.
³⁵ கர்மேலியனான எஸ்ராயி, அர்பியனான
பாராயி, ³⁶ சோபா ஊரைச்சேர்ந்த
நாத்தானின் மகன் ஈகால், காத்தியனான
பானி, ³⁷ அம்மோனியனான சேலேக்,
செருயாவின் மகனான யோவாபின்
ஆயுதம் ஏந்திய பெரோத்தியனான நகராய்,
³⁸ இத்ரியனான ஈரா, இத்ரியனான காரேப்,
³⁹ ஏத்தியனான உரியா என்பவர்களே; ஆக 37
பேர்.

அத்தியாயம் 24

தாவீது வீரர்களைக் கணக்கெடுத்தல்

¹ யெகோவாவுடைய கோபம் திரும்ப
இஸ்ரவேலின்மேல் வந்தது. இஸ்ரவேல்
யூதா என்பவர்களை எண்ணிக்கை
பார் என்று அவர்களுக்கு எதிராகச்

சொல்லுகிறதற்கு தாவீது தூண்டப்பட்டான்.
2 அப்படியே ராஜா தன்னோடு இருக்கிற தளபதியான யோவாபைப் பார்த்து: மக்களின் எண்ணிக்கையை நான் அறியும்படி நீ தாண்முதல் பெயெர்செபா வரையுள்ள இஸ்ரவேலர்களின் கோத்திரங்கள் எங்கும் சுற்றித்திரிந்து மக்களைக் கணக்கெடுங்கள் என்றான். 3 அப்பொழுது யோவாப் ராஜாவைப் பார்த்து: ராஜாவான என் ஆண்டவனுடைய கண்கள் காணும்படி உம்முடைய தேவனான யெகோவா மக்களை இப்பொழுது இருக்கிறதைவிட, நூறுமடங்கு அதிகமாகப் பெருகச்செய்வாராக; ஆனாலும் என் ஆண்டவனான ராஜா இந்தக் காரியத்தை விரும்புகிறது என்ன என்றான். 4 ஆனாலும் யோவாபும் இராணுவத்தலைவர்களும் சொன்ன வார்த்தை செல்லாமற்போகும்படி, ராஜாவின் வார்த்தை பலத்தது; அப்படியே இஸ்ரவேல் மக்களைக் கணக்கெடுக்க, யோவாபும் இராணுவத்தலைவர்களும் ராஜாவைவிட்டுப் புறப்பட்டுப்போய், 5 யோர்தான் நதியைக் கடந்து, காத் என்னும் ஆறுகளின் நடுவே இருக்கிற பட்டணத்திற்கு வலதுபுறமான ஆரோவேரிலும் யாசேரிடத்திலும் முகாமிட்டு, 6 அங்கேயிருந்து கீலேயாத்திற்கும் தாதீம்ஓத்சிக்கும் போய், அங்கேயிருந்து தாண்யானுக்கும், சீதோனின் சுற்றுப்புறங்களுக்கும் போய், 7 பிற்பாடு தீரு என்னும் கோட்டைக்கும்

ஏவியர்கள், கானானியர்களுடைய எல்லா பட்டணங்களுக்கும் போய், அங்கேயிருந்து யூதாவின் தென்புறமான பெயெர்செபாவுக்குப் போய், ⁸ இப்படி தேசமெங்கும் சுற்றித்திரிந்து, ஒன்பது மாதங்களும் இருபது நாட்களும் ஆனபிறகு எருசலேமிற்கு வந்தார்கள். ⁹ யோவாப் மக்களைக் கணக்கெடுத்த தொகையை ராஜாவுக்குக் கொடுத்தான்; இஸ்ரவேலிலே பட்டயம் எடுக்கத்தக்க யுத்தவீரர்கள் 8,00,000 பேர் இருந்தார்கள்; யூதா மனிதர்கள் 5,00,000 பேர் இருந்தார்கள்.

¹⁰ இவ்விதமாக மக்களை எண்ணிப்பார்த்த பின்பு, ராஜாவின் இருதயம் அவனை நோகடித்தது; அப்பொழுது தாவீது யெகோவாவை நோக்கி: நான் இப்படிச் செய்ததால் பெரிய பாவம் செய்தேன்; இப்போதும் ஆண்டவரே, உமது அடியானின் அக்கிரமத்தை நீக்கிவிடும்; நான் பெரிய முட்டாள்தனமான காரியம் செய்தேன் என்றான். ¹¹ தாவீது காலையில் எழுந்தபோது, தாவீதின் ஞானதிருஷ்டிக்காரனான காத்த என்னும் தீர்க்கதரிசிக்குக் யெகோவாவுடைய வார்த்தை உண்டாகிச் சொன்னது: ¹² நீ தாவீதிடம் போய், மூன்று காரியங்களை உனக்கு முன்பாக வைக்கிறேன்; அவைகளில் ஒரு காரியத்தைத் தெரிந்துகொள், அதை நான் உனக்குச் செய்வேன் என்று யெகோவா உரைக்கிறார் என்று சொல் என்றார்.

13 அப்படியே காத்தாவீதிடம் வந்து, அவனை நோக்கி: உம்முடைய தேசத்திலே ஏழு* வருடங்கள் பஞ்சம் வரவேண்டுமோ? அல்லது மூன்று மாதங்கள் உம்முடைய எதிரிகள் உம்மைப் பின்தொடர, நீர் அவர்களுக்கு முன்பாக ஓடிப்போகவேண்டுமோ? அல்லது உம்முடைய தேசத்தில் மூன்று நாட்கள் கொள்ளைநோய் உண்டாக வேண்டுமோ? இப்போதும் என்னை அனுப்பினவருக்கு நான் என்ன பதில் கொண்டுபோகவேண்டும் என்பதை நீர் யோசித்துப் பாடும் என்று சொன்னான்.

14 அப்பொழுது தாவீது காத்தை நோக்கி: கொடிய பிரச்சனையில் அகப்பட்டிருக்கிறேன்; இப்போது நாம் யெகோவாவுடைய கையிலே விழுவோமாக; அவருடைய இரக்கங்கள் மிகப்பெரியது; மனிதர்கள் கையிலே விழாமல் இருப்பேனாக என்றான்.

15 அப்பொழுது யெகோவா இஸ்ரவேலிலே அன்று காலைதுவங்கி குறித்தகாலம்வரை கொள்ளைநோயை வரச்செய்தார்; அதினால் தாண்முதல் பெயர்செபாவரையுள்ள மக்களில் 70,000 பேர் இறந்துபோனார்கள்.

16 தேவதூதன் எருசலேமை அழிக்கத் தன்னுடைய கையை அதின்மேல் நீட்டினபோது, யெகோவா அந்தத் தீங்குக்கு மனவேதனையடைந்து, மக்களை அழிக்கிற

* **அத்தியாயம் 24:13** 24:13 3 வருடங்கள்

தூதனை நோக்கி: போதும், இப்போது உன்னுடைய கையை நிறுத்து என்றார்; அந்த வேளையில் யெகோவாவுடைய தூதன் எபூசியனான அர்வனாவின்னுடைய போரடிக்கிற களத்திற்கு நேராக இருந்தான். ¹⁷ மக்களை வேதனைப்படுத்துகிற தூதனை தாவீது கண்டபோது, அவன் யெகோவாவை நோக்கி: இதோ, நான்தான் பாவம் செய்தேன்; நான்தான் அக்கிரமம் செய்தேன்; இந்த ஆடுகள் என்ன செய்தது? உம்முடைய கை எனக்கும் என்னுடைய தகப்பன் வீட்டுக்கும் விரோதமாக இருப்பதாக என்று விண்ணப்பம்செய்தான்.

தாவீது பலிபீடம் கட்டுதல்

¹⁸ அன்றையதினம் காத்த என்பவன் தாவீதிடம் வந்து, அவனை நோக்கி: நீர் போய், எபூசியனான அர்வனாவின் களத்திலே யெகோவாவுக்கு ஒரு பலிபீடத்தை உண்டாக்கும் என்றான். ¹⁹ காத்துடைய வார்த்தையின்படியே தாவீது யெகோவா கற்பித்தபடி போனான். ²⁰ அர்வனா பார்த்து: ராஜாவும் அவனுடைய ஊழியக்காரர்களும் தன்னிடம் வருகிறதைக்கண்டு, அர்வனா எதிர்கொண்டுபோய் தரைவரைக்கும் குனிந்து ராஜாவை வணங்கி, ²¹ ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் தமது அடியானிடத்தில் வருகிற காரியம் என்ன என்று கேட்டதற்கு, தாவீது: வாதை

மக்களைவிட்டு நிறுத்தக் யெகோவாவுக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டும்படி இந்தக் களத்தை உன்னுடைய கையிலே வாங்க வந்தேன் என்றான். ²² அர்வனா தாவீதைப் பார்த்து: ராஜாவான என்னுடைய ஆண்டவன் இதை வாங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய பார்வைக்கு நலமானபடி பலியிடுவாராக; இதோ, தகனபலிக்கு மாடுகளும் விறகுக்குப் போரடிக்கிற உருளைகளும் மாடுகளின் நுகங்களும் இங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லி, ²³ அர்வனா அவை எல்லாவற்றையும் ராஜாவுக்குக் கொடுத்தபின்பு, அர்வனா ராஜாவை நோக்கி: உம்முடைய தேவனான யெகோவா உம்மிடம் கிருபையாக இருப்பாராக என்றான். ²⁴ ராஜா அர்வனாவைப் பார்த்து: அப்படியல்ல; நான் இலவசமாக வாங்கி, என்னுடைய தேவனான யெகோவாவுக்கு சர்வாங்கதகனபலிகளைச் செலுத்தாமல், அதை உன்னுடைய கையிலே விலைக்கு வாங்குவேன் என்று சொல்லி, தாவீது அந்தக் களத்தையும் மாடுகளையும் ஐம்பது சேக்கல் நிறைவெள்ளிக்கு வாங்கிக்கொண்டான். ²⁵ அங்கே தாவீது யெகோவாவுக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, சர்வாங்கதகனபலிகளையும் சமாதானபலிகளையும் செலுத்தினான்; அப்பொழுது யெகோவா தேசத்துக்காகச் செய்யப்பட்ட வேண்டுகலைக் கேட்டருளினார்; இஸ்ரவேலின் மேலிருந்த அந்த வாதை

2 சாழுவேல் அத்தியாயம் 24:25 cxxxvii 2 சாழுவேல் அத்தியாயம் 24:25

நிறுத்தப்பட்டது.

**இண்டியன் ரிவைஸ்டு வெர்ஸன் (IRV) -
தமிழ்
The Indian Revised Version Holy Bible in the Tamil
language of India**

copyright © 2017, 2019 Bridge Connectivity Solutions

Language: தமிழ் (Tamil)

Translation by: Bridge Connectivity Solutions

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 19 Apr 2023

3a0fb119-8b83-5122-8f97-ecde66939145